

YENİ DEMOKRASİ YOLUNDA

İŞÇİ-KÖYLÜ

www.iscikoylu.org

Sayı: 2004-10

34

*Yıl:2 *7-20 Mayıs 2004 *Fiyatı: 750. 000 TL ISSN:1303-9350

İbrahim Kaypakkaya'nın direngenliğini kuşanarak haykıralım: **NATO'YA GEÇİT YOK**

Gün dikişleri dört bir taraftan atan, kendini toparlamakta zorlanan, buna rağmen kuyruğu dik tutma politikasında ısrar eden ABD önderliğindeki emperyalist saldırganlığa karşı direniş ateşini yangına çevirme, barikatı daha güçlü örme günüdür. NATO zirvesi yaklaşırken bilinçler ve yürekler hazırlanmalı, adımlar hızlanmalıdır.

“Büyük Ortadoğu Projesi” ve gelişen Irak direnişi

ABD emperyalizminin, Irak'ı işgali 1 yılı aşmasına karşın, Irak halkının mücadelesi de giderek yayılıyor ve derinleşiyor. Yakın zamana kadar Sünni kökenli Iraklıların aktif direnişiyle karşılaşan ABD emperyalizmi, geçen ay Şiiilerin başlattığı direnişle karşı karşıya kaldı. Şii kökenli Iraklıların kaldıkları bölgede

ABD, İngiliz ve diğer destekçilerini hedef alması direnişin boyutunu ve düzeyini daha ileri bir zemine çekti. Yakın zamana kadar daha çok Sünni kökenli Iraklıların bulunduğu bölgede silahlı direnişle karşı karşıya kalan ABD emperyalizmi, bugün daha geniş alanlarda, daha geniş katılımlı bir ulusal direnişle

karşı karşıya kalmıştır. Öyle ki daha yakın zamana kadar Irak ulusunun azınlığını oluşturan Sünni kökenli Iraklıların direnişine tanık olan ABD emperyalistleri, ülke nüfusunun yüzde 60'ını oluşturan Şii kökenli Iraklıların da giderek şiddetlenen direniş ve saldırılarıyla karşı karşıya kalmıştır. *Sayfa 3*

İşçi-köylü'den

1 MAYIS 2003'TEN 1 MAYIS 2004'E
KAZANAN IRAK HALKI OLDU!
KAZANAN DÜNYA HALKLARI OLACAK!

Sayfa 30

24 Nisan'da doğan güneşi her tarafa yay

TKM'DE 24 NISAN ETKİNLİĞİ

1 Mayıs dünya işçi ve emekçiler günü ve Haziran ayındaki NATO zirvesi için olan hazırlıklar devam ederken gündeme dair bir et-

kinlik de **Tohum Kültür Merkezi**'nde yapıldı. **24 Nisan** tarihinin önemini de belirterek yapılan etkinlikte konuşmacı olarak TKM adına konuşan **Eyüphan Başar** son günlerdeki devrimci ve demokrat çevrelere yapılan saldırıların tamamen 1 Mayıs ve Haziran ayında yapılacak NATO zirvesine olan muhalefeti sindirmek için olduğuna değindi.

Devam eden etkinlikte konuşma yapan **Güzel ana** "böyle bir zamanı karşılamak için birlik olunmalı, küslükler sürdürülmemeli" dedi. Güzel ananın konuşmasından sonra çıkan **Grup Nisan Güneşi**, dinletisinden önce DDSB'nin ertesi gün yapılacak NATO zirvesi konulu paneline çağrı yaparak şarkılarına başladı. Etkinlik çekilen halaylarla sona erdi.

ANKARA

Proletarya Partisi'nin kuruluşu Ankara'da yapılan etkinlikle kutlandı. **Yeni Demokratik Gençlik** tarafından; örgütlenen piknik, havanın yağışlı olması nedeniyle **23**

Nisan günü Tuncelililer Derneği'nde etkinlik şeklinde gerçekleştirildi. Etkinlik; Dersim'de şehit düşen **Ahmet Laço** ve **Sevda Yıldız** şahsında Parti ve devrim şehitleri için yapılan 1 dakikalık saygı duruşu ile başladı. Bu esnada "**Vartnik'te bir köm**" şiiri okundu. Ardından **Yeni Demokratik Gençlik**'in örgütlenme anlayışı ile ilgili foruma geçildi. **YDG'nin**

anti-emperyalist gençlik hareketi yaratmak iddiası, niteliği vb. konularda tartışmalar yürütüldü. Gençliğin yaşadığı sorunlar; işsizlik, kültürel dejenerasyon, eğitim ve gelecek kaygısı gündeme alınırken çeşitli alanlardan etkinliğe katılan gençler de yaşadıkları sorunları anlattılar. Gençliğin yaşamına müdahale ederek, değiştirmesi gerektiği öne çıkarken bunun da ancak örgütlenerek yapılabileceği vurgulandı. Verilen kısa bir aradan sonra **Liseli YDG Müzik Grubu** söylediği kavga türkülleri ile katılımcıların yüreğini ısıttı. **Bakış Şiir Grubu** ve liseli YDG'lilerin müzik ve şiirlerinden sonra Proletarya Partisi'nin ortaya çıktığı koşullar ve görüşleri anlatıldı. İkinci aradan sonra sahneye çıkan **Aris Şiir Grubu** kitleyi okuduğu şiirlerle coşturdu. Müzik dinletisinin ardından 28-29 Haziran'da İstanbul'da yapılacak NATO Zirvesi ve "**Büyük Ortadoğu Projesi**" üzerinde durularak, gençliğe nasıl yansıtacağı işlendi.

Verimli bir tartışma ortamının yaşandığı etkinlik çekilen halaylarla son buldu. (Ankara)

İZMİR'DE 24 NISAN COŞKUSU

Proletarya Partisi'nin 32. Kuruluş yıldönümü kutlamasını yapmak **İzmir'de 25 Nisan 2004** tarihinde bir gezi yapıldı. Çiğli-Örnekköy'de yapılan gezi **Yeni Demokratik Gençlik** tarafından örgütlendi. Gezi yerine ulaşıncaya önce kolektif şekilde hazırlanan kahvaltı yapıldı. Ardından etkinlik programı başlatıldı. Açılış konuşmasıyla başlayan etkinlik, saygı duruşuyla devam etti. Proletarya Partisi'nin son şehitleri **Ahmet Laço** ve **Sevda Yıldız** şahsında tüm şehitlerin anıldığı saygı duruşunda "**Vartnik**" şiiri okundu. Proletarya Partisi'nin kuruluş yıldönümüne yaklaşırken şehit düşen **Ahmet Laço** ve **Sevda Yıldız** yoldaşlar için yazılan TKP/ML MK bildirisi ve "Yoldaşları" imzalı yazılar okunup, ardından duygu ve düşünceler belirtildi. Söz alanların, şehitlerin mücadeleye yaşatılacağını belirtmesinin ardından müzik dinletisine geçildi. Özellikle **İbrahim Kaypakkaya** için yazılan marşların söylendiği dinleti, türküler ve halaylarla sürdü. Etkinlik kısa bir aranın ardından tekrar başladı. YDG tarafından hazırlanan foruma geçildi. Forumda anti-emperyalist mücadeleye, 1 Mayıs'a, NATO zirvesine ve mücadelenin önemine değinilirken ayrıca YDG'nin içine girdiği yönelim de tartışıldı. Etkinlik 17:00'de sona erdirildi. (İzmir)

32. KURULUŞ YILDÖNÜMÜNDE ŞAN OLSUN PROLETARYA PARTİSİNE
Yurtdışında

yapılan bir dizi seminerle Proletarya Partisi'nin 32. kuruluş yıldönümü kutlandı.

"**Dünyada, Türkiye'de ve T. Kürdistanı'ndaki gelişmeler, Proletarya Partisi tarihi ve 7. Konferans ve Yönelimimiz**" adlı seminerler dizisinin ikisi tamamlandı. İlki **18 Nisan Pazar** günü **Augusburg Derneği**'nde yapılan seminerlerin ikincisi ise **25 Nisan Pazar** günü **Nürnberg Yeni Gün Derneği**'nde yapıldı. Seminerlerde emperyalist politikaların gerçek niteliği ortaya konularak, emperyalist saldırganlık politikaları üzerinde duruldu. Ayrıca Proletarya Partisi'nin 32 yıllık tarihinden kesitler anlatılarak, ısrarına vurgu yapıldı. Son bölümde, sınıf mücadelesindeki 7. Konferanstan bu yana gelişmeler ve yönelim anlatıldı. Soru ve konuşmaların ardından seminerler bitirildi. Etkinlik dizisi **Stuttgart**'ta yapılan **anma** ve 2 Mayıs günü **Ulm**'de yapılan "**Sınıf mücadelesinde Kaypakkaya'nın rolü**" adlı seminerle son buldu.

(Nürnberg)

LİNZ

Proletarya Partisi'nin 32. kuruluş yıldönümü Linz'de yapılan coşkulu bir etkinlikle kutlandı. Salonda bulunan dinleyicilerin sorularıyla ve düşünceleriyle katıldığı seminer müzik dinletisiyle devam etti. Son olarak küçük bir çocuğun okuduğu marşlarla salonda devrimci coşku yükseldi.

Weseler Str. 93 • 47169 Duisburg
Tel.: 0203- 40 85 01 • Fax: 0203- 40 69 16
e-mail: as-satz-druck@t-online.de

Her türlü dizgi ve grafik yapılır.

**Afiş, el ilanı, kartvizit,
mektupluk, dergi, broşür,
gazete, sünnet ve düğün
davetiyeleri basılır.**

**Basım işinizi posta veya e-mail ile
gönderebilirsiniz. Basılan işiniz posta
ile elinize ulaşır.**

TKP/ML' DEN YAZILAMA

Bursa'nın Teleferik semtinde TKP/ML militanları tarafından 1 Mayıs öncesi çeşitli yazılamalar yapıldı. Emekçilerin yoğun olarak yaşadığı semtte yazılamalar halk tarafından ilgiyle karşılanırken polis sabahın erken saatlerinde semti ablukaya aldı, yazılamaların emekçi halkla buluşmasını engellemeye çalıştı. Semtin çeşitli yerlerine TKP/ML-TİKKO imzalı "**Dersim şehitleri ölümsüzdür**", "**Yaşasın 1 Mayıs**", "**Şan olsun 24 Nisan'a**" yazılamaları ayrıca semtte bulunan İşgir İlköğretim Okulunun duvarına "**Yaşasın halk savaşı**" TKP/ML-TİKKO yazılması yapıldığı görülmüştür. (Bursa)

**Ç
İ
K
T
İ**

**işçi-köylü
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!**

**6 AYLIK: 10.200.000
1 YILLIK: 20.400.000**

ABONELİK ŞARTLARI

NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yaynevimize faksınız ya da postalayınız. Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.

**Yurtdışı Hesap Numaraları
Sema Gül
Euro Hesabı**

Ziraat Bankası
İstanbul Aksaray Şubesi: 0 751 00 38 65 97 00 00 009
Halk Bankası
Laleli Şubesi: 3474/63487
Vakıf Bank
Valide Sultan Şubesi: 401 20 35

“Büyük Ortadoğu Projesi” VE GELİŞEN IRAK DİRENİŞİ

ABD emperyalizminin, Irak'ı işgali 1 yılı aşmasına karşın, Irak halkının mücadelesi de giderek yayılıyor ve derinleşiyor. Yakın zamana kadar Sünni kökenli Iraklıların aktif direnişleriyle karşılaşan ABD emperyalizmi, geçen ay Şiilerin başlattığı direnişle karşı karşıya kaldı. Şii kökenli Iraklıların kaldıkları bölgede ABD, İngiliz ve diğer destekçilerini hedef alması direnişin boyutunu ve düzeyini daha ileri bir zemine çekti. Yakın zamana kadar daha çok Sünni kökenli Iraklıların bulunduğu bölgede silahlı direnişle karşı karşıya kalan ABD emperyalizmi, bugün daha geniş alanlarda, daha geniş katılımlı bir ulusal direnişle karşı karşıya kalmıştır. Öyle ki daha yakın zamana kadar Irak ulusunun azınlığını oluşturan Sünni kökenli Iraklıların direnişine tanık olan ABD emperyalistleri, ülke nüfusunun yüzde 60'ını oluşturan Şii kökenli Iraklıların da giderek şiddetlenen direniş ve saldırılarıyla karşı karşıya kalmıştır. Emperyalist işgale karşı verilen bu haklı direniş ve yürütülen silahlı mücadele ABD emperyalizminin “Büyük Ortadoğu Projesi” yaftalı emperyalist emelleri için ciddi tehdit oluşturmaktadır.

ABD EMPERYALİZMİNİN “BÜYÜK ORTADOĞU PROJESİ”

ABD emperyalizmi bir taraftan kendisine bağlı olan pazarların bağımlılığını daha geliştirmek isterken, diğer taraftan da sahip olmadığı pazarları ele geçirip dünyaya tek başına hükmetmek istemektedir. Irak işgalini bu hedefine ulaşmak için gerçekleştiren ABD bombalamalar, katliamlar ve her türden saldırılar sonucu Irak'a girmiştir. Ama hedeflediği istikrarı sağlayamamış ve kendisine yönelik direnişin gelişip güçlenmesini engelleyememiştir. Öyle ki giderek daha geniş alanlara yayılan ve gelişen direniş gelinen aşamada ABD emperyalizminin “Büyük Ortadoğu Projesi” için de engel teşkil etmektedir.

ABD emperyalizmi Ortadoğu'da durumunu daha pekiştirmek için işgal ettiği Irak'ta kendisine bağımlı devlet kurmaya ihtiyaç duyarken, diğer taraftan Irak dışında da emelleri doğrultusunda adımlar atmak istemektedir. ABD tarafından “Büyük Ortadoğu Projesi” olarak adlandırılan tasarıya göre, coğrafi olarak sınırlarını Fas'tan Afganistan'a kadar genişlettiği Ortadoğu'nun yeniden paylaşımını gündeme getiren ABD emperyalizmi, bu alandaki durumunu daha pekiştirmek ve kontrolü dışındaki pazarları da sömürü alanına dahil etmek istemektedir. Bunun için **Almanya**, **Fransa**, **Rusya**, Çin gibi emperyalist rakiplerinin pazarlarını ele geçirip onları pazarsız bırakmak ve tüm pazarlara rakipsiz sahip olmak isteyen ABD emperyalizmi bu doğrultuda bir hat izlemek istemektedir. Afganistan ve Irak'ın işgali bunun sonucu-

dur. Irak'ta kendisine bağımlı bir uşak devlet kurmak isteyen Amerikan emperyalistlerinin izlediği hat bu doğrultudadır.

Ayrıca Haziran ayında Türkiye'de yapılacak NATO Zirvesinde -başta Almanya'daki olmak üzere- Avrupa'daki bazı NATO üslerinin Türkiye'ye kaydırılması olayı da ABD tarafından gündeme getirilecektir. Böylece ABD emperyalizminin planlarında TC uşaklarına daha fazla rol yüklemek sözkonusu olacaktır.

Kıbrıs sorununa da el atan ABD emperyalizmi, Kıbrıs'ta da üs kurmayı planlamaktadır. Bu nedenle Kıbrıs sorununun “çözümünden” yana tavır takınmıştır. Kıbrıs'ın hukuki durumunun “çözümüne” bundan dolayı önem vermiştir.

Ortadoğu'da ABD'nin en sadık ortağı İsrail'dir. Ortadoğu'ya yerleşmiş en saldırgan devlet olan İsrail “Ortadoğu Projesi”nin planlanması ve gündeme getirilme-

siyle daha saldırganlaşmıştır. ABD tarafından gündeme getirilen “barış” görüşmeleriyle aldatılmak istenen Filistinliler iyice ABD'nin ve İsrail'in denetimine alınmak istenmişlerdi. Filistin buna yanaşmayınca ABD'nin aktif desteğiyle İsrail daha azgınlaşmıştır. Özellikle son saldırılarda Filistin'in iki liderini öldüren İsrail, bundan sonra da ABD'nin menfaatleri doğrultusunda saldırılarını artıracaktır. Filistin dışında ABD'yi tehdit eden alanlara da saldıracaktır.

İŞGALE KARŞI GELİŞEN DİRENİŞ

ABD emperyalizminin işgal ettiği Irak'ta karşılaştığı başarısızlık giderek derinleşiyor. Kendi denetiminde bir uşak yönetim kurmayı hedefleyen Amerikan emperyalizmi, “istikrar” yaratarak ekonomik sömürüsünü artırmak ve siyasi olarak böl-

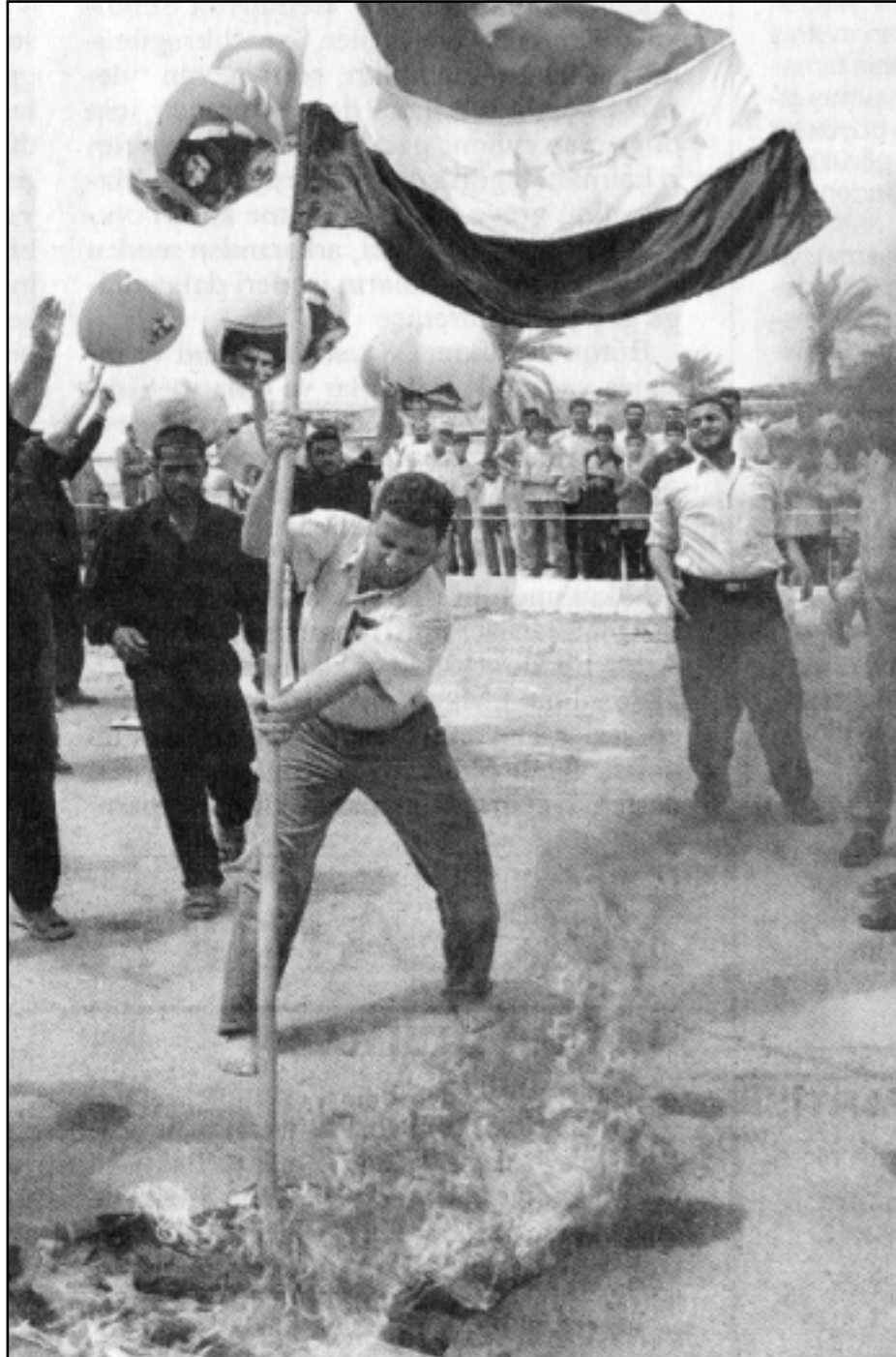
gede otoritesini artırarak “Büyük Ortadoğu” adı altında Avrupalı ve diğer emperyalistlerden iyice dışlanmış bir alanı düşlüyor. Ve saldırılarında pazarların hemen denetimi altına alabileceğini ve çıkabilecek başkaldırıları kolayca bastırabileceğini düşünüyordu.

Ancak emperyalist hedefler hiç de planlandığı gibi gelişmiyor. Irak'ta gelişen direniş etkisiz hale getirilemediği gibi giderek gelişiyor ve yaygınlaşıyor. Şiilerin olduğu alanlarda da ABD'ye yönelik eylemler başlamış ve giderek de artmıştır... Irak'ta karşılaştığı direniş diğer ülkelere yönelik olası ABD saldırılarını şimdilik gündem dışı bırakmışken, Şiilerin de katıldığı silahlı direniş ABD emperyalizmini Irak'ta da iyice zor durumda bırakmıştır.

Daha çok Sünnilerin çoğunlukta olduğu Bağdat, Felluce, Ramadi vb. şehirlerde gelişen silahlı direniş, son dönemlerde direnişin yayılması ve gelişmesiyle Kut, Nasıriye, Kerbela, Nəcəf vb. Şii kökenli Irak şehirlerinde de iyice gelişmiştir. Emperyalistlerin de saldırılarını arttırmasına karşın Irak halkının mücadelesi de daha güçlü ve haklı bir zeminde gelişmiştir. Felluce kentinde emperyalistlerin saldırısı sonucu 600'den fazla Iraklı katledilmesine rağmen, birçok Irak şehrinde ABD emperyalistlerine ve destekleyen ülke askerlerine de askeri saldırılarla yanıt verilmiştir.

Silahlı direnişin gelişmesi askeri darbeler vurduğu gibi, ABD emperyalizmini de dünya çapında daha fazla teşhir etmekte ve direniş duygularını da güçlendirmektedir. Anti-emperyalist savaş ve mücadelelerin haklılığı ve meşruluğu daha da açıklık kazanmaktadır. Tüm bu gelişmeler ABD emperyalizminin teşhiriyle beraber, destekleyen ülkelerin de zor duruma düşmesini, bazı devletleri yeniden değerlendirmeye zorlamakta, hatta bazılarını verdiği desteği geri çekmeye itmektir. Nitekim bazı ülkeler bu doğrultuda kararlar almaya başlamışlardır. Elbetteki bu durum emperyalistlerin kendi aralarındaki çelişkilerin ve saflaşmaların derinleşmesinin sonucudur. Dolayısıyla **emperyalistler arası saf değiştirmeler, ilericiliğin kriteri değildir.**

Mücadelenin daha kitlesel bir katılımı ile devam etmesi şu an dünyanın en saldırgan devletinin emperyalist emellerine darbe vurulması, son tahlilde devrimin objektif ve subjektif koşullarının olgunlaşmasına da hizmet etmektedir. Kapitalist-emperyalist devletlerin bunalımlarının giderek derinleşmesi, bu koşulların daha da hızla derinleşmesine zemin yaratmaktadır. ABD emperyalizmi ve rakibi durumundaki emperyalistlerin mevcut durumları proletaryanın önderliğindeki mücadelelerle, ulusal-yurtsever mücadelelerin gelişmesine daha da hizmet edecektir. Girilen dünya çapındaki kriz ve derinleşen çelişkiler bu belirtileri günümüzde daha net göstermektedir.

Sınıfsal Bakış

“GELME BUSH!”, “AYIP OLUYOR ABD!”

Birisi (Gelme Bush) bizim “yaratıcı” reformistlerimizin tıpkı “savaşa hayır” logosuyla “her türlü savaşa hayır” derken, “şiddete hayır” sloganıyla “her türlü şiddeti” dışlarken yaptığı gibi aslında tipik bir siyasi yaklaşımlarını/yalvarışlarını ifade etmekten; diğeri (Ayıp Oluyor ABD/İngiltere) çoğu yerli ve yabancı burjuva basın organlarında, işgalcilerin Irak’lı esirlere uyguladıkları iğrenç işkence fotoğraflarının üst başlıkları olarak yer aldı.

Burada, emperyalizme “karşı çıkış”ta ortaklaştırılmaya çalışılan bir ruh hali, bir atmosfer var. Dikkat edilirse, “mücadele” demiyoruz, “karşı çıkış”tan söz ediyoruz. Hatta bu bile fazla geliyor, sözü edilen en fazla “itiraz” düzeyinde kalıyor. Biraz daha zorlandığı takdirde “eleştiri”den söz edilecek. Emperyalizme “ölüm”ü geçtik, “kahrolsun” bile fazla geliyor. Kimse “demeyle olmuyor ki” demagojisine girmesin, sloganlar, siyasetin özlü ifadesidir ve bu anlamda çok şeyi açıklar.

Aman diler gibi, yalvarır gibi, ricada bulunur gibi slogan olmaz, talep ileri sürülmez. Emperyalizm, baş edilemez bir güç olup da onunla ancak bu tarzda ilişki kurulacağı, sınırlarını onun çizdiği bir çemberde oyun oynanacağı kabullenilmişse, kurgulanacak politikaların ve uydurulacak sloganların böyle olması doğaldır. Ancak böyle olmakla beraber, **Şanlı Saraçhane 1 Mayıs Meydan Muharebesi**’nde megafonlardan, mikrofonlardan, **“Bush’u İstanbul’a sokmayacağız”** diye efelenmeler, **“minik fare kükredi”** esprisine denk düşüyor.

Bu aldaniş ve aldatış sarmalı öyle bir propagandaya dönüşmüş durumdaki, ABD emperyalizminin **Büyük Ortadoğu Projesi (BOP)** kitlelere **“barışçı”** bir plan olarak sunulmaya çalışılıyor. Yanlış anlaşılmasın, bunu bu şekilde sunmaya çalışan emperyalistler ve onların yazar, çizer takımı ya da sözcüleri değil, aksine buna karşı **“mücadele”**den söz eden “ilerici”, “solcu”, “yurtsever” “aydın” vs. kişi ve kesimler. Karşı çıktıkları ise bunun **“da-**

yatmacı” yanı. Hüsnü Mübarek’in itirazı, Suudi’lerin huzursuzluğu kadar onlar da bu için **“iç dinamikleri”**nce hallinden yana. Bir de **“AKP modeli”** uygunsuz bulunuyor ve tabi ABD hegemonyası, İsrail’in kollanması vd. itirazlar.

Emperyalizm tahlilinden saptınız mı, onun önünde secdeye varıp da yenilgiyi peşinen kabullendiniz mi, her şeyi **bulanık** görmeniz kaçınılmaz hale geliyor. Gözünüz, ABD ve İngiliz işgal kuvvetlerinin Irak’ta **sefilleri** oynadıklarını da görmez oluyor. Diliniz ister istemez yaraya gidiyor ve bazen doğruları söylemek durumunda kalıyorsunuz ama, ağzınız, dumura uğramış beyninizden gelenleri ifade ediyor. Emperyalistlerin en geçerli ve her zaman için ilk yöntemlerinin **şiddet** olduğunu, siz unutsanız da onlar bırakın hatırlatmayı zaten hep yaşıyorlar.

Bütçelerinin **“aslan payı”**nı neden **“silah”**a yatırıyorlar, dünyanın dört bir tarafını neden silah deposuna çevirdiler, her tarafı neden üslerle kuşatıp, askerlerle kuşattılar sanıyorsunuz? İşin içinde NATO’nun **başrolde** yer alacak olması yeterince açık değil mi? Hiç ama hiç kimsenin şüphesi olmasın ki bütün başka planlarda olduğu gibi Büyük Ortadoğu Projesi de **tamamen** askeri eksenli, zora dayalı, kanlı bir projedir. Ortadoğu’daki **“arkaik”** rejimlerin **“çağdaş”** bir yapıya kendi rızalarıyla, reformlarla kavuşturularak, bölgenin Avrupalı bir medeniyete ulaştırılacağı, Afganistan ve Irak’a getirilen **“özgürlükler”** kadar gerçekçidir. Yöntem mi? Anladıkları, bildikleri, hep uyguladıkları **tek yöntem** var, onu uygulayacaklar. Hazırlıkları da onu göstermiyor mu?

Yazılı ve görsel para-medya sayesinde dünya kamuoyunun bir haftadır baş gündemi haline gelen işgal kuvvetlerinin icraatlarına ait **“işkenceli eğlence”** fotoğrafları, genellikle **“bu kadar da olmaz ki”** yorumlarıyla sunuldu. Pek tabii ki, **“belli bir düzeyde olur da, bu kadarı olmaz”** denmiş oluyordu. Zira, uzun bir süredir, yine esirlere muamele konusunda, **Guantanamo**’ya ait hem çok sayıda fotoğraf, hem

de çok çeşitli öyküler, bizzat yaşayanların ağzından basında yer aldığı halde, kanık-satma meselesi medya aracılığıyla kotarılmıştı. Bunlar, yumuşak dozda eleştiriler ile beraber işin doğasına uygun bir tarzda **“makul”** olarak yediriliyordu.

Bu kez- arında farklı bir manipülasyon yoksa eğer- **rutin** işkenceli eğlence seanslarını belgeleyen fotoğraflar basına sızdırılıverdi. İğrençliğini ileri boyutta sergileniyor olması karşısında, midesi olan herkesin insandan öte **hayvani** bir içgüdüyle **refleks** göstermesinden kaynaklı bir tepkide ortaklaşıldı. Ancak, işin ilginç tarafı, fotoğraflara yansıyan görüntülerin aynısının ve hatta daha iğrençlerinin dünyanın **dört bir yanında** sistematik olarak geçtiğimiz asırda giderek yoğunlaşan bir biçimde ve günümüze sarkan şekilde sürdürüldüğüdür. Ve yine işkenceyi gerçekleştirenler ile işkenceye maruz kalanların da hep **aynı safta** yer alanlar olduğunu yazmaktaydı tarih. Ezenler, Zalimler, Emperyalistler, Faşistler, Gericiler işkenceyi uygulayanlar; onlara karşı koyan, direnen, onların hedefi olan ezilen halklar ve uluslar, komünistler, devrimciler, yurtseverler, ilericiler ise işkencenin kurbanlarıydılar.

İngiliz Genel Kurmay Başkanı, fotoğraflar yayımlandıktan sonra düzenlediği basın toplantısında, **“yapılanlar iyi olmadı”** değil de **“bu yapılanların ortaya çıkması iyi olmadı”** dedikten sonra, en büyük şerefsizliğin başlı başına işgalciliğin kendisi olduğunu büyük bir pişkinlikle pas geçerek, **“bunu yapanlar İngiliz ordusunun şerefine leke sürmüştür”** dedi. Her zamanki gibi **“münferit”** olarak nitelendirilerek (R.Myers şimdiden bu açıklamayı yaptı bile) bu bir kaç **“sapık”** ayıklanacak, **“şanlı”** ABD ve İngiliz Ordusu’nun **olmayan** namusu kurtarılacaktır. Dünyanın bütün işkenceci katliamcı kurumlarının kimi **“deşifre”** olan icraatlarının ardından çalışan **aklama mekanizması** burada da benzeri biçimde işletilecek ve nasıl olacaksa işgalciler süreçten **“kazançlı”** çıkarılacaklardır. Ve aynı medya bu sefer dönüp 8 sütuna manşet **“adalet”**li vurgularla onları alkışlayacaktır.

İşkence, üzerine ciltler dolusu makale yazılan, bilimsel araştırma ve çalışma yapılan bir konu. Her şeyden önce bir insanlık suçu. Egemen sınıfların **en yaygın** kullanım aracı. En **tipik** korku refleksi. Onlar, tarih boyunca olduğu üzere, **Ebu Garip Hapishanesi**’nde, Irak’lı esirlere 1

yıldır **Guantanamo**’dan gelen uzmanlar ve CIA yetkililerinin yöneticiliğinde akıl almaz işkenceleri sistematik bir biçimde uygularken de, 18 Nisan’da **ILPS** aktivisti **Elisabeth**’i kaçırarak alçakça tacizde bulunup işkenceye başvururken de, **“korkutmanın”** değil kendi **“korkularını yenmenin”** derdindeydiler. Bunu nereden mi biliyoruz? Bizim korkup yıldıgımızı, **hangi** tarih kitapları yazıyor? Halkların işgalcilere boyun eğdiği **nerede** kaydedilmiş ki, Irak’taki esirlere yapılan zulüm, direnişi sona erdirebilsin? Aksine, işkence ve zulüm, **her zaman ve her yerde** isyanı ve öfkeyi büyütmiş ve kamçulamış, **“korkan”**ların korktuklarını başlarına daha çabuk getirmiştir.

Gün, dikişleri dört bir taraftan atan, kendini toparlamakta zorlanan, buna rağmen kuyruğu dik tutma politikasında dogallıkla ısrar eden ABD önderliğindeki emperyalist saldırganlığa karşı direniş ateşini **yangına çevirmek, barikatı daha güçlü örmek** gündür. Ülkemizdeki mevzinin **kritik önemde** olduğu, sadece Türkiye’li devrimcilerin değil dünya ilerici-demokrat kamuoyunun ortaklaştığı bir görüş haline gelmiştir. Bu konuda oluşan somut gündem, Haziran’daki NATO zirvesidir. Amaçlanan en geniş ittifak adına sağlanan birlik (**NATO ve Bush Karşıtı Birlik**) ilk adım anlamında olumludur. Sıra, bunu güçlü ve etkin bir eylem programıyla **işlerli** kılmaya gelmiştir. Bu birliğin 1 Mayıs’ta yaşanan bölünme nedeniyle bozulmasına izin vermemek için elimizden geleni yapacağız. 1 Mayıs tartışmalarını gündemleştirmeyeceğiz. **En geniş** kitleli birlikteliğe ihtiyaç duyulduğu bir süreçte, verilen zararın bir an önce giderilmesi gerektiğini, tartışmaları sürdürmenin kimseye yarar getirmeyeceğini düşünüyoruz.

Herkesin söyleyecek sözleri şüphesiz bulunmaktadır. Hatta, **“sol”**un düşmandan çok birbirine sarf edecek eleştiri ve suçlamaları **her zaman** daha fazla bulunur. Denilebilir ki, geçmişten beri enerjilerinin **ağırhıklı** bölümü bu yönde harcanmıştır. Bu kötü gelenekten hiç olmazsa **belli bir dönem** için uzak durulmalıdır. Aksi takdirde, iş 1977 1 Mayıs’ı başta olmak üzere bütün eski defterlerin açılmasına kadar gider ki, o zaman tam da faşist diktatörlüğün arzu ettiği bir bölünme, dağılma yaşanacak, **Bush ile Blair İstiklal Caddesi**’nde yalnız başlarına volta bile atabileceklerdir.

Van Deri ve Kundura işçisine destek artıyor

Efendilerinin direktifleri doğrultusunda saldırı dalgasını yoğunlaştıran AKP hükümeti, dün **TÜPRAŞ**’ı, **PETKİM**’i, **TEKEL**’i özelleştirme kapsamına aldı ve büyük bir bölümünü özelleştirdi. Şimdi de önce **Beykoz Deri ve Kundura Fabrikası**’nı, ardından da **Van Deri ve Kundura Fabrikası**’nı tanıdık gerekçelerle (iş yapmıyor, zarar ediyor, devletin sırtındaki kambur vb.) özelleştirme kapsamına aldı.

Bu karara tepki gösteren ve protesto eden işçiler 21 Nisan günü Van AKP il binasını ziyaret ederek, İl Başkanı **Ebubekir Gülaçar** ile görüşerek tepkilerini ve endişelerini dile getirdiler. Gülaçar’dan Van Mil-

letvekilleriyle görüşerek fabrikanın satışının engellenmesini isteyen işçiler ve sendika yöneticileri adına konuşan Deri-İş Van Şube Başkanı **Celal Tokyay** eğer görüşmelerden bir sonuç alınmazsa, aileleriyle birlikte sonuna kadar mücadele edeceklerini söyledi.

Petrol-İş ve **Liman-İş** birer açıklama yaparak kundura işçilerinin eylemlerini desteklediklerini belirttiler. Ayrıca **TÜMTİS** ve **Tek Gıda-İş** sendikaları 23 Nisan günü bir açıklamayla işçi kıyımına tepki gösterdi. Hükümeti ikiyüzlü davranmakla suçlayan işçiler, sorunlarının çözümü için Ankara’ya yürümeye hazırlanıyor. (**Kartal**)

“Özelleştirme, halkı yoksullaştırma projesidir”

Yerel seçimlerin hemen ardından özelleştirilerek ERDEMİR'e (Ereğli demir çelik) satılan **Malatya Demir Çelik Fabrikası**'ndan atılan 130 işçinin bir bölümü iş yerinin hesaplarına yatırdıkları tazminatı almayarak, uğradıkları haksızlık ve yapılan satış nedeniyle işyerlerini terk etmedi. Direnişe geçen işçilerden özelleştirme ile ilgili düşüncelerini dinledik:

-Kaç yıldır burada çalışıyorsunuz?

-1. İşçi: Ben ve diğer arkadaşlarım 1989 yılında işe başladık. Bir çoğumuzun tek geçim kaynağı burasıydı. Hepimizin kalabalık ailesi var. Benim 4 çocuğum, annem babam var. Artı işsizlerimiz var. Yani sonuçta işsiz ordusuna bir işsiz ordusu daha katıldı.

-Neden işten atıldınız?

-1. İşçi: Atılmamızın sebebi IMF politikaları. Yani devletin IMF kararları

doğrultusunda yapmış olduğu bir satış. Fakat devletin de bunda bir kârı yoktur. Tam tersine hem insanlar mağdur, hem devlet mağdur. Neden dersiniz bunlar bizim doğal zenginliklerimiz ve AB/ABD gibi ülkelere üç kuruşa peşkeş çekiliyor.

-Siz kaç yıldır çalışıyorsunuz? İş yerinizin özelleştirilmesiyle ilgili ne düşünüyorsunuz?

-2. İşçi: Ben de 1989'dan beri çalışıyorum. Söylemek istediğim şu; Burada bütün arkadaşlarımız mağdur. Çocuklarımızın gelecekleri karartıldı. Bu tamamen Türkiye'yi yoksullaştırma projesidir.

-Bu durumda neler yapacaksınız?

-2. İşçi: Burada arkadaşlarımızla birlikte direnişeyiz. Yapabileceklerimiz konusunda henüz bir görüş olgu yoktur. Yani kendimize gelemedik, beklenmedik bir olay bu. Ancak şunu çok iyi biliyoruz,

özelleştirme kapsamlı bir saldırı. Bugün buradaysa, yarın başka bir yerde. Bizim tüm işçilere iletmek istediğimiz bir mesaj var; özelleştirme mağduru arkadaşlarımızın hepsini nerde olurlarsa olsunlar destekliyoruz ve direnişlerine devam etmelerini istiyoruz teslim olmamalarını istiyoruz.

-Sizleri işten çıkarırken bir açıklama yapıldı mı? Demir çeliğin satılmasıyla ilgili siz ne düşünüyorsunuz?

-3. İşçi: 15 yıldır Hekimhan Demir Çelik'te çalışıyorum. 15 sene sonra kapı dışarı edildik. Bunun zemini 1996 yılında işyerimiz taşeron firmalara verilerek yapıldı, ondan bu yana devam ediyor. Biz maaşımızı doğru düzgün alamazken taşeron firmalar tıkr tıkr paralarını aldılar ve işyerini zarar ettirdiler. Bu yük hep işçinin üzerine atıldı. Hepimiz mağduruz bizi işten atarken hiçbir gerekçe göstermediler, bizim elimizden bir şey gelmiyor. "IMF dayatması dediler yapılacak bir şey yok, mahkeme hakkımız yok" diyerek kapıyı gösterdiler. Biz tüm özelleştirme mağdurlarını destekliyoruz ve biz de bundan sonra direnişimize devam edeceğiz. Bir muhatap bulana kadar işyerimizi terk etmeyeceğiz, diğer arkadaşlarımızdan da birlik ve beraberlik bekliyoruz yani bugün birimizin başına gelen yarın başka birinin başına gelebilir. Onun için Türkiye genelinde hep birlikte bu satışlara baş koymamız durdurmamız gerekir.

-Malatya'da benzer bir iş alanı mevcut mu?

-3. İşçi: Malatya'daki iş alanları daha

çok memuru kapsıyor. Bunlar devlet kayolları vb. burada çalışan arkadaşların çoğu operatör ve şoförden oluşuyor yani hepsi kalifiye eleman. Devlet dairelerinde de istihdam edilebilir. Ancak uygulanan bir devlet politikasıdır amaç işçiyi işsizleştirmek. Özelleştirme Malatya'nın zararına. Malatya'ya sahip çıkan yok. Tekel özelleşti, Sümerbank yine öyle Et-Balık Kurumu, Tüpraş vs.

-Sizin söylemek istediğiniz bir şey var mı? Özelleştirmeyle amaçlanan nedir?

-4. İşçi: Yapılan şey ortada amaç fakirleştirmek, işsizleştirmek, bir parça ekmeğe muhtaç etmek, her istediğini yaptırmak onların amacı bu, o amaca da kimse hizmet etmez. Burada her türlü siyasi akım var ama bir konuda hemfikiriz. Biz demir çelik fabrikasının kapatılmasını istemiyoruz. Bu demir çelik personelinin de oraya buraya atılıp da zor durumda bırakılmasını istemiyoruz.

-1. İşçi: Ben şunu ilave etmek istiyorum. Bu batılı ülkelerin yoksullaştırma politikasıdır. Mesela biz işten atıldık. Yarın çocuklarımız okula gidemeyecek. Yani bizler mevcut olanaklarımızı yani arabamız varsa arabamızı satarız, evimiz varsa evimizi satacağız. Bu ne demek yoksullaşma değil mi? Mağdur ediliyor. Ne enflasyon düzelmektedir ne de ekonomi düzelmektedir. Bunlar yapaydır yani dışardan ABD ve AB desteklemesiyle ekonomi ayakta durmaktadır. Bu hükümetin bizi uyutabilmesi için yapay olmayan şeyler yapması gerek.

(Malatya)

Emekçinin Gündemi

1 Mayıs'ın Ardından; KONFEDERASYONLAR EMEKÇİLERİ BÖLDÜ

Haziran ayı NATO toplantısı öncesine denk gelen 1 Mayıs'ın bu yılki özel gündemini de özellikle NATO oluşturdu. Gerek İstanbul'da, gerekse de ülkenin birçok yerinde yapılan mitinglere damgasını vuran **NATO karşıtlığı** oldu. Bunun yanı sıra ABD'nin Irak'ta süren katliamlarına yönelik tepkiler de dile getirildi. İşçi ve emekçilerin özelleştirme başta olmak üzere bir dizi saldırıya karşı attıkları sloganlar ve taşıdığı pankartlar göze çarpan yanlardı.

Yapılan 1 Mayıs mitinglerinde medyanın da üzerinde özel olarak durduğu İstanbul kutlamaları iki ayrı yerde yapıldı. Bir dizi açıklama ve tartışmanın ardından konfederasyonlar arasında sağlanamayan birlik, işçi ve emekçileri böldü. Sendikalar arasında yaşanan bu ilginç saflaşmanın mantığını anlamak önemli. Bu "saflaşmaya" dair sorulacak bir dizi soru ve yanıtlanması gereken bir dizi nokta varken bunların üzerinde tek tek durmak yerine belli noktaların üzerinde durmak yeterlidir.

Bu ayrımın adımı politik bir ayrışma olarak açıklayan DİSK ve KESK yöneticileri tüm süreç boyunca kamuoyuna bir dizi açıklama yaptılar. "Politik saflaşma-

nın" kendilerince gerekçelerini ortaya koyarak neden Şişli'de olmayacaklarını açıkladılar, açıklamaya çalıştılar. **NATO toplantısı öncesi yapılacak 1 Mayıs'ın içeriği ve görkemi önemliydi.** Bu önemin kavranarak hareket edilmesi olması gereken tutum iken yer tartışmalarının merkezine oturduğu bir saflaşma tutumu belirdi. Nihayetinde başından beri vurgulanan Taksim ısrarından vazgeçilerek son gün büyük bir belirsizlikle yer belirlendi, ancak yürüyüş hattının belli olmadığı bir adres gösterildi. Son güne kadar belirsizliğin hakim olduğu, devletle kapalı kapılar arasında süren pazarlıkların sonucundan nelerin çıkacağını beklemeye mahkum ettikleri emekçileri, bu ayrışmanın politik olduğu konusunda ikna edemeyecekleri açıktır.

Adına politik saflaşma denilen bu durum **garip** tablolar çizdi. Bu saflaşmanın merkezi ne gariptir ki sadece İstanbul oldu. Emekçiler politik olarak İstanbul'da saflaştılar ancak ülkenin birçok yerinde bu dört konfederasyonun ortaklaştığı 1 Mayıs mitingleri yaptılar. Ve ortaya çıkan tabloyu hiç kimse inkar edemez ki emekçilerin bu ruk geçirdiği 1 Mayıs kutlamaları yaşandı.

Bu saflaşmada devletin rolü ise azımsanmayacak boyutta. NATO öncesi kitle-sel, coşkulu bir kutlamayı bölmek için devlet de kollarını sıvadı ve bu politikasını konfederasyonlar üzerinden hayata geçirdi. Yine şu bir gerçek ki bu ayrışma gerçekte devletin işine yaradı. Katılımı önemli ölçüde etkileyen bu saflaşma ve belirsizlik ve medyanın kitleleri terörize etme amaçlı yaptığı propaganda emekçilerin katılımını etkileyen faktörler olmuştur.

Tüm bunlarla birlikte üzerinde durulması gereken noktalardan biri de bu "saflaşmada" taraf olmak gibi bir tartışmanın gündeme getirilmesidir. Bu cepheden soruna yaklaşmak oldukça tehlikeli anlayışların gelişmesini de beraberinde getirecektir.

Bu "saflaşmada" Türk-İş yönetiminin tecrit edilmesi vurgusu yapılırken gözden kaçırılan önemli noktalar bulunmaktadır. **Tecrit edilen gerici yönetim değil; direnen Sümerbank işçileri, PTT işçileri, TÜPRAŞ işçileri, yıllardır bedel ödeyen Tuzla işçileri, belediye işçileridir.** Tercihler sorgulanacaksa eğer, Şişli'de yürüten hiçbir ilerici devrimci sendikaların Türk-İş yönetimini desteklemediği, bahsi geçen işçilerin yanında oldukları açıktır. NATO karşıtı sloganların yazılı olduğu önlükleriyle alana giren ve sloganlarını haykıran Sümerbank işçilerini tecrit etmek; çok açıktır ki emek savunucularının benimseyeceği bir tutum olamaz. O zaman

bu "saflaşmanın" mantıksızlığını ve yanlışlığını ortaya koyarken sendika başkanlarından bağımsız olarak daha geniş bir yelpazede düşünme becerisini göstermek ve bu gerçeği kavramak durumundayız.

Son güne kadar yeri ve zamanı belli olmayan bir eylemin içine kitleleri, emekçileri sürüklemeye hiç kimsenin hakkı yoktur. İşçi ve emekçilerin dünden daha fazla birliğe ihtiyacı varken sendikalar bu "saflaşmanın" gerekçelerini açıklayamazlar. 1 Mayıs alanında konuşma yapan Sümerbank işçisinin "yüreğimizi bölemezler. Bu bölünmenin sorumlularını sınıf sorgulayacaktır" dediği yerde bu "saflaşmayı" çok daha net görmeleri ve gerçekçi bakmaları gerekir.

Bu 1 Mayıs kutlamalarından çıkarılacak sonuçlar önemli. Sendika bürokrasisinin "bu saflaşma gerektiydi" sözlerinin yanıtını Sümerbank işçisi aslında çok net veriyor. **İşçilerin ve emekçilerin mücadelesini bölen bu saflaşmanın "gerekliliği" açıklanamaz ve en önemlisi de bunun üzerinden politika belirlenemez.**

Bu yıl 1 Mayıs alanlarında pankartlarımızla, dövizlerimizle, sloganlarımızla NATO'ya karşı emekçilerin direnişini oluşturma ve büyütme mücadelesi üzerinde özel vurgular önemliydi. Birçok bölgede öne çıkarılan bu vurgunun önümüzdeki döneme hazırlık açısından da önemli. Bu hazırlıkları daha fazla büyüterek ve örgütleyerek hareket etmeliyiz.

Çay üretimine 50 bin lira “destek” ödeniyor

Çay, tropikal bölgelerde ve iklim bakımından nemli olan çok yağışlı yerlerde yetişmekte olup bu şartlarda, deniz seviyesinden yüksek alanlarda daha kaliteli ürün alınır. Kireçsiz bol asitli topraklarda yetişen çayın gelişme devrelerinde muntazam ve devamlı olarak yağmurun yağması gerekir. O nedenle ülkemizde Doğu Karadeniz hem toprak bakımından hem de iklim bakımından kaliteli çay yetiştirilmesi için önemlidir. Doğu Karadeniz’de Gürcistan sınırından başlayıp batıda Fatsa, Ordu ilçesine kadar olan alan dar bir şerit halinde uzanmaktadır. Sahilden kimi yerde 30 km. içerilere kadar giren bölgede yaşayan Karadeniz köylüsü çay yetiştiriciliği yapmaktadır. **Ülkemizde 204 binden fazla üretici köylü, toplam 760 bin dekar alanda çay yetiştiriciliği yapmaktadır.** Üretim alanlarına bakıldığında, Rize başta olmak üzere Karadeniz’de tarım alanlarının yüzde 80’inin 5 dekarın altında olduğu görülür. Rize’de 120 binden fazla kayıtlı çay üreticisi köylü olmasına karşın bunlardan sadece 20 bin 907’si DGD’den yararlanabiliyor. Trabzon’da 50 bin üreticiden 38 bini DGD’den yararlanıyor. 5 dekarlık çay üretilen alanlardan köylümüz 80 milyon DGD alabilmek için yapacağı masraf bundan fazla olduğu için başvurmadı. Sürekli yazılarımızda değindiğimiz DGD’nin arazi büyüklüğüne göre para ödenmesinin yapılmaya başlanması çay

tarımı gibi çoğunlukla küçük aile işletmeciliği şeklinde yapılan üretime, emperyalizmin dayattığı ve uşak TC egemenlerinin uyguladığı parasal “destek” Karadeniz başta olmak üzere birçok yörede köylüye tarımsal üretimi yapabilmesi için destek olamıyor. Bunun bilincinde olarak uşaklığını devam ettirmede ısrarlı olan AKP, çay üreten köylümüzün muhalif sesinin yükselmesini engellemek için “sus payı” niteliğini taşıyan yaş çay alımlarında üreticiye kilogram başına 50 bin lira “destekleme” primi ödenmesine ilişkin kararname hazırladı. Ruhsatlandırılmış çay tarım alanlarında yaş çay üreten ruhsat sahibi üreticilere 2003 yılı ürünü ödemelerine ek olarak kilogram başına 50 bin lira ek ödeme yapılacak. Tarım arazisi 5 dekardan küçük olduğu için DGD ödemelerinden yararlanamayan çay üreticisi köylülere de ek “destek” sağlanacağı açıklanıyor. Buna göre, yaş çay yaprağını 400 bin liradan alan ÇAYKUR, üreticilere ayrıca satış belgelerine göre kg. başına 50 bin destekleme primi ödeyerek 450 bin lira ödeyecek. 2003 yılı yaş çay taban fiyatına ek olarak ödenen 50 bin lira “destek” primi ödemesi 24 Mart 2004 tarihinden itibaren başlatıldı. Ekonomik koşullar gözönüne alındığında 50 binin hiçbir alım gücü yokken, çay üreten köylüye sunulan bu parayla DGD desteği gibi sadece köylümüzü kandırmaktan öte geçemiyor. (Samsun)

DGD ödemeleri ertelendi

Emperyalizmin sermaye kuruluşu olan DB’nin destekleme ve sübvansiyonların kaldırılması şartıyla kredi verdiği, DGD sistemi olarak köylüye yardım ve destek adı altında yapılan ödemeler, köylüyü desteklemekten ziyade üretimi bitirmeyi hedefliyor. 2001 yılından itibaren ödenmeye başlanan DGD ödemelerinin gecikmesi, köylünün ürünü yetiştirmek için girdi alımlarına bile destek olmuyor. DGD ödemelerinde yaşanan gecikmelere, ödeme takvimleri Bakanlık ve Hazine Müsteşarlığı tarafından yürütülen bir çalışmayla DPT’ce belirlenmiş sosyo-ekonomik gelişmişlik seviyesine göre il ve ilçeler sıralamaya konularak 4 grupta ödeme planı hazırlanıyor. 2003 yılı DGD ödemeleri bu şekilde gruplandırılarak ödeme planıyla hala devam ediyor. 2003 yılı DGD ödemelerinin ilk taksit ödemeleri hala devam ediyor. 2. dilim ödemeleri tarihi ise Haziran’a ertelendi. (Samsun)

“Fındıkta Tespit Komisyonu kurulsun”

Baharın gelmesiyle Karadeniz köylüsü toprağını ekmek için hazırlıklara başladı. Fındık ve çay bahçelerinin bakımını yapan köylüler, özellikle geçtiğimiz ayın başında kar yağışıyla meydana gelen don olayıyla fındık bahçelerinde yetişmekte olan fındığın zarar görmesinden dolayı sıkıntılı günler yaşıyor. Emperyalist politikalar doğrultusunda fındığın fiyatının serbest piyasaya tabi olmasıyla köylünün, ürünü çoğu zaman maliyetinin de altında satmak zorunda kalmasına neden oluyor. Tefeci tüccarın, ihracatçı firmaların yıllardır uyguladığı alivire satışıyla iç ve dış pazarlarda pazarlığa oturması fındığın o yıl belirlenen rekoltesine göre gerçekleşiyor. Çiçeklenme döneminde kar yağışı ve meydana gelen don olayı ürün miktarında ve kalitesini de etkileyerek fındık rekoltesinin düşmesine sebep olacak. Rekolte tespiti

tinde daha önceki yıllarda her kurum ayrı rekolte tahmini yapmakta ve beraberinde çeşitli sorunlar yaşanmaktadır. Tüccarın ve ihracatçıların rekolteye göre iç ve dış piyasalarda fiyatını belirlemesi, köylünün zararına satış yapmasına neden olmaktadır.

Fındıkta her kurumun rekolte tahmini yapmasının ve beraberinde yaşanan kargaşanın önüne geçmek için Ordu Ziraat Odası Başkanı **Onur Şahin** fındıkla ilgili tüm kuruluşlara **Tespit Komisyonu** kurulması için çağrı yaptıklarını açıkladı. Ancak henüz kimseden yanıt almadıklarını ifade eden Şahin “fındıkla ilgili tüm kurum ve kuruluşların katılımıyla bir komisyon oluşturarak tespiti öyle yapmayı düşündük. Tüm taraflar ihracatçı, üretici Fiskobirlik’ten uzmanlar bir araya gelsin ve bu tespiti yapsınlar istedik” dedi. Bu kurum ve kuruluşlara yazılı çağrı tebliğ edeceklerini ifade eden Şahin, oluşturulacak komisyonu Mayıs ayının ilk haftasında toplayıp çalışmalara başlamak istediklerini ifade ederek “Tespit Komisyonu oluşumuna katılmayanları rekolte konusunu sabote etmeye suçlayacağız ve kamuoyuna teşhir edeceğiz” dedi. (Samsun)

TZOB Başkanı Bayraktar:
“AYÇİÇEĞİ FİYATLARI BUĞDAY
FİYATLARININ 2 KATI OLMALI”

TZOB Başkanı Şemsi Bayraktar, ayçiçeği üretiminde yaşanan sıkıntıların çözülmesi için ayçiçeği fiyatlarının buğday fiyatının en az 2 katı olması, ayçiçeği-buğday arasındaki fiyat paritesinin de 2'nin altına düşmemesi gerektiğini belirtti.

TZOB bünyesinde faaliyet yürüten Ayçiçeği Çalışma Grubu toplantısından sonra yazılı açıklama yapan Şemsi Bayraktar, ayçiçeği üretimi yapılan alanlarda son yıllarda meydana gelen kuraklık nedeniyle üretimde düşüşlerin yaşandığına dikkat çekti. (H. Merkezi)

ÜRETİCİLER ÜRÜN SİGORTASI İSTEDİLER

2004 yılında yaşanan kötü hava şartlarından olumsuz etkilenen üreticiler tarım ürün sigortasının yaşama geçirilmesini istiyor.

Türkiye Ziraat Odaları Birliği (TZOB) Başkanı Şemsi Bayraktar; ülke genelinde 2004'ün Mart'ından itibaren etkisini artıran, sert hava koşullarının neden olduğu don olayının köylülere faturasının 1,5 katrilyonu bulduğunu söyledi. Hükümetin acil eylem planında yer alan Tarım Ürün Sigortası Kanunu'nun halen yürürlüğe girmediğini aktaran Bayraktar; yürürlükte olan 2090 sayılı kanunun üreticilerin ihtiyaçlarını karşılamaktan uzak olduğunu, üreticilerin kaderine terkedildiğini ve Tarım Ürün Sigortası'nın bir an önce çıkarılması gerektiğini ifade etti. (Ankara)

SÜT ÜRETİCİLERİ FİYATLARIN DÜŞMESİNE TEPKİLİ

Sanayicilerin litre başına süt fiyatını düşürmesine tepki gösteren Karacabey ve köyleri damızlık sığır yetiştiricileri Tarımsal Kalkınma Kooperatifi Başkanı Mehmet Erdem; 1-15 Nisan tarihleri arasında hiçbir gerekçe gösterilmeden litre başına fiyatların 20 bin lira düşürüldüğünü, ödemelerin eksik yapıldığını söyledi. Erdem köylünün ürününün fiyatını belirleme konusunda söz sahibi olmadığını belirterek, daha önce böyle bir uygulama ile karşılaşmadıklarını söyledi. (Ankara)

Tarım topraklarının amaç dışı kullanımı

Toprak, tarımsal faaliyet için vazgeçilmez bir unsurdur. Toprakta kök salan ve ondan su ve çeşitli besin maddelerini alan tüm bitkiler, bitkilerle beslenen hayvanlar, nihayetinde bitkisel ve hayvansal ürünlerle beslenen insan ile toprak arasında çok sıkı bir yaşam zinciri vardır. Yaşamın devamını gerektiren beslenmede gerekli tarım ürünlerinin yetiştirme ortamının vazgeçilmez toprakların oluşumunda yüzlerce yıl geçtiği unutulmamalıdır. **Tarım topraklarının oluşum sürecini hızlandırmak mümkün olmadığı gibi miktarını artırmak da mümkün değildir.** Bu nedenle toprakların çeşitli kullanımlar arasındaki dağılımının en iyi şekilde yapılması zorunlu bir ihtiyaçtır. Tarımsal faaliyet için vazgeçilmez bir üretim alanı olan topraklar, sanayi ve kentleşme için de aynı derecede önem taşımaktadır. Ülkemizde kentleşme, sanayide tarım araçlarının çok parçalı ve iç içe geçmişliği tarım topraklarının etkin ve verimli kullanımını azaltmaya başlamıştır. Verimli tarım topraklarının bulunduğu **Çukurova, Mersin ve Tarsus yöresi, Bursa ovası, Bornova, Sakarya ovası, Trakya, Kemalpaşa, Samsun ovaları** ve daha birçok verimli ova ve araziler bir daha kullanılmayacak şekilde tarım dışı kullanılarak sanayi alanlarına ayrılmış, ekonomik faktörler nedeniyle bu düz ovalar içerisinde geçen karayolu ve benzeri kullanımlar kapladığı alan yanında çevrelerine çektiği nüfus yoğunluğuyla diğer yapılaşmalarla tarım alanlarının tarım dışı kullanımına itilmiştir. Sanayinin bu ovalara kurulmasını teşvik eden en önemli nedenler iç ve dış pazara mamul ürünlerin ulaşımı ve taşınmasının en elverişli olduğu bölgelerdir.

Samsun Bafra

Dünya konjonktüründe ülkemize emperyalizmin biçtiği misyonu/sömürüyü sanayi ve ucuz işgücü açısından kullanımına asıl konumuzu dağıtmadan değinerek sanayinin buralara kurulmasının nedenlerini açıklamak mümkün. Koç Holdingleri, Sabancı Holdingleri, Sönmez Holdingleri gibi kompradorları kullanılarak ülkeye giren emperyalist sermaye Bursa, Trakya, Sakarya vb. alanlarda sanayi kurulmasını gerçekleştirmiş. Çok uluslu ortaklar olarak kurulan fabrikalara hammaddeyi ve montaj edilecek mamulleri yönlendiren emperyalistler, ülkemizde ucuz işgücünden faydalanarak Toyota, Opel, Fiat vb. otomobil markalarını buralarda üretmeyi amaçlamıştır. Emperyalistlerin amacı Türkiye'yi geliştirmek, sanayisini kalkındırmak değil. Asıl amaçları; ucuz işgücüyle ve kullanım alanlarında (tarım alanları dahil) fabrikalar kurarak, üretim fazlası olan ürün ve mamulleri sermayesiyle birlikte ithalini sağlamaktır. Konumuzun özü olan tarım arazileri, ovaların tercih edilmesinin nedeni buraları iç ve dış pazara ulaşımının kolay ve

sorunsuz olmasıdır. Emperyalizme bağımlı olan Türkiye, bağımlılığını devam ettirmek için meclisinden çıkardığı yasalarla da tarım alanlarını kullanıma açmaktadır. Çok verimli ova ve araziler bir daha kullanılmayacak şekilde tarım dışı kalmasına neden olan fabrikaların kurulu olması, sadece topladıkları alan itibarıyla zarara neden olmamakta, yarattıkları kirlenmelerle çevresinde bulunan tarım arazisi ve bitki örtüsünü olumsuz yönde etkilemektedir. Sanayi tesislerinin yarattığı çevre kirliliği yanında, bu bölgelere özellikle sanayi alanlarına göç yoğunluğu sağlıksız kentleşmenin nedenleridir de. Toprakların sanayileşme adına amaç dışı kullanım sorunu ciddiyetini korurken, tarım kesiminde de, tarım topraklarının küçük aile işletmeleri niteliğinde kullanımı verimli ve düzenli bir tarım tekniği uygulamalarının yapılamamasına neden olmaktadır.

Ülkemizde tarım topraklarının bütünlüklü olarak kullanımı ve korunması, üretkenliğinin uzun bir dönem boyunca devam ettirilmesi gerekmektedir. (Samsun)

Köylülere icra

Varto Ziraat Bankası Şubesi tarafından Varto İcra Dairesi'ne yapılan başvuru üzerine Dönertaş Köyü'nde oturan 33 köylü hakkında, Varto Ziraat Bankası'ndan aldıkları Çiftçi Kredisi borcunu zamanında ödemedikleri gerekçesiyle icra emri çıkarıldı. Kişi başına düşen 5 milyar 800 milyonluk ham borcun, yıllık faiz tutarları ile birlikte, ödenmesi için icra işlemi başlatan Ziraat Bankası, köyden göç etmiş, şu anda bulunmayan köylülerin kefillerine icra göndererek, borcun 7 gün içinde tahsil edilmesini istedi.

Dönertaş Köyü Muhtarı Muzafer Karakoyun, ekonomik kriz

ve doğal afetler nedeniyle borçlarını ödeyemediklerini söyledi. Kredi borçlarının Bakanlar Kurulu tarafından ertelendiğini düşündüklerini belirten Karakoyun, şunları söyledi: “Köylülerimiz 1999'da Ziraat Bankası'ndan çiftçi kredisi aldılar. Ancak kayıtlarda da olan kuraklık ve tabii afetler sebebiyle köylümüz bu borcunu zamanında ödeyemedi. Hatta Bakanlar Kurulu'nun kararı ile borç bir süre faizsiz olarak ertelendi. Bu ertelemeyen sonra da bizden hiçbir şey istenmedi. Biz çiftçiler de bu borcun ertelendiğini düşünerek bugüne kadar herhangi bir ödeme yapmadık. Geçen yıl borç taksitlendirilerek ödenmesi istendi ve köyde sadece 6 kişi ödeme yapı-

bildik. Diğerleri yapamadı.”

Borçlarını ödeyebilmeleri için kendilerine kolaylık sağlanması gerektiğini ifade eden Karakoyun, “Bölgemizdeki ekonomik kriz, tarımsal alanda meydana gelen kuraklık, sel, afet gibi tabii manadaki zararlar bu ödemeleri aksatmıştır. Elde olmayan nedenlerden dolayı köy sakinlerimiz bu borçlarını ödeyemediler. Birçok köylümüz de köyde artık hiçbir ekonomik dayanakları kalmadığı için köyden göç ettiler. Onların kefilleri de şimdi aynı sıkıntıyla karşı karşıya. Bilmeden kendimizi bu işin ortasında bulduk. Şimdi tek isteğimiz ya borcu affetsinler ya da ham borcu taksitlendirsinler” diye konuştu. (DİHA)

Çocuklarımızı kimliksizleştirip, teslim alamayacaksınız!

TUYAB'lı aileler 28 Nisan Çarşamba günü saat 13.00'te **Galatasaray Postanesi** önünde yeni hazırlanan infaz yasasını protesto edip Adalet Bakanı Cemil Çiçek'e mektup göndererek yasanın geri çekilmesini istediler. Açıklamaya **ILPS, Tohum Kültür Merkezi** ve **ESP** de katılarak destek verdi.

"**Tek tip elbiseye hayır**", "**Zorunlu Çalışmaya Hayır**" önlükleri giyen aileler "**Yeni ölümler istemiyoruz**", "**Tek tip elbiseye hayır**" vb. dövizleri taşıdılar. Adalet Bakanı'na mektup gönderen TUYAB'lı aileler adına basın açıklaması metnini okuyan **Ertuğrul Yücel** "19 Aralık 2000 tarihinde 20 hapishaneye birden düzenlenen operasyonlarla çocuklarımızın, yakınlarımızın F Tiple-

rine götürülmesinin üzerinden dört yıl geçti. Bu dört yıl boyunca acılarımız hiç dinmedi. 110 canımız tecrite karşı yapılan direniş ey-

lemlerinde yaşamını yitirdi. Ve 19 Aralık'ta başlayan katliam, tecrit ve tutsakları teslim

alma saldırısı bugün yeni araçlarla daha da artarak devam ediyor. Bu zamana kadar yapılan tüm saldırılar çocuklarımızı teslim almak için yetmemiş olacak ki şimdi de 12 Eylül Askeri Cunta uygulamaları daha da ağırlaştırılarak yeniden getirilmek isteniyor. Yeni hazırlanan infaz yasasıyla 'Tek tip elbise ve zorunlu çalıştırma' dayatılıyor, çocuklarımızın direnme hakları tamamen ellerinden alınıyor. En ufak bir kural ihlali halinde çocuklarımızla görüşme haklarımız ellerimizden alınıyor" dedi.

Yücel konuşmasının devamında "bütün bu gelişmelerin üzerine **TKP/ML, MLKP, TİKB, DHKP/C, MKP, Direniş Hareketi** ve **PKK/DCS** davalarından yargılanan yakınlarımız yeni infaz

yasasını protesto etmek için 15 Nisan tarihinden başlamak üzere bir aylık döngümlü açlık grevine başladılar. Taleplerini ise; tecritin kaldırılması yönündeki daha önceki taleplerinin yanında, Tek Tip Elbise yaklaşımından vazgeçilmelidir, hiçbir mahpus zorla çalıştırılmamalıdır şeklinde belirtiyorlar" dedi. Yücel "Bizler tutuklu yakınları olarak soruyoruz! 110 insan öldü, daha kaç insanın ölmesini bekliyorsunuz? Eğer amacımız çocuklarımızı kimliksizleştirip teslim almaksa bunu asla başaramayacaksınız. Çünkü çocuklarımız her zaman olduğu gibi onurlu yaşamayı tercih edecekler" dedi. Basın açıklamasının ardından kitle "**Devrimci tutsaklar onurumuzdur**", "**Tek tipe, tecrite hayır**", "**Yeni ölümler istemiyoruz**" sloganlarını atarak eylemlerine son verdiler. (İstanbul)

18 Nisan 2004 tarihinde **Tuzla** köprüsünde sivil polislerce kaçırılan **ILPS** Türkiye Seksiyonu aktivisti **Aliyah Elisabeth Brunner** 22 Nisan'da kendisini kaçırınlar ve işkence yapanların bulunup yargılanması için Şişli Cumhuriyet Başsavcılığına başvurdu.

ESP, EKB, EHP, TUYAB, Munzur Çevre-Kültür ve Dayanışma Derneği, TKM, YDG, DDSB, EHP vb. kurumların destek verdiği suç duyurusunda Brunner Adliye çıkışında basına açıklama yaptı. Ön-

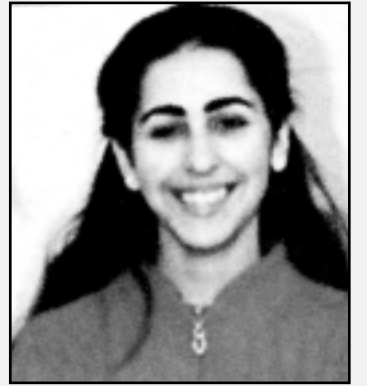
İşkenceye suç duyurusu

ce yaşadıklarını anlatan Brunner son süreçte devlet terörünün artmasının nedeninin NATO karşıtlarını ve anti-emperyalistleri yıldırmak olduğunu belirtti. Brunner sözlerinin devamında bu ve benzeri saldırıların mücadelenin önünde engel olmadığını vurgulayarak NATO'ya karşı iyi hazırlanmak gerektiğine de dikkat çekti. Brunner'e destek veren grup ise "**NATO halkların düşmanıdır**", "**Devlet terörüne son**", "**Gerçek teröristler emperyalistlerdir**", "**Emperyalizme karşı zafer halklarıdır**" dövizleri taşıyarak "**Baskılar bizi yıldıramaz**", "**İnsanlık onuru işkenceyi yenecek**", "**Yaşasın Halkların Mücadele Ligi**" sloganlarını attı. (İstanbul)

İZMİR'DE BASIN AÇIKLAMASI

Brunner'e yapılan saldırıyı kınamak için **ILPS, Partizan** ve **Yeni Demokrat Gençlik**, İzmir'de de basın açıklaması yaptı. Konak-Sümerbank önünde bir araya gelen kitle alkışlarla eylemi başlattı. Basın metnini gazetemiz İzmir büro çalışanı **Erdoğan Özbay**

okudu. Özbay dünyadaki emperyalist saldırıganlığa değinerek bu saldırılara karşı dünya halklarının direndiğini belirtti. **ILPS** ve benzeri kurumların birçok saldırıyla karşılaştığını da sözlerine ekleyen Özbay, Brunner'in kaçırılmasını ve kendisine yapılanları anlatarak bu ve benzeri saldırıların NATO zirvesi öncesi ülkeyi dikensiz gül bahçesine çevirme çabası olduğunu söyledi. Bu saldırıların devrimci, demokrat, ilerici kurumları yıldıramayacağını belirten Özbay "**ILPS'yi Brunner şahsında yapılan bu saldırıyla ne susturabilirsiniz ne de durdurabilirsiniz**" dedi. Eylemde "**Kahrolsun NATO, kahrolsun emperyalizm**", "**Aliyah Brunner yalnız değildir**", "**Yaşasın Halkların Mücadele Ligi**", "**Baskılar bizi yıldıramaz**" sloganları da atıldı. Eyleme **İHD İzmir Şubesi, ESP, SDP, Mücadele Birliği, ÖMP, DHP, Ekmek ve Adalet** destek verirken eylem alkışlarla bitirildi. Polisin yoğun ablukası altında yapılan açıklamada 1 Mayıs'a da çağrı yapıp "**Omuz omuza birleşik mücadele**" mesajı verildi. (İzmir)

Tecrite karşı, bir can daha ÖLÜMSÜZLEŞTİ

F Tipi Hapishanelere ve tecrite karşı yapılan ölüm orucunda bir can daha ölümsüzleşti. Gebze Hapishanesi'nde tutuklu bulunan **DHKP-C** dava tutsağı ve ölüm orucu 10. ekibinde yer alan **Selma Kubat**, 2 Mayıs'ta zorla müdahalede bulunulacağını bildiğinden tecriti protesto etmek için kendini yaktı.

Küçük Armutlu'daki eylemlerde yer aldığı iddiasıyla 12.5 yıl hapis cezasıyla **Gebze Hapishanesi**'nde tutuklu bulunan Selma Kubat'ın cenazesi İstanbul Adli Tıp Kurumu'ndan alınarak Malatya'ya götürüldü.

Konuyla ilgili açıklama yapan **Halkın Hukuk Bürosu**, Selma Kubat'ın F Tipi Hapishaneleri protesto etmek amacıyla kendisini yakarak yaşamına son vermesinin sorumlusunun 'tecrit politikaları' olduğunu bildirdi.

Halkın Hukuk Bürosu tarafından yapılan yazılı açıklamada, Selma Kubat'ın F Tipi Hapishane politikalarına ve tecrite karşı yaşamını yitiren 111. kişi olduğuna dikkat çekilerek, "F Tipi hapishanelerde dayatılanları kabul etmektense ölüm tercihi işaretleyenler ve ölüme yatan dört insanın da kendini yakarak yaşamını yitirmesi F Tiplerinin insanlık dışı yapısını gözler önüne sermektedir. Selma Kubat da kendisine zorla müdahale edileceğini daha önceki yaşananlardan bildiği için kendini yakmıştır. Selma'nın ve ölüm oruçlarında yaşamını yitiren diğer 110 kişinin ölümlerinin sorumlusu tecrit politikalarında ayak direyenlerdir" denildi. (H. Merkezi)

Bursa Haklar ve Özgürlükler Cephesi, Heykel Meydanı'nda "Hapishanelerde 111 insan öldü-Selma Kubat ölümsüzdür" pankartı açarak basın açıklaması yaptı. **SDP, ESP, Partizan, SODAP** ve **DPG** basın açıklamasına destek verdi. Açıklama boyunca "**Anaların öfkesi katilleri boğacak**", "**Tecriti kaldırın ölümleri durdurun**", "**Selma Kubat ölümsüzdür**" sloganları atıldı. (Bursa)

21 Nisan 2004 tarihinde **Marmara TAYAD**'a ellerinde mahkeme kararıyla giden polis, TAYAD ve Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği'ni kapattı.

22 Nisan'da **İHD İstanbul Şubesi**'nde bir araya gelen TAYAD yöneticileri basın açıklaması yaparak derneklerinin kapatılmasını protesto etti. Dernek üyesi **Naime Kara** Marmara TAYAD'ın asılsız iddialarla yasadışı bir şekilde kapatıldığını belirterek "insanlar üzerine korku salarak bizi bitireceklerini düşünenler, çareyi derneğimizi kapatmakta buldular. Bu, onların TAYAD'lı aileler karşısında ne kadar zavallı ve ne kadar aciz olduklarının göstergesidir. Dün olduğu gibi bugün de sesimizi bastırmaya güçleri yetmeyecek" dedi.

İHD İstanbul Şube Başkanı Hürriyet Şener ise derneklerin kapatılmasını demokrasiye vurulan darbe olarak değerlendirecek, derneklerin derhal açılmasını, TAYAD'ın tutuklanan başkan ve yöneticileri-

TAYAD KAPATILDI

nin derhal serbest bırakılmasını istedi. Açıklamaya **DKÖ**'ler ve dergi çevreleri de destek verdi.

24 Nisan'da da, kapatılan TAYAD binası önünde toplanan TAYAD ve **Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği** üyeleri **ILPS** Türkiye Seksiyonu, **Partizan, ESP, EKB, Tekstil-Sen, Devrimci Hareket, İHD** yöneticileri, **EHP** vb. kurumların temsilcileri **DKÖ**'lerinin kapatılmasını protesto etti. "**TAYAD değil, TAYAD'a saldırılar yasadışıdır**", "**Temel hakların sesi**

susturulamaz" vb. dövizler açılarak basın açıklaması yapıldı. Basın metnini okuyan Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği yöneticisi **Hüseyin Kaçır** "Bu baskın ve tutuklamalar, emperyalist ülkelerin Ortadoğu'nun paylaşımı ve bu paylaşım Türkiye'ye biçilecek rolün belirlenmesi için **Haziran ayı sonunda İstanbul'da yapılacak olan NATO zirvesi öncesi** muhalif kesimleri saf dışı bırakmak, işgalcileri, dünyanın teröristlerini rahat ettirmek için yapılmıştır. Sizler siyasi iktidar, yasadışı, anti-demokratik uygulamalara, baskı ve gözaltılara son vermeye, faili meçhul cinayetlerin sorumlularını yargı önüne çıkarmaya çağırıyor, halkların düşmanı NATO ve Bush'un ülkemizden defolması için mücadele edeceğimizi ilan ediyoruz" dedi.

TAYAD Başkan Yardımcısı **Feridun Osmanağaoğlu** ise bu uygulamaların kendilerini asla mücadelelerinden vazgeçiremeyeceğini ekledi. Açıklama "**Baskılar bizi yıldıramaz**" sloganının atılmasıyla sona erdi. (İstanbul)

Avrupa'da 1 Mayıs coşkusu

ALMANYA

Dünya işçi sınıfı bu sene de 1 Mayıs'ı alanlarda kutladı. Bu kutlamalarda özellikle Irak halkının direnişini selamlandı. Ülkede en ufak demokratik talepler coplearla karşılık bulurken ve Avrupa genelinde kazanılmış sosyal haklar gasp edilirken Innsbrück'ta Partizan okurları bütün bu olanlara karşı 1 Mayıs'ta alanlarda seslerini haykırdı. Ve 1 Mayıs çağrısıyla beraber 7 göçmen 2 Avusturya'lı örgütle bir platform toplandı ve 1 Mayıs hazırlıklarına başladı. Innsbruck'da 1 Mayıs yaklaşık toplam 1200 kişinin katılımıyla gerçekleşti. ATİGF kortejinde 300 kişi yer alırken özellikle ATİGF ve ILPS pankartlarının Almanca olmaları ve gençlerin Almanca sloganları dışarıdaki kitlenin ilgisini çekti.

DÜİSBURG

Alman Sendikalar Birliği ve devrimci örgütlerinde katıldığı kutlamalarda özellikle bu yıl iktidarda bulunan hükümetin yaptırımları ve saldırıları öne çıkarırken diğer taraftan ise emperyalist saldırganlık ve işgal teşhir edildi. Bu saldırılara karşı direnişin büyüülmesi gerektiğinin altı çizildi. Davul zurna eşliğinde halaylar çeken mitingte Türkçe ve Almanca atılan sloganların yanında çeşitli dillerden bildiri ve broşürlerde dağıtıldı. Miting alanında yapılan konuşmanın ardından yürüyüş dağıldı. ATİK, ILPS ve Partizan korte-

jinde yaklaşık 200 kişi yürüdü.

STUTGART

Günler öncesinden başlayan hazırlıklar, 1 Mayıs günü işçi sınıfının sokaklara dökülmesiyle meyvesini verdi. 1 Mayıs günü havanın oldukça yağmurlu olmasına rağmen halklar yürüyüşün başlayacağı yerde sabahın erken saatlerinde toplanmaya başladı. Hazırlıklar bitirilip kortej yürümeye başladığında açılan TKP/ML pankartının yanısıra ILPS ve ATİF imzalı pankartlar da açıldı. Kortejde yürüyüş boyunca atılan Almanca ve Türkçe sloganlarla oldukça canlıydı. Miting alanına gelindiğinde Türkiyeli devrimci örgütler biraraya toplanarak devrim şehitleri anısına bir dakikalık saygı duruşuna çağrıldı. Daha sonra da hep birlikte devrim andı içerek kitle dağıldı. Yürüyüş sonrası ise Tohum Kültür Derneği'nde öncelikle yürüyüşün bir değerlendirilmesi yapıldı.

BERLİN

Dünya işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs Berlin'de de çeşitli etkinliklerle kutlandı. Sendikaların düzenlediği etkinlik sabah saat 9:00 sularında insanların toplanmaya başlanmasıyla ve saat 10:00'da yürüyüşe geçilmesiyle başladı. 20 binin üzerinde katılımın olduğu yürüyüşler içinde en kalabalık olanı bu etkinlik idi. Brandenburgertor'dan başlayan yürüyüş sonunda renge renk pankartlar, dövizler, bayraklar

ile miting alanı olan Roterathaus önüne gelindi. Yapılan konuşmalar ve müzik dinletisi sonrasında etkinlik saat 15:00 civarında son buldu.

Türkiye ve T. Kürdistanlı örgütlerin de katıldığı yürüyüş ve mitinge TKP/ML de pankartı ile katıldı. ATİF (Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu) ve ILPS de mitinge kalabalık bir şekilde katılanlar arasında idi. ILPS ve ATİF "Sosyal hak gasplarına, Emperyalist savaflara ve Emperyalist işgale karşı dayanışmayı yükseltelim" yazılı pankartları ile yürüyüşe katıldı. Yürüyüş boyunca yapılan konuşmalarda sosyal hak gaspları ve emperyalist işgal karşıtlığı ön plana çıktı. ATİK'in yayın organı Mücadele özel sayısının dağıtıldığı miting oldukça coşkulu geçti.

Öğleden sonra başlayan etkinlikler ise birçok yerde yapılırken akşam saatlerinde de otonom grupların yaptıkları gösteri her yıl olduğu gibi yaşanmıştı ve olaylar sonucu yüzlerce insan yaralanırken, yüzün üzerinde tutuklama oldu.

KÖLN

2004 1 Mayıs'ı dünyanın her yerinde açlığın, yoksulluğun ve emperyalist işgallerin yapıldığı bir süreçte kutlandı. Milyonlarca emekçi ürettiklerine sahip olmazken, bir avuç kapitalist tüm üreticilerin üzerine konarak yaşamlarını sürdürürken, öte yandan milyonlarca insan ise açlıkla boğuşmaktadır. Bu adaletsiz bölüşümün tek sorumlusu elbetteki kapitalistlerdir.

Bu yıl bir Mayıs Almanya'nın tüm şehirlerinde aynı slogan altın-

da kutlandı. "Emperyalist işgallere son", "Sosyal yıkıma hayır" sloganını bu yılki kutlamanın şiarıydı. 1 Mayıs öncesi Partizan imzasıyla çıkarılan afişler Köln şehrinin tüm semtlerini süsledi. Afişin başlığı isabetli olarak emperyalist işgallere ve sosyal yıkıma karşı tüm herkesi 1 Mayıs'ta mücadeleyi yükseltmeye çağırıyordu. Köln Partizan okurlarının 100 kişilik bir kitleyle yer aldığı kortejin en önünde TKP/ML pankartı bulunuyordu. Onun hemen ardından ATİK'in çeşitli dillerde yazılmış "Yaşasın 1 Mayıs" pankartı alanı süslerken ILPS pankartının hemen ardından ATİK YDG'nin "Eğitimin metalaştırılmasına hayır" pankartı yerini aldı. Yüzlerce bildirinin dağıtıldığı yürüyüşte, sık sık "Sosyal yıkıma hayır", "Uluslararası katliamın merkezi Amerika", "ABD Ortadoğu'dan defol", "Yaşasın 1 Mayıs" sloganları ile 1 Mayıs coşkulu bir şekilde kutlandı.

NÜRNBERG

Emeğin egemenliği için mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs, Nürnberg'de yaklaşık 4 bin kişinin katılımıyla kutlandı.

Almanya'da sosyal hakların yok edilmesi politikaları ve Alman hükümetinin gerici politikalarının eleştirildiği konuşmalar öne çıktı. 1 Mayıs kutlamalarına yaklaşık 5 yıldır Nürnberg'de katılmayan ATİF ve Partizan okurları belirli bir toparlanma ve yeniden örgütlenme sürecine başlayarak bu yıl ki kutlamalara 40 kişilik bir kortejle katılım sağladı. Yapılan konuşmalarda Irak işgali kınanarak "Irak ve Filistin halklarının yanındayız" mesajları verildi. Sıkça şu slogan-

lar atıldı: "Düzene isyan halka önder Partizan", "Birlik mücadele zafer", "Ahmet Laço ve Sevda Yıldız yoldaşlar ölümsüzdür", "Kahrolsun emperyalizm", "İçerde dışarda hücreleri parçala".

Kortejin en ilgi çeken yanı gençlerin ağırlıkta oluşuydu. Belirli propaganda materyalleri ve organizasyon eksikliklerine rağmen, 5 yıl aradan sonra ATİF pankartı altında yürünmesi diğer Türkiyeli ve T. Kürdistanlı örgütlerin ve grupların da dikkatini çekti.

ULM

Ulm'deki Partizan okurları da 1 Mayıs'a gündeme ilişkin pankartları ile katıldılar. Almanca "Dünyanın bütün işçileri birleşiniz" TKP/ML imzalı pankartının en önde olduğu kortejde ayrıca sosyal yıkıma, emperyalist savaşa ve işgale karşı çeşitli pankartlarda açıldı. Yürüyüş sırasında kitleye hitaben Ahmet Laço ve Sevda Yıldız ile ilgili TKP/ML MK imzalı bildiri okundu. Sloganlar eşliğinde

yağmurlu havaya rağmen yürüyüş coşku ile sonuçlandı. Daha sonra derneğe gidilerek 1 Mayıs değerlendirildi ve Grup Şiar'ın Partizan marşlarıyla etkinlik sona erdi.

HAMBURG

1 Mayıs'a Hamburg YDG olarak katılan kitle "Biz kimiz? Gençliğiz. Biz ne istiyoruz? Gelecek/Eğitim" sloganını haykırdı. Yaklaşık 6.000 civarındaki katılımı enternasyonal bir şekilde atılan sloganların yanı sıra Yeni Demokratik Gençlik ola-

rak "Eğitim meta değildir, eğitimin özelleştirilmesine hayır" yazılı pankartla katılan YDG'liler miting alanında birde halk oyunları gösterisi sundu. Aynı günün akşamı her yıl geleneksel olarak yapılan 1 Mayıs eğlencesi bu yıl da "Emperyalist işgallere ve kazanılmış sosyal haklarımızın gaspına karşı mücadele" sloganı adı altında yapıldı. 1 Mayıs'ın coşkunu ve kızılığını ile 150 civarında bir katılımı söyleyen marşlar ve okunan şiirlerle sona erdi.

FRANSA

LYON

1 Mayıs öncesi güzergah boyunca afiş çalışması yapan **Lyon Partizan okurları** miting günü ellerinde bayrakları, bildirileri ve pankartlarıyla yürüyüş alanındaki yerlerini aldı. Taşınan pankartlarda beş ustanın resimlerine büyük bir ilgi vardı. Diğer devrimci örgütlerin ve yerli işçi sınıfının da yer aldığı 5000'e yakın kitle saat 11:00'de yürüyüş başlangıç yerinde yani **Place Jacobind'e** kortej halinde hareket etti. Yürüyüş boyunca atılan sloganlar günceli içeriyordu. Sosyal haklardaki kısıtlamaları da içeren sloganlar dikkat çekiciydi.

MULHOUSE

Yapılan 1 Mayıs mitinginde **Partizan okurları, Atılım ve Devrimci Demokrasi okurları** ile birlikte yürüdü. Kızıl bayrakların ve flamaların dalgalandığı yürüyüş boyunca atılan sloganlarla dünya işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma gününün coşkusu yaşandı. **Place Renyom'dan** başlayıp **Salbatore** parkına kadar olan yürü-

yüş büyük bir coşkuyla tamamlandı.

ST-BRIEUC

Fransa'nın St-BRIEUC şehrinde, 1 Mayıs dünya emekçiler günü vesilesiyle düzenlenen yürüyüşü organize eden Fransız sendika ve partilerden **CGT, FO, PTT SUD, PCF, LCR** ve benzeri kuruluşlar

Türkiyelilerden de **TKP/ML, EKİM ve MKP** ortak bir pankart altında yürüdü. Yürüyüşe yaklaşık 1000 kişi katıldı. Bu yürüyüşe Türkiyeliler yaklaşık 150 kişi katılım

sağladılar.

Fransızların çoğunluğunun yaşlılardan oluştuğu gözlemlendi. Bu sene olan 1 Mayıs yürüyüşünde okunan bildirilerde Amerikan emperyalizminin Irak işgali ve Fransa yabancılar yasası ile ilgili sınırdışı kararları protesto edildi. Fransızlar slogsuz yürürken Türkiyeli mülteciler "Ya-

boyunca haykırdılar. Ayrıca MLKP ve KP-İÖ de ayrı pankartlar altında yürüdü. TKP/ML YDB'nin 1 Mayıs'la ilgili bildirisi, Fransızca bir bildiri, ATİK'in hazırladığı Türkçe bildiri yürüyüş boyunca dağıtıldı. Valilik önünde başlayan, şehir içerisinde dolaşılıp tekrar valiliğin önünde son bulan yürüyüş devrim şehitleri için yapılan bir dakikalık saygı duruşu ile sona erdi.

PARİS

Paris'teki Partizan okurları bu yıl 1 Mayıs kutlamalarına katılmadan önce yoğun bir şekilde bildiri ve afiş faaliyeti yürüttü ve eylemde taşıdığı pankart ile ilgi odağı oldu. **Marks, Engels, Lenin, Stalin** ve **Mao'nun** yer aldığı pankartın yanında **Proletarya Partisi'nin** dört genel sekreterinin resimlerinin bulunduğu pankart ile **ILPS** ve gençlik pankartları açıldı.

Sabah saatlerinde başlayan miting boyunca Partizan kitleleri dikkatleri üzerine topladı. Canlı müzik dinletisinin de olduğu alanda ayrıca güncel ilişkin bildirilerde dağıtıldı. Partizan kitleleri ayrıca alanda Partizan andı da içti.

İSVİÇRE

2004 yılı 1 Mayıs'ına emperyalist saldırı ve işgal politikalarının hız kazandığı ancak **Irak** ve **Filistin** halkının yaşadığı onurlu direniş bayrağının daha yukarılara çekildiği koşullarda girildi. İsviçre **Partizan** okurları da bu bilinçle 1 Mayıs'a ilişkin çıkarılan **Almanca-Türkçe** bildiriler ve afişler ile hazırlandılar. Afişte belirlenen sloganların içinden geçtiğimiz süreci ifade etmesi ve İsviçrelilerinde dikkatini çekmesi olumludur. Partizan okurları bu hazırlıklar sonucu 1 Mayıs sabahı **Zürih**'de yapılacak merkezi yürüyüşe katıldı. Yürüyüş daha önce üzerinde ortaklaşılan MLKP ile aynı bloktan yürüyerek başlamış, bu noktada oluşturulmaya çalışılan **Güçbirliği Platformu** da hayata geçirme bazında olumlu bir adımdır. Yine bu anlayıştan hareketle demokratik kurumların ortak kampanyalar yürütmesinin de bu olumlu adımların sonucu olduğunu unutmamak gerekir.

Bu yıl İsviçre'de sendikaların merkezi olarak **Zürih**'de yaptıkları 1 Mayıs yürüyüşünde en çok Türkiyelilerin bulunması önemlidir. Bu durum kendiliğinden oluşan bir durum değildir. Devrimcilerin yoğun ve etkin propagandaalarının bu durumda ciddi payı bulunmaktadır.

Yürüyüş boyunca Almanca-Türkçe sloganların atılması ve bildirilerin okunması oldukça ilgi çekici olmuştur.

Yürüyüşte sağlanan disiplin ve uyum kitleye önemli moral kaynağı olmuştur. Yürüyüş bitim noktası olan alanda yapılan kısa çağrılarla birlikte güncel olması bakımından ABD ve İsrail siyonizmini teşhir eden sloganlar atıldı. ABD ve İsrail bayraklarının yakılması alanda büyük bir sempati ile karşılanarak alkışlandı ve hep bir ağızdan "**Kahrolsun ABD emperyalizmi**" ve "**Kahrolsun İsrail siyonizmi**" slogan-

ları atıldı. Yine alanda emperyalist savaş, saldırganlık teşhir edildi. Filistin ve Irak halklarının emperyalizme ve siyonizme karşı mücadeleleri alkışlanmış ve dayanışma sloganları ile devam etti. Yürüyüş alanda içilen **Devrim Andı**'yla son buldu. Yine bu yılki 1 Mayıs'ın diğer farklı bir yönü de, İsviçre **Yeni Demokratik Gençlik**'in yürüyüş boyunca kitlelere yönelik yaptığı propaganda oldu. Kendi pankartla-

rı altında önde İbrahim Kaypakkaya'nın resmi arkada YDG yazılı önlüklerle yürümeleri dikkati çekmiştir. Yeni Demokratik Kadın örgütülüğünden kadın arkadaşların da kendi çalışmalarını sonucu oluşturdukları kortejde üzerinde İbrahim Kaypakkaya'nın resminin olduğu beyaz önlüklerle yürümeleri yürüyüşe ayrı bir renk katmıştır. Yürüyüşe 300'ün üzerinde bir katılım sağlandı.

Ayrıca yürüyüşte İsviçre'de sosyal hakların gasplarına yönelik saldırılar ve göçmenlere yönelik politikalar ön plana çıkarıldı. Yürüyüşe İsviçre'de sendikalar (SMUV- GBI vb.); Türkiyeli örgütlerden (TKP-ML, MLKP, DHKPC, MKP, TIKP, TKP-Kıvılcım),

Srilankalılar, Irak Komünist Partisi, Latin Amerikalı Halk örgütleri katıldı. Yürüyüşe beş binin üzerinde kitle katılım sağladı. Yürüyüşten sonra her yıl olduğu gibi yine **Nach Demo** diye bilinen ve genellikle İsviçreli anti-faşist kesimin iştirak ettiği Schwarz blok diye adlandırılan grubun yaptığı yürüyüş oldukça hareketli geçti. Saatlerce polislerle girişilen çatışmalar akşama kadar devam etti. Yine İsviçre polisinin bu yürüyüşe karşı Arnavut gençlerini kullanması, provokasyon girişimi gözden kaçmadı.

Yürüyüşten sonra topluca açılan standla gidildi. Uluslararası Halk Festivali adı altında yapılan etkinliğe Partizan okurları da stant açarak yer katıldı. Üç gün boyunca yapılan konuşmalarla, müzik dinletileriyle, halk oyunlarıyla coşkulu geçen festival oldukça olumlu bir hava yarattı.

AVUSTURYA- INNSBRUCK

Dünya işçi sınıfının birlik ve mücadele günü olan 1 Mayıs emperyalist işgallere ve ırkçılığa, sosyal hakların kısıtlanmasına karşı Avusturya'nın **Innsbruck** şehrinde coşkulu bir şekilde kutlandı. **ATİGF**'in ve diğer demokratik kurumların oluşturduğu komite olumlu çalışmasıyla kitlelerin alanlara çıkması sorunlarına sahip çıkması ve demokratik mücadeleye katılması noktasında somut kazanımlarını devrimci mücade-

leye yöneltme ve yoğunlaştırma sorununda ciddi kazanımlar yakalamıştır. 1 Mayıs alanına 1200 dolayında kitle katılmıştır. En kalabalık ve kitlesel kortejlerden biri de **ATİGF** korteji idi. Göze çarpan en önemli kazanım **ATİGF**'in kitesinin kortejinin düzenli ve anlayışımıza yakışır, derli-toplu olmasıdır. Özellikle günün somut koşullarına uygun taşınan pankartlar yürüyüşün ilgi odağıydı. Savaşa ve sosyal hak gasplarına karşı birlikte haykırılan sloganlar kitlelerin motivesini olumlu etkiledi.

LİNZ

Son yılların en kitlesel katılımının sağlandığı Linz'de alternatif bir 1 Mayıs düzenlendi. Mitinge katılan gruplar hep birlikte "**Yaşamın devrimci dayanışma**" sloganlarını attı. Yürüyüşe **ATİGF**'in yanısıra **KPÖ**, **TAYAD**, **Wels Alevi Derneği** ve **ÖSE** katıldı. **ATİGF** korteji canlılığı ile dikkat çekerken İngilizce ve Almanca sloganlar da atıldı. Meydanda yapılan konuşmada **İLPS** Türkiye Seksiyonu çalışanı **Aliyah Elizabeth Brunner**'in kaçırılarak işkence görmesi kınandı.

Yürüyüşten sonra **KGÖ** ve **ATİGF** tarafından **Melichastr**'in kapatılması ile düzenlenen festival coşkulu geçti.

HOLLANDA

1 Mayıs işçi ve emekçilerin birlik ve dayanışma günü **Rotterdam** şehrinde bir yürüyüşle kutlandı. Yaklaşık 1000 kişinin katıldığı yürüyüşe Türkiyeli devrimci ve demokratik kurum ve kuruluşların çokluğu dikkat çekerken **Hollanda**, **İran**, **Irak** ve **Srilankalılar** da kitleleriyle mitinge katıldılar. Hollanda Türkiyeli İşçiler Federasyonu yürüyüşe HTİF imzalı ve Hollandaca, Türkçe, Kürtçe "**Yaşamın 1 Mayıs**" yazılı pankart ile katılırken TKP/ML taraftarları mitinge 5 ustanın resimlerinin yanısıra, TKP/ML yazılı bir pankart ile

katıldılar. HTİF günün anlam ve önemine uygun sloganlar atarken 1 Mayıs'ın yasallaşmasını ve sosyal hak gasplarını sloganlarında öne çıkardı. "**1 Mayıs kızıldır, kızıl kalacak**", "**Yaşamın partimiz TKP/ML**", "**Rıza ve Barbara yoldaşlar ölümsüzdür**", "**Gençler dağlara partizan iktidara**" vb. sloganlar atıldı. DHKC, MLKP, MKP imzalı pankartlar açılırken **Tamil Kaplanları** da pankartları ve yerel müzikleriyle de dikkat çektiler. 1.5 saat süren yürüyüşten sonra yapılan konuşmalarla eylem sona erdi.

LONDRA

Devrimci kurum ve kuruluşların yer aldığı 1 Mayıs yürüyüşünde İngiliz, Filipin, İran, Hindistan ve Türkiyeli Demokratik Kitle Dernekleri TKM, GİKDER, YÇKM'nin oluşturduğu Anti-Emperyalist Blok pankartı altında yerini aldı. **TKP/ML**, **MLKP**, **TIKB**, **DHKPC**, **MKP**, **DAYMER**, **KONGRA-GEL** pankartlarının da bulunduğu ve binlerce insanın katılımıyla Clarkenwell Road'de yapılan yürüyüş saat 13:00'te başladı. Uzun bir yürüyüşün ardından saat 15:30'te bitiş noktası olan **Trafalguer Meydanı**'na sloganlarla giriş yapıldı. Meydanda günün anlam ve önemine ilişkin yapılan konuşmaların ardından kitle dağıldı.

Hindistan Komünist Partisi (Marksist Leninist) (Halk Savaşı) Merkez Komite üyeleri Arun ve Vikas yoldaşlar ile röportaj

Yaşasın proletarya enternasyonalizmi

Röportaj yapılan HKP(ML) (HS) MK üyesinin de söylediği gibi "Partimiz, güçlü bir şekilde proletarya enternasyonalizmini savunmaktadır. Bu yüzden dergilerimizde, yazılarımızda diğer ülkelerdeki hareketlerin geniş bir şekilde propagandasını yapmaktayız. Özelde ise Maoist hareketler üzerine yoğunlaşmakta..." Bunun yanında diğer ülke deneyimlerinden yararlanmanın önemiyle eşdeğer düzeyde olmasa da bizler de mümkün olduğunca bu deneyim ve mücadeleleri aktarmaya çabalyoruz. Bu çabanın bir ürünü olarak Hindistan'da Maoist Komünist Merkez ile birlikte devrim mücadelesinin en önemli öznesi Maoist kardeş parti HKP(ML)(HS) MK üyeleri ile kısa bir süre önce yapılan röportajı yayınlıyoruz. Her bir soruya yanıttaki, eksik ve hatalara yönelik samimiyet ve açıklık, buna karşın hataları aşmada ve devrime yakınlaşmada somut/pratik düşünüş tarzı ve kararlılık tüm okurlarımızın dikkatini çekecektir. Bu uzun röportajı ilgiyle okuyacağınızı tahmin ediyor ve bundan sonra da bu tür çabalarımızın devam edeceğini ifade ediyoruz.

- **Partinizin 9. Kongresi üç yıl önce gerçekleştirildi. Burada alınan kararların uygulanması için ne gibi adımlar attınız?**

Kongre'nin temel görüşlerinden biri, genel çerçevesi belirlenen, Parti içindeki hataların düzeltilmesi için, bir rektifikasyon (düzeltme) hareketine olan ihtiyaçtı. Bazı ciddi hataların altı çizilmişti ve bunlardan biri de subjektivizmdi. Diğerleri de kendiliğindencilik, liberalizm, ekonomizm vb. idi. Bu rektifikasyon hareketi tüm Parti genelinde, geniş bir boyutta gerçekleştirilmektedir. Bu yolla biz, Partiyi daha büyük ölçüde proleterleştirmeyi umuyoruz. Fakat bu proleterleştirme hareketi, rektifikasyonla durmayacak, devam edecektir. Sonuçta yabancı hakimiyetin olduğu, ve Parti üyelerini muhakkak ki etkileyen bir çevrede yaşıyoruz. Yarı feodal bir sosyo-ekonomik yapıya sahip olan Hindistan'da, bu toplumsal yapıya ait değerler geniş ölçüde güçlü ve zararlıdır.

- **Askeri alandaki durum hakkında bilgi verir misiniz?**

Kongre'den sadece birkaç ay önce, 3 MK üyemiz, **Shyam, Maresh** ve **Murali** yoldaşların şehit düşüşlerinin birinci yıldönümünde, **Halk Gerilla Ordusu (PGA)** ilan edildi. Bu yüzden, Kongre sırasında henüz yeni şekillenmişti. Şimdi, liderlik faktörü olarak davranan merkezi ve eyalet askeri komisyonlarıyla birlikte, kurallara uygun komuta ve kontrol sistemi mevcuttur. Bu yıl, Şubat ayında Orissa eyaletindeki, Korapat'ta yüksek başarılı hareketler yapabilmemizin nedeni bu tür bir yapılanmaydı. Muhtemelen, bir silah deposuna yapılan ve 500 silah ve çeşitli kalitelere sahip cep-

hane ele geçirilen baskını duymuşsunuzdur. Kabaca, iki gerilla bölüğü, silah deposunun civarında, aynı anda 8 polis karakoluna (hapishane vb.) büyük bir hızla saldırdı. Medya bunun, 1930 yılındaki ünlü Chittagong cephaneliği baskınından bu yana en büyük saldırı olduğunu ifade etti. Aynı zamanda, orta Hindistan'da Dandakaranya'da polis ve para-militer güçler, PGA ve milislerin sürekli olarak tacizlerine maruz kalmaktadır. Son yıllarda PGA büyük ilerleme ve gelişme kaydetmiştir, ancak hala Halk Kurtuluş Ordusu'na gelişmesi için uzun bir yol mevcuttur.

- **Kırsal kesimdeki çalışmalarınızdan bahsedebilir misiniz?**

Kırsal alanda, düz ve ormanlık araziler mevcut. Düzlük alanların çoğunda, özellikle de Andhra Pradesh eyaletinde, polis hareketlerinin yoğunlaşmasına bağlı olarak, güçlerimiz sayısız kayıpla karşı karşıya kalmıştır. Kongre'den bu yana, içinde birçok lider kadroların da olduğu yüzlerce şehit verdik. Kongre'deki iki kadın delegemiz **Padma** ve **Lalitha** (Andhra Pradesh bölgesindeki Telengana'dan) şehit düştü. En büyük riske sahip düzlük alanlarda Parti yeni çalışma yöntemleri geliştirdi. Tabi ki, Kongre'de oluşturulan merkezi görev, gerilla üslerinin inşası doğrultusunda özel bölgelerin sınırlarını çizmeyi amaçlamaktaydı. Bu yapıldı ve Parti bunun üzerinde dikkatini yoğunlaştırmaktadır. Sınır çizilen alanlar, bu direktif doğrultusunda kesinlikle geliştirildi. Fakat, Andhra Pradesh eyaletinde, özellikle Telengana bölgesinde (köken olarak Halk Savaşının kalbinde), sayısız kayıplardan kaynaklı harekette

bir geri çekilme mevcuttur. Burada hükümet, emperyalistlerle birlikte, hareketi ezmek için tüm gücünü ortaya koymaktadır. **Andhra Pradesh kasabı**, Eyalet Bakanı **Chandrababu Naidu**, Dünya Bankası'nın mavi gözlü oğlanıdır ve son iki yıl içinde Clinton'ın -biri başkanken, diğeri daha sonra- onu iki kez şahsen ziyaret etmesi tesadüf değildir. Bu açık bir politikadır: Dünya Bankası, halkın "yükseklerini ve bilinçlerini" kazanmak için, naxalistlerin bulunduğu bölgelere milyonlarca dolar akıtırken, Naidu, faşist teröre başvurmaktadır. Bu, DYÇ'nin (Düşük Yoğunluklu Çatışma) bir parçasıdır. Önümüzdeki seçimlerde, Naidu Halk Savaşının ezilmesini, temel seçim konusu yapmıştır. Anket sonuçları, Naidu'nun sadece baskıcı politikalarından değil, aynı zamanda halkın yaşamı üzerinde korunç etkilere sahip Dünya Bankası talimatlarını saldırganca uygulamasından da kaynaklı kaybetmesinin muhtemel olduğunu söylemektedir.

- **Toprak Reformu temel konulardan biri olduğuna göre, şehirlerdeki örgütlerinizin yapısını nasıl ele alıyorsunuz? Bunun uygulanmasıyla ilgili planlarınız nedir?**

Kongre, şehirlerdeki çalışmasının çok güçsüz olduğunu ve başta sanayi proletaryası içinde olmak üzere güçlendirilmesine ihtiyaç olduğunu tespit etti. Aynı şekilde öğrenciler arasındaki güçlü zeminimiz daralmıştır. Çabalarımız da bu doğrultuda olmaktadır. Özellikle son Merkez Komite toplantısında "Şehirlerdeki Politikamız" üzerine yeni bir doküman hazırlandı. Bu doküman tüm Parti'de çalışılmaktadır ve büyük şehirlerde uygulanma-

sı istenmektedir. Parti'nin ülkenin neredeyse tüm metropollerinde (Mumbai, Delhi, Kalküta, Chennai, Bangalore vb.) varlığı mevcuttur, fakat bu sınırlıdır. Belirli ölçülerde müdahalemizin olduğu ve Mumbai'de gerçekleştirilen Dünya Sosyal Forumu ve Mumbai Direnişi 2004 bu doğrultuda başarılı bir deneyimdi. Bizler, Birleşik Cephe alanındaki çalışmamızın da çok zayıf olduğunu kabul ediyoruz. Bunun için, Peru Komünist Partisi, Nepal Komünist Partisi (Maoist) ve diğerlerinin deneyimlerini okuyoruz; tabi ki tüm bunları kendi ülkemizin koşullarına uyarlamak zorundayız.

- **Kadın sorunu hakkındaki düşünceleriniz...**

Bildiğiniz gibi Hindistan, çok güçlü feodal değerlere sahip bir ülkedir. Bunlar yaşamın tüm alanlarına yansımakla birlikte, özellikle ataerkil değerlerde görülmektedir. Hindistan ayrıca, tüm sosyal ilişkilerde hakim olan kast faktörüne de sahiptir. Ataerkil düşünce toplumda öylesine derin köklere sahiptir ki, "modernleşme" dahi kadına karşı kullanılmaktadır. Hikaye, kadınların erkeklere oranının hızlı bir düşüş içerisinde olduğu korkusudur. Hindistan'da en "gelişmiş" eyalet olan Pencap'ta bu oran 753 kadına 1000 erkektir. Normal oran olan 945 kadına 1000 erkek oranı için Hindistan'da 35 milyon kadın daha olması gerektiği tahmin edilmektedir. 1901'de bu sayı sadece 3 milyondur. Bu sözde kalıtsal ölüm oranları en kötü kapitalist değerler ve feodal değerlerin birleşmesiyle tüketim çılgınlığıyla birlikte yükseldi. Yani bu durumda doğal olarak ataerkil düşünce Parti içine de yansımaktadır.

Aslında rektifikasyon hareketinin önemli noktalarından biri de ataerkilliğe karşı savaştı. Andhra Pradesh eyalet komitesi, Parti içinde bu yansımaların, 40 biçimini ortaya serdi. Bunlar, direkt uygun görülmeyen açık biçimlerin dışında, birçok ince yolu içermekteydi. Kongre, direkt Merkez Komite altında, kadın çalışması için bir alt komite oluşturdu. Bu komite çeşitli raporlar üretti.

- Yukarıda kast sisteminden bahsettiniz. Bunun yansımalarından da bahsedebilir misiniz?

Ataerkillikle birlikte, kast önyargıları, Hindistan'da feodal düşüncenin önemli bir noktasıdır. Bu halkın sosyal yaşamı hemen hemen tüm alanları da etkilemektedir. Bu sistemin en kaba ve rahatsız edici belirtisi, dokunulmazlar olarak ifade edilen, nüfusun % 14'lük kesimidir. Dokunulmazların, yüksek kasttan insanların evlerine girmelerine izin verilmez. Ellerinden su içilmez, ekmeğe yenmez, gerçekten de kimse onlara dokunmaz. Onlar da Hindu olmalarına karşın, Hindu tapınaklarına girmelerine izin verilmez. Kast sistemi hiyerarşisinde Brahmanlar, merdivenin en üst basamağında, dokunulmazlar (şimdi kendilerine dalit denmektedirler) en alttadır. Hiyerarşinin en üstünde yer alanlar kendilerini, aşağıdakilere göre daha üstün sayarlar ve bunların hepsi kendilerini dalitler karşısında üstün kabul ederler. Dokunulmazlara karşı tavır, Batıdaki ırkçılıktan yüz kat daha kötüdür. Genel olarak tüm yönetici partiler ve örgütler, görüşlerinde kast sistemini desteklerler. BJP ve faşist RSS'nin (BJP'nin ana örgütü) Hin-

du şovenizmi yüksek-kast Brahman şovenizminden başka bir şey değildir. Genel olarak en yoksullar dalitlerdir. Dalitler bu ismi, ABD'deki Kara Panterlerden etkilenen, 1970'lerin ortalarındaki Dalit Panterlerinden almışlardır. Sonuçta çok doğal olarak dalitler, Partimizde büyük sayılar oluşturmaktadırlar. Parti, kadın yoldaşlara yaptığı gibi, dalit kökenli yoldaşların da liderlik konumuna ilerletilmeleri için özel çaba harcamaktadır.

- Hindistan'ın çok uluslu bir ülke olduğunu söylemişsiniz. Ülkenizdeki ulusal sorunu nasıl ele alıyorsunuz?

Bu, Hindistan'da gerçekten çok ciddi bir sorundur. Ulusal sorun, eyaletlerin Merkezle arasındaki ilişkilere de yansımaktadır ve aynı zamanda, Hindistan'ın bir parçası olmak istemeyen eyaletler/halklar ile de ilgilidir. Hindistan Anayasası, Hindistan'ın federal bir yapıya sahip olduğunu kabul eder; fakat aslında ülke üniterdir. Merkezin, eyaletlerin politik, ekonomik, sosyal ve kültürel tüm alanları üzerinde hakimiyeti vardır. Eyaletler, ekonomik olarak tamamen Merkeze bağımlı belediyelere indirgenmiştir. Her ne kadar Rusya'daki gibi, ulusal hakimiyet olmasa da; özelde televizyon yayınlarının başlamasıyla, Hint/İngiliz kültürel saldırısı, tüm yerel kültürleri bilinçli olarak bastırmak için yaşama geçirilmiştir. Parti, Hindistan'ın federal bir yapı olmasını ve yerel kültür ve dillerin çiçeklenmesini desteklemektedir. Yani Hint/İngiliz hakimiyetine bir bütün olarak karşıdır. Ayrıca, ayrılmak için on yıllardır mücadele yürütülen Keşmir, Pencap, Kuzey Doğu sorunla-

rimız var. Bunlar, geçen on yıl içinde Hindistan ordusunun bu bölgelerde 50 ila 100 binden fazla insanı katlettiği askeri işgal altında olduklarını ifade etmektedirler. Partimiz, bu ulusların yalnızca kendi kaderlerini tayin hakkını değil, aynı zamanda tüm bu ulusların ayrılma haklarını da savunan Hindistan'daki tek partidir. HKM(ML) Kurtuluş gibi revizyonistleşen ML'ler de bu sorun üzerinde Hindistan egemen sınıflarının şarkısını söylemeye başlamışlardır.

-Son zamanlarda Partinizle Hindistan Maoist Komünist Merkez (HMKM) arasındaki diyaloglar üzerine çokça konuşuluyor. Bu konuda gelişen aşamayı özetler misiniz?

Bu konuda, 1998 ve 1999 yıllarında Bihar eyaletinde, her iki taraftan da yüzden fazla kadro ve sempatizanın öldürüldüğü, iki partinin gerilla güçleri arasındaki korkunç çatışmalardan haberiniz vardır. Kongreden önce bu çatışmalar alt düzeylere inmişti. Çatışmaların durdurulması, geniş ölçüde enternasyonal alandaki dostlarımızın yardımıyla yaşama geçmişti. Kongreden sonra Maoist Komünist Merkez, görüşme için öneride bulundu. Ve ilk görüşmede her iki taraf da, bunun Hindistan devrimi tarihinde kara bir leke olduğunu söyleyerek olanlar için ciddi bir özleştirme yaptı. Her iki taraf da, kimin daha fazla sorumlu olduğu tartışmalarına girmemek, bunun yerine tüm Bihar'da taban içinde geniş bir özleştirme yapılması konusunda hem fikir oldu. Bu ise, ortak bir açıklamanın yer aldığı bildirimlerle yapıldı. Bu Temmuz/Ağustos 2001 civarında oldu. Ay-

nı zamanda, Maoist Komünist Merkez, Kongrede takınılan duruş, iki partiyi politik ve ideolojik olarak daha da yakınlaştırdığı görüşündeydi. Bundan sonra iki partinin ortak faaliyetleri başladı ve bugüne kadar da devam etmektedir. Bu yolla, gelişen kanlı olaylar ortadan kaldırıldı. İki partinin birleşmesine yönelik ciddi görüşmeler de bundan sonra başlatıldı. Bu arada, Halk Savaşı'na da Maoist Komünist Merkez'e de birçok küçük grubun katıldığı hatırlanmalı. Daha başka gruplar da katılmak için bekliyorlar. Yani ülkede tek bir proletarya partisine doğru yol alan tarihi bir süreç geliyor. Bu iki büyük parti birleştiğinde sonuç almak için (esasta) hiçbir kuşku kalmayacak. Daha önceki on yılların sürekli dökülmelerinin çoğu, küçük burjuvazinin düşüncesiz aceleciliği ve sekterizminden kaynaklıydı. Fakat MKM [şimdiki HMKM] ve HKP(ML) [Halk Savaşı'nın önceli] otuz yıllık ayrı bir tarihi dönemi yaşadılar. Bu yüzden, temel politik/ideolojik ve örgütsel sorunlara detaylı bir şekilde çözüm sağlamak için, kimse süreci aceleye getirmek istememektedir. Tabi ki küçük sorunlar, demokratik merkezîyetçilik temelinde birleşik parti içinde çözümlenebilir. Bunlar zaman alacak fakat sürecin raydan çıkmayacağına dair umut doluyuz. Aynı zamanda her iki hareket üzerinde faşist baskının artması da, bu şiddetli saldırıları ortak bir şekilde püskürtmek için birliği gerektirmektedir. Eğer bu gerçekleşmezse, her iki taraf da kitlelere ve kadrolara karşı sorumlu olacaklardır.

Hindistan, çok güçlü feodal değerlere sahip bir ülkedir. Bunlar yaşamın tüm alanlarına yansımakla birlikte, özellikle ataerkil değerlerde görülmektedir. Hindistan ayrıca, tüm sosyal ilişkilerde hakim olan kast faktörüne de sahiptir. Ataerkil düşünce toplumda öylesine derin köklere sahiptir ki, "modernleşme" dahi kadına karşı kullanılmaktadır.

-Bugün tüm gözler Nepal üzerindedir. Nepal'deki devrimci yükseliş Hindistan'daki hareketi nasıl etkilemektedir?

Nepal hareketi gerçekten çok büyük adımlarla yürümektedir. Şu anda stratejik denge aşamasında olduklarını söylüyorlar. Ordunun kontrolünü elinde tutan Monarşi, parlamento partileri de dahil, bugün tamamen izole olmuş durumdadır. Bizim Nepal Komünist Partisi (Maoist) ile uzun zamandır yakın ilişkilerimiz var. Bildiğiniz gibi ortak bir şekilde CCOMPOSA (Güney Asya Maoist Parti ve Örgütlerin Koordinasyon Komitesi)'yi oluşturduk. Üçüncü Konferansını başarılı bir şekilde yeni sonuçlandırdık. Bir basın açıklaması yapıldı ve mevcut olaylar üzerinde Politik Önerge kabul edildi. Nepal'deki hareketin gelişimi, buradaki hareket için son derece önemlidir. Onların çalışma yürüttükleri bazı alanlar, Kuzey Bihar'da HMKM'nin çalışma bölgeleriyle sınırlıdır. Ülkenin egemen sınıfları iki parti arasındaki yakınlaşmadan çok rahatsız olmaktadır. Bu yüzden Nepal'den Güney'de Andra Pradesh'e kadar 1500 kilometrelik bir "koridor" oluşturmaktan bahsetmektedirler. Hindistan yöneticileri, ABD ile birlikte, Monarşi'nin desteklenmesinde ve Maoistleri ezmek için takviye edilmesinde temel rol oynamaktadırlar. Biz Hindistan'da Nepal hareketinin propagandasını geniş bir şekilde yapıyor ve sürekli Nepal'in iç meselelerine müdahalede Hindistan yayılmacılığının rolüne karşı duruyoruz. Nepal halkı kendi geleceklerine kendilerinin karar vermesinde özgür olmalıdır ve ne Hindistan ne de ABD ya diğer emperyalist/yayılmacı güç, bu ülkenin egemenlik hakları üzerinde etkili olamaz. Fakat ABD Hindistan'ı

gelecekteki stratejik ortağı olarak görmektedir; özellikle de faşist BJP ve bu cephedekilerin hepsi ABD yapılanması ile (ve hatta şimdi Siyonistlerle) yakın kölelik ilişkilerine sahiptir. Bazen farklılıklar ortaya çıksa da, Hindistan egemenleri bölgede ABD çıkarlarına kölece yaklaşmaktadır. Üstelik, tüm Nepal ekonomisi, Hindistan kompradorlarının idaresi altındadır. Doğal kaynakları, özellikle de su ve hidroelektrik, Hindistanlılara ipoteklidir; eşit olmayan anlaşmalar mevcuttur - Partimiz tüm bunlara şiddetle karşıdır.

-Diğer ilerici güçlerle ilişkilerinizden bahsedebilir misiniz? Onları da kazanmak için neler yapıyorsunuz?

Aslında, daha önce de ifade ettiğim gibi, şehir merkezlerindeki güçlerimiz görece zayıf durumda. Ne sebeple olursa olsun, büyük bir ilerleme gösteremedik. Güçlü bir zeminimizin olduğu kırsal alanda, birçok yerde, tarım işçileri ve yoksul köylüler liderliği etrafında tüm orta güçlerle ittifak yapabilmekteyiz. Aslında diğer ilerici güçlerin kazanılması Birleşik Cephe politikasının bir parçasıdır.

Bu konuda da hala zayıfız. Aynı zamanda HKP (ML) Kurtuluş ve HKP (ML) Yeni Demokrasi gibi sözde Maoistler ve yine HKP (ML) Kızıl Bayrak ve Tamilnadu Eyalet Örgütlenme Komitesi vb. kendi içimizdeki sağcı güçler tarafından yapılan saldırıların yarattığı zararlar da mevcuttur. Tüm bu parti ve örgütler herhangi bir gerici gibi fanatik bir şekilde silahlı mücadeleye karşıdır. Bunlar halk savaşının anarşist, terörist olduğunu söyleyerek Halk Savaşı'na karşı kitle kampanyaları yapmaktadırlar. Bunlar, Kongre veya BJP'den ayıran sadece küçük bir faktördür. Tüm bunların hepsinin tonları aynıdır. Problem ise

bu gruplara yurtdışından meşruluk verilmektedir, böylece Hindistan devrimine zarar verilmektedir. Yurtdışından birçok Maoist, geçen yıl gerçekleştirilen Kurtuluş Kongresine kardeşçe selamlarını iletiler, oysa bu partinin HKP/CPM revizyonistlerinden çok az bir farkı vardır. Diğer birçokları da, ICML'ye katılanların çoğunluğu politik ve örgütsel olarak (birçoğu küçük gruplardır) çok küçük bir grubu meşruluğa sahiptir, fakat ne yazık ki, ICML listesinde önde gelmektedir. Bizim onlarla, özel sorunlar çevresinde mücadelede bir araya gelmeme problemimiz yok. Fakat bunlar genellikle bizi değil, HKP ve CPM'yle birleşmeyi tercih etmektedirler. Bu, hepsinin MR-2004'e katılmak yerine, kendilerinin ayrı fonksiyonlarla (HKP(ML) Kurtuluş DSF'nin içindeydi tabii ki) gerçekleştirdikleri DSF/MR-2004 programlarında açtı. Bizim politikamız açıktır: Ortak sorunlar üzerinde mücadelenin herhangi bir biçiminde birlik yapmaya istekliyiz. Örneğin sendikal konularda, yerel düzeyde HKP/CPM sendikalarıyla ortak aktivitelere katılmıştık. Fakat mücadelede ortaklaşırken, onların revizyonist önderliklerini teşhir eder ve tabanlarını kazanmaya çalışırız. Fakat bu hiçbir zaman onlarla ilgili politik analizimizi ve onların sınıf karakterlerine dair değerlendirmelerimizi sulandırmaz. Onlar, ideolojik bir zemine sahip olan politik cephenin parçası olmalıdır.

-11 Eylül sonrası ABD tüm dünya üzerinde saldırılarını yoğunlaştırdı. Irak'a saldırıya bakışınız nedir. Ve sizce ABD'nin Ortadoğu'daki stratejik planı nedir?

Rakip süpergüç, Sovyet Sosyal Emperyalizminin çöküşünden sonra,

Partimiz ABD'nin ayakta kalan tek süpergüç ve dünya halklarının bir numaralı düşmanı olduğunu belirledi. Bundan önce, Batı ülkeleri hem ekonomik hem de politik olarak emsalsiz gücünden kaynaklı ABD'nin arkasında şu ya da bu oranda birleşmişti. Şimdi durum biraz farklı. Avrupa büyüyen rakip ekonomik güçtür, fakat hala askeri olarak boy ölçüşecek durumda değildir. Üstelik 1993-1997 döneminde ekonomideki kısa ve kısmi iyileşmeyi büyük bir düşüş izledi. 2000'den bu yana ise keskin bir hal aldı ve bu defa ABD'yi en sert şekilde vurdu. Bu onları, özelde ise ABD'yi çatışma ve savaşlara sürüklemektedir. 1990'lardakinin aksine ABD, artık ganimeti Avrupa gibi diğer emperyalistlerle paylaşmakta istekli değildir (en azından zorunda olmadıkça). Bu Irak'ta açıkça ortadaydı. Özellikle kapitalist sistemin motoru işlevine sahip petrol şirketleri, rezervlerin azalmasıyla birlikte şiddetli bir kriz içindedir. CEO'nun petrol mevduat rakamlarını %20 oranında yükselttiği Shell'deki son inceleme petrol şirketlerinin yeni kaynakları ele geçirmek için umutsuzluğunu göstermektedir. Bu yüzden Orta Asya'yı ele geçirmeye çalışmaktadırlar. -Afganistan savaşı buna yardımcı olmuştur. Bunlar, büyük petrol rezervlerine sahip Rusya'dan, Rus mafyasıyla karşı cephe oluşturarak ne koparabilirse koparmaktadırlar. Venezüella rejimini istikrarsızlaştırarak buradaki geniş petrol yataklarının kontrolünü elde etmeye çalışmaktalar. Kaddafi'yi uysallaştırdılar ve Libya'nın büyük petrol kaynaklarına doğru ilerlemekteler. Ve tabii ki Irak savaşıyla tüm Ortadoğu'nun en büyük petrol yataklarının kontrolünü istemektedirler.

Fakat Irak halkı kahraman bir direniş geliştirdi. Mao, bir yerde, emperyalistlerin kendi ayaklarına düşürmek için kayayı kaldırdıklarını söylemişti. Irak ABD emperyalizminin Büyük Yenilgisi'ne (Waterloo) (ya da Vietnam'ı demeliyiz) dönüşmektedir. Fakat bizim yaklaşımımızca, tüm devrimcilerin Irak'taki, Afganistan'daki, her yerdeki direnişi desteklemeleri gerektiğine inanıyoruz. Yalnızca ABD'yi eleştirmek ve direnişi desteklememek, büyük küreselleşme ve savaş karşıtı hareketlerde gördüğümüz liberal bir düzeye indirgemektir. Bunlar fundamentalist Şiiler olabilir, Saddam yanlısı güçler veya Taliban olabilirler.

Evet, fakat esas düşmana en küçük zarar veren biri onları hedef almaktadır. Bugün, onları ortadan kaldırmak için ABD'yle savaşmak zorundayız. Bunlar feodal güçler olabilir, fakat tarih defalarca göstermiştir ki, geçici olarak onlarla birleşmek esas düşmanı yok etmek içindir. Çin'de Mao, Çan Kay-şek ile, Kamboçya'da komünistler Sihanouk ile ittifak yaptı. Bugün devrimci komünistler zayıf olduğunda (ya da silahlı mücadeleye ihanet ettiklerinden) direnmek isteyen halk, İslami güçlere dönmektedir. Onlar, geri kazanılmalıdır, fakat bu, mücadeleden uzak durarak ve ABD emperyalizmi ile İslami fundamentalistleri eşit bir şekilde eleştirerek olmaz. Ne yazık ki, **kendi hükümetlerine karşı direnişi destekleyen cephede yer alması gereken ABD'deki Maoistlerin de yaklaşımı budur.** Onlarla ittifak yaparak onların yanında savaşarak, tabanda güveni yavaş yavaş inşa edebilir ve onları devrimci çizgiye kazanabiliriz. Bugün İslami güçler, çeşitli nedenlerden kaynaklı (bizler bunu analiz etme-

liyiz, bu şimdiye kadar yapılmadı) her yerde emperyalistler ve gericiler tarafından vurulmaktadır. ABD emperyalistleri tarafından her yerde, Siyonistler tarafından Ortadoğu'da, Fransızlar tarafından Cezayir'de, Ruslar tarafından Çeçenistan'da vb. Hindistan'daki Müslümanlar BJP faşistlerinin şiddetli saldırıları altındadır. Hindistan'da Hindu faşistleri halkın yaşamları üzerinde büyük bir saldırı başlattılar ve Müslümanları günah keçisi yaparak dikkatleri başka yöne çekmeye çalışmaktadırlar. İşte onlarla birleşmenin temel önemi, onların örgütlerinin bazıları fundamentalist olsa bile, Hindu faşistlerine karşı savaşmak ve saldırı olduğunda onların yanında yer almada yatmaktadır. Aslında Hindistan'da ABD'yi teşhir etmede büyük güç onlardır. Coca Cola ve Pepsi'ye karşı boykotta ilk çağrışı yapan onlardı. Komiktir ki, CPM hükümeti Batı Bengal'de fabrika yapması için Pepsi ile kontrat yaptı. Bu konuda People's March'ta [Halkın Yürüyüşü-HKP(ML) (HS) yayın organı] Ocak 2002 sayısında "Devrim ve Terörizm" başlığıyla bir yazı yayınlandı. Bu yazıyı okumanızı tavsiye ederim. Yazı web-sitesinde yer almaktadır.

-Enternasyonal alanda görevlerimiz konusunda ne düşünüyorsunuz?

Bizler gerçek Maoistlerin enternasyonal alanda tek bir platformda bir araya gelmeleri gerektiğine güçlü bir şekilde inanıyoruz. Özellikle de, halk savaşına önderlik edenlerin ya da halk savaşlarını destekleyenlerin. Eğer geri kalmış bir ülkeden iseler, bunların silahlı mücadeleye önderlik etmekten veya bunun için ciddi hazırlıklar yapıyor olmaları gerekmektedir –pratikleri belirsiz ertelemeyi gerektirmemelidir.

Fakat, koşulların demokratik merkezizyetçilik üzerinde 3. Enternasyonal oluşumu gibi bir örgüt için yeterince olgunlaştığını düşünmüyoruz. Böyle bir örgüt, mevcut olaylara, doğru politik yaklaşım vermek ve hareketleri koordine etmek üzere çaba sarf etmelidir. Tartışılması gereken farklılıklar mevcut. Hiçbir partinin bu platform üzerinde herhangi bir hakimiyeti olmamalıdır. Bu tür bir örgütün düzenli konferansları gerçekleştirilmeli ve lider grubu burada seçilmelidir. Böylesi bir platform üzerinde bu örgütlerin kağıt üzerinde kalmasından kaçınmalıyız; söylemlerde Marksizm-Leninizm-Maoizm'i kullanmak önemli değildir; asıl önemli olan pratikte uygulanmasıdır. Minimum birkaç pratikle yalnızca bu tür örgütler, bunun bir parçası olmalıdır. Bununla birlikte, doğru bir ideoloji, devrimci pratiğe yansımadağı takdirde çok küçük bir değere sahiptir. Örneğin, Hindistan'da MLM'ye bağlı olduklarını söyleyen birçok yapı var, fakat bunların bir kısmı tamamen revizyonistken, diğerleri de sağcı bir pratik izlemektedir. Böylesi bir merkez aynı zamanda, revizyonist, reformist, anarşist veya post-modernizm gibi moda ideolojilerden herhangi birinden anti-Marksist anlayışın tüm biçimlerine karşı yaratıcı bir şekilde mücadele eden gerçek bir ideolojik merkez görevi de görmelidir. Bizler böylesi bir platforma hangi isim verileceğini önemsemiyoruz. Var olan bir örgütün ismi de olabilir, yeni bir isim de konabilir- fakat bir konsensüs üzerinde işleve sahip olmalı ve içinde büyük MLM örgütler yer almalıdır. Yine de, Partimiz adına enternasyonal düzlemde çalışmalara gereken önemi ve dik-kati vermediğimiz için özür diliyoruz.

-Son olarak, genel olarak devrimci harekete ve özelde TKP/ML'ye vermek istediğiniz bir mesaj var mı?

Tüm yoldaşlara sadece devrimci selamlarımızı iletebiliriz. Selamın ötesinde enternasyonal alanda herhangi bir mesaj verme durumumuz yok. Enternasyonal alanda yoldaşları temin edebiliriz ki; gelecekte daha büyük bir rol oynayacak ve bu konuda çaba sarf edeceğiz. UHAB, ILPS ve DHDH gibi örgütler gücünü geliştirmeli ve küreselleşme karşıtı hareket içindeki herkesi bir kutup olarak etkilemelidir. Ne yazık ki, güçlerimizin noksanlığından kaynaklı tüm bunlarda önemli bir rol oynayamamaktayız. Sonuç olarak, TKP/ML'yle, özelde yıllar önce kurulan uzun ilişkilere sahibiz. Bizler, bunu gelecekte daha derin bir anlayış temelinde geliştirmek isteriz. Partimiz, güçlü bir şekilde proletarya enternasyonalizmini savunmaktadır. Bu yüzden dergilerimizde, yazılarımızda diğer ülkelerdeki hareketlerin geniş bir şekilde propagandasını yapmaktayız. Özelde ise Maoist hareketler üzerinde yoğunlaşmakta fakat aynı zamanda anti-emperyalist mücadeleler üzerinde de durmaktayız. Lütfen Türkiye'deki hareketiniz hakkında bize sürekli bilgi gönderin. Ülkeniz dünyada çok stratejik bir konuma sahip. Birçok anahtar medeniyetin geçiş yolunda, Avrupa, Ortadoğu ve Kuzey Afrika ile temas halinde. Bizler Türkiye'deki Maoist hareketin dünya devrimi içindeki büyük önemini biliyoruz. Aynı şekilde, altında çalıştığımız büyük baskıcı koşullardan da haberdarız. Fakat eminiz ki, devrimci hareket ilerleyecektir. Lütfen, Türkiyeli tüm yoldaşlara devrimci selamlarımızı iletin. Teşekkür ederiz.

İBRAHİM KAYPAKKAYA YAŞIYOR!

18 Mayıs anma değil, canlanma günüdür!

Not: Elimize posta kanalıyla geçen bildiriye haber değeri taşıdığından olduğu gibi yayınlıyoruz.

Kürt, Türk, Çeşitli Milliyetlerden Türkiye Halkına;

Partimizin kurucu-önderi İbrahim Kaypakkaya yoldaşın, komprador patron-ağa devleti tarafından işkencede alçakça katledilişinin 31. yıldönümünde; Onu, davasına sahip çıkarak yaşatmaya çalışmanın yegane yol olduğu bilinciyle, sosyalizm ve nihayetinde komünizm uğruna, demokratik halk devrimi hedefiyle, halk savaşı güzer-gahında yürümeyi sürdürüyoruz. Ona, bugün gönderebileceğimiz en güçlü mesaj; **bu yolda adımlarımızı daha da sıkılaştıracağımız, görevlerimize daha sıkı sarılacağımız, hedeflerimize daha iyi kilitleneceğimiz** olacaktır.

Önder yoldaşımız; Marksizm-Leninizm-Maoizm'in Türkiye topraklarına düşen tohumuydu. Ülkemizde hızla gelişen sınıf mücadelesinin çeşitli safhalarındaki çetin muharebelerinden süzü-

lerek boy verdi. Büyük deneylerin ve devrimlerin yoğurduğu ve şekillendiği bir bilincin ve öğretinin bileşkesi olarak yolunu çizdi ve mücadeleye yeni bir yön tayin etti. Proletarya önderliğindeki Halk Savaşları devrimin ülkesindeki fitilini ateşledi.

Aynı yıkıcılık ve yapıcılığı, ideolojik ve siyasal düzlemde radikal bir biçimde gerçekleştirdi. Komünizmin kurucuları ve büyük öğretmenlerinin her türden burjuva çizgisi ile hesaplaşmasındaki **titizliğin, uzlaşmazlığın ve netliğin** bir benzerini sergileyen Kaypakkaya; o ana kadar Türkiye "sol" hareketinin hemen her tarafına çöreklenmiş bütün akımlarla hesaplaşarak getirdiği tezlerle, kelimenin tam anlamıyla, maskeleri, örümcek ağlarını ve tabuları tarihin çöp sepetine yolladı. Beraberinde, **alternatiflerini sunarak**, Türkiye devriminin temel meselelerine ilişkin çözümlenmelerde bulundu.

İbrahim Kaypakkaya, son derece sınırlı sayıda yoldaşıyla partimizi kurdu, yine kısıtlı sayıda yoldaşıyla sava-

şı geliştirmeye çalışıyordu. **Hiçbir zaman, "koşullar"a sığınmadı, "koşullar"ın esiri olmadı.** Sürekli, komünist iradenin gücüne, doğru çizginin **mutlak** ve **nihai** zaferine inanıyordu. Komünist iradeyi açılırsak; hiç kuşkusuz, direngenlik, kararlılık, özveri ve ısrar gibi özellikler ile donanmış olmak gerekiyordu. Onu çizgisine bağlı kılan, bu karakteristik yapısı olmuştur. Komünist kimliğini deşifre eden bu yapısı, Kaypakkaya'nın yaşama/sınıf mücadelesine müdahale eden kişiliğini açıklar.

Bu müdahalesi, onun yoldaşlarıyla beraber yarattığı en büyük eser olarak partimizi sınıf mücadelesine katmıştır. Ardından geçen on yıllarca sene boyunca, partisinin/partimizin devrimci mücadelede işgal ettiği yer ve halen yürütmekte olduğu faaliyet, bu katkının anlam ve değerini ortaya koymaktadır. Kaldı ki bunun gerçek değeri, önümüzdeki süreçte, partimizin misyonuna uygun daha etkili fonksiyon oynamasına paralel, çok daha iyi anlaşılacaktır.

Önder yoldaşımız Kaypakkaya, uluslararası komünist hareketin tarihine işkencehanelerdeki direnişi ve sergilediği örnek, ilkeli, disiplinli, yargılayan pratiği ile de geçti. Sorgusu, ifadesi, tutumu ile sıradan bir direnişten öte komünist karşı koyuş tavrının nasıl sergilenmesi gerektiğini örnekleyen İbrahim yoldaş; **işkencecileri tanık olmadıkları bir yenilgiye uğratarak** Türkiye'de bu anlamda da bir geleneğin yaratılmasına öncülük etmiş oldu. **İşkencede her direnenin komünist olmadığı bir gerçek ise de; İbrahim Kaypakkaya yoldaş, işkencenin-sorgunun bütün safhalarındaki politik tutumu, aktif tavrı, düşmanı "yargılayan" ve yürüttüğü silahlı mücadeleyi "savunan" pratiği ile tam da komünist olduğu için bu tarzda örnek bir direniş sergilemiştir.** İbrahim yoldaşın düşmanın eline geçtiği andan itibaren takındığı ve işkencede kurşuna dizilerek katledildiği ana kadar sürdürdüğü bu tavrın anlam ve önemi, bulunduğu koşullar ve uygulanan ağır işkenceler hesaba katıldığında;

17. ATİK Kongresi gerçekleştirildi

Kongre, yeni hedef ve kampanya kararlarıyla bir yıllık güzergahını belirledi

nı tartışmaya açma isteğinde bulunabilir. Bu konuda konfederasyonumuza birçok görev ve sorumluluk düşüyor.

Sosyal hakların gaspına karşı yeni bir pratik kampanya örgütlenme ve bununla gündemi sürekli sıcak tutma anlayışı geliştirilmelidir. ATİK olarak Avrupa çapında bir konferansın örgütlenmesi için şimdiden çalışmalar yapılarak en geç Haziran sonunda bu konferans gerçekleştirilmelidir. Sosyal hakların sadece Almanya'yı ilgilendirmediği, tüm Avrupa'yı kapsadığı düşünüldüğünde, bu konferansın Avrupa çapında yapılmasının şartları oldukça vardır. Buna tüm demokratik çevreleri dahil edecek bir perspektifle yaklaşılmalı ve dalında uzman şahsiyetler de dahil edilmelidir.

ATİK tüm şartları zorlayarak ILPS'nin Avrupa'da daha da güçlenmesini sağlamalı, ATİK'le sınırlı olan durumu tersine çevirerek, yeni açılımlar yapmalıdır. Zamanı şimdiden belirlenmese de ileride bir Avrupa Seksiyonu oluşturmak için bir konferansın oluşturulması için adımlar atılmalıdır. Bu konuda ATİK bünyesinde bir komite oluşturularak ve inisiyatifli kılınarak bu işe mutlaka başlanmalıdır.

Konfederasyonumuz önümüzdeki dönemde, yıllardır tartıştığımız, fakat bir türlü sonuçlarını çıkarıp, Federasyon ve derneklerimize sunamadığımız kitle çalışması konusunda bir çalışma başlatmalı ve bunu Avrupa merkezi olarak yapacağı bir toplantıyla sonuçlandırarak tüm derneklerimize sunmalıdır. Bu konuda federasyonlarımızın atadığı insanlardan ATİK inisiyatifinde bir komite oluşturularak bir rapor hazırlanmalıdır.

17. ATİK Kongresi 9-10-11 Nisan 2004 tarihinde Almanya'nın Frankfurt şehrinde gerçekleştirildi. Dört federasyon ve iki ATİK ülke komitesini temsilen toplam 90 delegenin katıldığı Kongreye delege tespitinin ardından tüm dünyada emperyalizme, faşizme ve her türden gericiliğe karşı şehit düşen devrim şehitlerinin anısına bir dakikalık saygı duruşuyla devam edildi. Kongrenin açılış konuşması 16. dönem ATİK başkanı **Metin Atak** tarafından yapıldı. Açılış konuşmasının ardından divan başkanlığı ve divan üyelerinin seçimiyle devam eden kongrenin bu yılki siyasi tartışma konusu "Dünyada durum, kazanılmış sosyal haklara yönelik saldırılar, sivil toplum örgütleri, bunlara biçilmiş rol ve görevlerimiz" olarak belirlenmişti. Kongrenin en canlı ve tartışmalı gündemi siyasi gündeme ilişkindi. Yaklaşık elli delegenin söz aldığı bu gündem maddesinde sunulan taslak yazısına ilişkin bölge raporları ve kişisel görüşler dile getirilerek rapora son şekli verildi. ATİK konseyinin gelen eleştirilere ve

sorulara verdiği cevabın ardından oylamaya sunulan siyasi rapor 88 oyla kabul edilerek ATİK'in resmi görüşleri halini aldı.

Kongrenin bir başka canlı ve tartışmalı gündem maddesi ise bir yıllık ATİK faaliyet raporunun tartışılması oldu. Oylamaya sunulan faaliyet raporu 87 oyla kabul edilerek 16. dönem ATİK konseyinin yürüttüğü faaliyet ve aldığı kararlar delegeler tarafından onaylanmış oldu. Faaliyet raporunda 16. dönem ATİK konseyinin raporda belirttiği ve önümüzdeki dönem faaliyetleri ve kampanyası olarak sunduğu aşağıdaki kararlar da onaylanarak kabul edildi. Bu bağlamda;

"Uluslararası alanda 4-10 Kasım 2004 tarihinde Halkların Uluslararası Mücadele Ligi'nin 2. Kongresi yapılacaktır. Bu kongre her yönüyle önemlidir. ILPS kurulduğundan bu yana birçok üye katıldı ve çeperi oldukça genişledi. Bu kongrede birçok önemli konuda ciddi çalışmalar yapılacaktır. Tartışmalar olacak ve ILPS içinde bulunan birçok yapı ILPS'nin yönelimi ve politikaları-

Bilindiği gibi, Avrupa'da yapılan birçok yasal değişikliklere siyasi ilticacılar da eklendi. Oldukça zorlaştırılan bu yasalarla, iltica kampları adeta birer toplama kampına dönüştürülmüş bulunuyor. ATİK tarafından bu konu gündeme getirilerek bir kampanya başlatılması gerekmektedir. Kampanyanın sadece ATİK'le sınırlanması fazla kazanıcı olmaz. Ayrıca ATİK bünyesinde ve tüm federasyonların vereceği elemanlarla bir komite oluşturularak, Avrupa'daki iltica yasaları, kampların durumu hakkında bir araştırma yapılarak bir broşür hazırlanarak çeşitli dillerde yayınlanmalıdır" perspektifi kabul edilerek ATİK'in bir yıllık yönelimi ve yapacakları kongre delegeleri tarafından oylanarak karar haline getirilmiş oldu. Faaliyet raporunun ardından sunulan mali raporun da delegeler tarafından aklanmasından ardından, denetim kurulunun raporu okundu. Denetim kurulu ATİK konseyinin aldığı kararları ve 16. dönem kongresinin aldığı kongre kararlarını bir bütün olarak yerine getirdiğini ve mali raporun denetlenerek bir sorunun olmadığı yönünde verdiği rapor dinlendikten sonra, yeni yönetim ve denetim kurulu seçimi gündemine geçildi. 18. ATİK konsey üyelerinin seçiminin ardından, denetim kurulu üyelerinin seçimi yapılarak kapanış yapıldı. Dilek ve temenniler gündeminde birçok delege 18. ATİK konsey üyesine başarılar dileyerek, beklentilerini ve yapılması gerekenler konusunda görüşlerini dile getirdiler. Kongre tüm delegelerin "**Birlik Mücadele Zafer**", "**Yaşasın ATİK**" sloganları eşliğinde bitirildi.

Irak halkı işgalcileri istemiyor

CNN ve Gallup tarafından Irak'ın tamamında yaptırılan kamuoyu yoklamasına göre halkın işgal güçlerinin ülkelerini terk etmesini istedikleri belirtildi. Kamuoyu yoklamasının çatışmaların şiddetlenmesinden bir süre önce, **22 Mart-9 Nisan** arasında yapıldığı açıklandı.

Kamuoyu yoklamasına katılanların yüzde 57'si koalisyon kuvvetlerinin Irak'ı birkaç ay içinde terk etmesini, yüzde 36'sı ise daha uzun kalmalarını istediğini söyledi. Yoklamaya katılan 10 Iraklıdan 7'si Geçici Koalisyon Yönetimi ile işbirliği yapmaları durumunda kendilerinin ya da ailelerinin hayatının tehlikeye gireceğini belirtirken, yüzde 64'ü koalisyon kuvvetlerinin eylemlerinin işgal sırasında beklediklerinden daha kötü çıktığını kaydetti.

KURTULUŞ DEĞİL İŞGAL

Iraklıların sadece dörtte biri Amerikan askerlerine saldırıların tamamen meşru olduğunu, üçte birinden azı ise saldırıların ahlaki bir bakış açısından tamamen veya bir şekilde meşru olduğunu, 5 kişiden biri ise saldırıların bazen meşru olduğunu belirtti.

Yoklamaya katılan **10 kişiden 7'si** ise Amerikan ordusunun Irak'ta bulunmasını "**kurtuluş değil işgal**" olarak gördüğünü söyledi.

Kamuoyu yoklamasının kimler tarafından nerelerde yapıldığının yanında, son süreçte saldırı ve direnişin şiddetinin artmasından sonra bu rakamlarda önemli bir artış olduğunu dikkate almak gerekir.

ABD ORDUSUNDAN İŞKENCE

ABD Başkanı Bush, ABD'li askerlerin tabut görüntülerinden sonra, ABD'li askerlerin Iraklılara yaptığı işkenceleri gösteren fotoğraflar nedeniyle sıkıntıda.

CBS tarafından yayınlanacak fotoğraflardan birinde, ABD askerlerinin, küçük bir kutu üzerinde durmaya zorladıkları elleri ve gözleri bağlı Iraklı esire, kutunun üzerinden düşerse öleceğini söyleyip dalga geçtikleri görülüyor. Diğer fotoğraflarda, çıplak bedenlerine İngilizce küfürler yazılan ve birbirleriyle cinsel ilişkiye zorlanan erkek esirler bulunuyor.

CBS'e Irak'ta görevli ABD askeri polisi tarafından ulaştırılan fotoğraflar üzerine, Amerikan ordusu soruşturma başlattı ve aralarında bir Tümgeneral'in de yer aldığı 17 asker açığa alındı. Askerlerden 6'sının divan-ı harb'e verileceği belirtildi.

İtalya faşizmden kurtuluşu kutladı

İtalya'nın Mussolini faşizmi ve Nazi işgalinden kurtuluşunun 59. yıldönümü, kitlesel savaş karşıtı gösteriye dönüştü. **25 Nisan olan Ulusal Bağımsızlık Günü**, İtalya genelinde 200 dolayında gösteriyle kutlandı. İtalya'da başkent Roma'dan Milano'ya, Bologna'dan Floransa'ya kadar büyük kentlerin meydanlarını dolduranlar hem 25 Nisan 1945'te İtalya'yı faşizm ve Nazi tehlikesinden kurtaran direnişçileri andılar, hem de "Savaşı durduralım" yazılı pankartla yürüyüş yaparak, Irak'ta süren işgalin sorumlularını protesto ettiler.

Ulusal Bağımsızlık Günü dolayısıyla, en geniş çaplı ve renkli katılımın gözlemlendiği Milano'da 150 bin kişi savaşa ve faşizme hayır demek amacıyla yürüdü. Duomo Meydanına doğru kentten çeşitli merkezlerinden yürüyüşe geçen kitle İtalyan askerlerinin hemen Irak'tan çekilmesi talebini haykırdı. Milano sokaklarında, faşizme karşı savaşmış Partizanlar ve barış yanlılarının bayrakları bir aradaydı. Uzun yürüyüş sırasında, Milanolu bağımsız gruplardan gençler, kortajdan ayrılarak Amerikan Konsoloslu-

ğunun bulunduğu Piazza Cavour'a yö-neldi. Konsolosluk önünde toplanan gençler, Amerikan bayrağını yaktılar, konsolosluk binasına taş ve havai fişek fırlattılar ve konsolosluğu korumakla görevli polis araçlarını tahrip ettiler. Bağımsız grupların taşıdığı pankartlarda "Emperyalist savaşa hayır", "Emperyalizm ve Siyonizme karşı Irak direnişi" vb. sloganlar yazıyordu. Duomo Meydanını çevreleyen büyük pankartlarda ise "Savaşa hayır", "Irak'ı terk edelim" gibi mesajlar yer alıyordu. Organizasyon Komitesi adına Duomo Meydanında okunan metinde "İşgal kuvvetleri Irak'tan dışarı", "Irak Iraklılarıdır", "Yakın Doğu için barış" mesajları verildi.

REHİNELER İÇİN BARIŞ GÖSTERİSİ

Irak'ta direnişçiler tarafından rehine alınan 3 İtalyan'ın serbest bırakılması için gösteri düzenlendi. Rehine aileleri öncülüğünde 28 Nisan tarihinde, akşam saatlerinde Sant Angelo Şatosu'ndan Vatikan'daki ünlü Aziz Petrus Meydanı'na

kadar barış yürüyüşüne, binlerce kişi katıldı.

Irak'taki İtalyan rehinelere Maurozio'nun kızkardeşi Antonella Agliana, "Bu barış gösterisini, Irak'taki gençlerimiz için düzenledik. Ama bu vesileyle, savaştan hoşlanmadığımızı da

ifade etmek istedik" dedi.

Rehinelerden Salvatore Stefio'nun annesi Maria Luisa ise gözyaşları içinde, "Onları serbest bırakın, benim öğlum iyi bir genç" diye konuştu.

Barış yürüyüşüne Solun Demokratlar Partisi'nden Fabio Mussi, Yeniden Komünist Yapılanma Partisi lideri Fausto Bertinotti ve Yeşiller Partisi'nden Paolo Cento'nun da katılması dikkati çekti.

Dünyadan Notlar

EMPERYALİSTLER ARASI ÇELİŞKİLER, ORTADOĞU VE NATO ZİRVESİ

Emperyalist sistem bir kriz yaşıyor. Bu kriz emperyalizmin aşırı üretim krizidir. Biraz daha ömürlerini uzatmak için, bu krizi atlama için yeni belirlenen stratejilerle, saldırmak, işgal etmek, emperyalizmin doğasında var olan özelliğidir. Sistem kendi içinde de muazzam çelişkiler yaşıyor. Emperyalist sistemin kendi içindeki çelişkileri, sistemin kendi içindeki bo-yutlarını ortaya çıkarmak için önemli ip uçları vermektedir.

Kısa ve öz bir cümleyle ifade edecek olursak; tüm bu çelişkilerin temelinde yatan tek bir amaç vardır; Kim daha çok pazara hakim olacak, kim daha fazla pay kapacaktır. Bunun için de emperyalist blokların strateji merkezleri harıl harıl çalışmaktadır.

Emperyalist sistemi meydana getiren güç odakları olarak belirlenen bloklar arasındaki çatışmanın temelinde her zaman olduğu gibi pazara ve enerji kaynaklarına hakim olma mücadelesi yatmaktadır. Yukarıda açıkladığımız ve ABD'nin reddettiği birçok antlaşmanın yanında, buna uygun ve daha da ileri düzeyde ABD, yeni stratejisini 11 Eylül 2001 tarihinde açıkladı. Bu strateji "Tüm ülkeler ekonomik, silahsal ve askeri güç olarak ABD'yi sürekli on yıl geriden takip edecekler", "ABD için tehlike teşkil eden her ülke ABD'nin hedefleri arasındadır". Bu stratejiye uygun olarak ABD Afganistan ve hemen ardından Irak'ı işgal etti.

Biraz başa dönelim ve emperyalistler arasındaki kışkırtma alanlarını belli başlıklarla inceleyelim; Dünyada enerji kaynaklarının en verimli bölgesi olarak hala Ortadoğu ve Kafkaslar görülmektedir. Bu bölgeye sahip olmak, iki avantaj getirmektedir. Birincisi; bu bölgenin pazarını ele geçirmek, ikincisi; belirlenen enerji kaynaklarını ele geçirmek demek-

tir. Bu da çatışmayı belirliyor. Kuşkusuz ki, emperyalistler açısından diğer bölgeler de en az bu bölge kadar önemli olmasına rağmen, temel çatışma bölgesi şimdilik Ortadoğu ve Kafkaslardır.

ABD, saldırı ve işgal de dahil olmak üzere tüm yöntemlere başvurarak bu bölgede hakim olmak istiyor. Ortadoğu üzerinden bu bölgeye mesajlar gönderen ABD, Irak'ta olduğu gibi gerektiğinde işgal, Gürcistan'da olduğu gibi yumuşak darbelerle hakim konuma gelmek istiyor. Bu da yeni pazarlar demektir. ABD'nin yeni planları arasında Avrupa'da bulunan askeri gücünü Doğu-Avrupa ve Balkanlara kaydırarak buradan diğer bölgelere güç aktarmak için çalışmalar yapmaktadır. Tabii ki, tüm bunları yaparken değişmeyen ünlü sloganını kullanarak yapmaktadır, "Terörist yapılanmalara müdahale"... Irak saldırısı döneminde ABD'ye açıktan destek veren Romanya ve Bulgaristan ABD'nin yeni askeri üsleri olarak yeniden yapılandırılmaktadır. Bu aynı zamanda, hem Doğu-Avrupa, hem de, Balkanlara açılan yeni kapıların ABD'ye aralanması demektir.

ABD, Kafkaslardaki enerji kaynaklarını ele geçirdiğinde bunun önemli bir güç oluşturmak olduğunu biliyor. Azerbaycan başta olmak üzere yakın çevresindeki ülkelerin, petrol ve doğal gaz hatlarının Avrupa'ya açılan kapısı olduğu biliniyor. Ortadoğu'da buna eklendiğinde ABD'nin Irak'ı neden işgal etmede bu kadar erken davrandığı daha iyi anlaşılacaktır.

Dünyanın gelişmemiş bölgelerinden biri olan Hazar/Orta Asya'da ABD'nin yatırımları 20 milyar doları buldu. Bu miktar artarak devam ediyor. ABD, petrol nakil rotalarındaki Rus tekeli için manevra yapıyor. Bu gelişim bize birçok şeyi açığa çıkarmamıza

yardımcı oluyor. Rusya'nın Hazar petrolü için çalışan tek boru hattı Çeçenistan'dan geçiyor. Bu da bölgede "teröristlere" karşı açılan savaşın sertliğini gösteriyor. 1995'te petrol ihtiyacının % 20'sini ithal eden Çin, 2010'da % 40'ını ithal etmek zorunda ve Çin ulusal petrol şirketi, Kazakistan'da aktif. Kazak ordusunun donanımına yardım ediyorlar. Bölgeye dahil olmaları için ABD ile ilişkilerinde yeni bir yönelimi zorunlu hale getiriyor.

Endonezya'dan Veneziüella'ya uzanan bölgede "terörist" sığınaklar ve temel enerji kaynakları haritası tespiti birbirini tamamlıyor. Angola, Nijerya, Kongo, Gabon, Kamerun, Ekvador, Gine gibi Batı Afrika ülkeleri 2015'den sonra ABD petrolünün % 25'ini sağlıyor olacak ve şimdiden ABD çıkarları için hayati önemde bölge olarak tanımlandı. En önemlisi de Hazar/Orta Asya bölgesi. Tahmin edilen rezervleri 200 milyar varil. Suudi Arabistan'la aynı seviyede. ABD OPEC dışında yeni bir kaynağı kullanmadaki amacı, Ortadoğu'daki gelişmeleri ve petrol şirketlerinin olası şantajlarını kırmayı, bölge devletlerini ve petrol kaynaklarını daha kolay denetlemeyi düşünüyor.

Bu planın hayata geçirilmesinde, askeri güç belirleyicidir. Bu sürede ABD askeri harcamalarını hızlı bir şekilde artırdı. ABD, 2003'te askeri harcamalarını 300 milyar dolara çıkarttı. Bu Rusya'nın ulusal gelirine denk bir miktardır. Sadece askeri araç gereçlere yapılan harcama İngiltere ve Almanya'nın savunmaya yaptığı harcamadan daha çok. ABD'nin sınırlı hareketler için nükleer silah kullanacağı Pentagon'dan yapılan açıklamalarda yer aldı. Sovyet sonrası Orta Asya da büyük askeri üsler kuruluyor. Çin sınırlarının etrafını saran daire tamamlanıyor. Daha şimdiden yeni üslerde binlerce ABD askeri var. Savunma Bakanı Rumsfeld buralarda "Gerektiği kadar uzun süre" kalacağını söylüyor. Uzay komutası "Vision" 2020'de belirtildiği üzere uzayın askeri güç kullanımına uygun hale getirilmesinin amacı, ABD çıkarlarını ve yatırımlarını korumak için askeri operasyonlara uzay boyutunda da egemen olmak olarak açıklanıyor.

Bunun için ABD, askeri olarak temel iki

kuvvet kullanmaktadır. Birincisi; kendi askeri gücünü, İkincisi; NATO'yu kullanmaktadır. ABD ve diğer emperyalist güçler arasındaki bir diğer çelişki de kendisini bu alanda göstermektedir. ABD, Rusya'nın NATO toplantılarına alınmasını istemesi, Rusya'yı geçici olarak da olsa devre dışı bırakmak olurken, Avrupa Birliği'ne de ayrı bir ordunun kurulmaması çağrısını yaparak, NATO'nun daha da güçlendirilmesini önermektedir. ABD'nin askeri alana çok büyük yatırımlar yaptığı bilinmektedir. ABD'nin dünyanın 130 ülkesinde 702 askeri üssü bulunmaktadır. Bunlar sadece açıklanan rakamlardır. Avrupa Birliği bunu bildiğinden ileride yapmak istediği operasyonları tek başına ve ABD'siz gerçekleştirmek için, NATO'yu devre dışı bırakarak, bir Avrupa ordusunun kurulmasında kararlıdır. Bunun için atılan önemli adımların olduğu da biliniyor. Fransa Savunma Bakanı Alliot Marie Der Spiegel'e verdiği bir demeçte; geçen yıl 60 bin asker, 400 savaş uçağı, 100 savaş gemisi, mobilize edecek duruma geldiklerini ve ayrıca 1500 kişilik bir acil müdahale birliğinin kurulduğunu açıklamış olması, bu konuda Avrupa Birliği'nin aldığı mesafeyi yansıtmaktadır. ABD ile Avrupa Birliği arasındaki bu çelişki NATO'nun 40. toplantısında da bir kez daha su yüzüne çıktı. Konferansta NATO'nun geleceği ve "Terörizm" ana konu olurken, Almanya Dışişleri Bakanı Joschka Fischher "NATO'nun Avrupa ile Amerika arasında bir köprü olduğunu" söyleyerek, "Transatlantik ilişkilerde dostluk ve güvenliğin olması gerektiğini" belirterek, NATO askerlerinin Irak'a gönderilmesinde acele edilmemesini dile getirdi. Bu açıkça NATO'nun kendileri açısından eskisi gibi çok şey ifade etmediğinin açıklanmasıydı.

Çelişkilerin ana noktası şimdilik Ortadoğu ve işte İstanbul'da yapılacak NATO Zirvesinin ana noktasını bu bölge ve NATO'nun bu bölgede yeniden yapılandırılması oluşturacaktır. Bu Zirve sürecinde kuşkusuz başta Türkiye'deki olmak üzere tüm anti-emperyalist güçlere, emperyalizmin teşhiri ve ona karşı mücadelenin önemini halklara göstermede önemli görevler düşmektedir.

Farklı kültürlerden kadınlar, sıkıntılarını anlatırken aynı dili konuşuyor; YOKSULLUĞUN DİLİ AYNI-1

İstanbul'un uzak bir köşesine, kopup gelmişler memleketlerinden geçim derdiyle... Kimi Urfalı, kimi Batumlu, Kimi Sivaslı, kimi de Dersimli... Biri Kürt, biri Gürcü, biri Türk, biri Laz olsa da kadınların yaşadıkları sıkıntılar, yoksulluk ve çile farklılık arzetmiyor. Büyük şehrin yoksulluğunu omuzlarına almışlar, ağır şartlarda çalışma, işte, evde ezilme ve onca sıkıntıya rağmen; dört elle sarılmış durumdadır yaşama. Hangisine sorduysak "hayatımı yazsam roman..." diyorlar yaşamlarından bahsederken... Ne çok söylenecek sözleri varmış, biz sorduk onlar anlattılar zorluklarla geçen yaşamlarını. Bize yazıya dökmek kaldı bunları, milyonlarca kadının aynı sıkıntıları yaşadığını bilerek...

-Bize kendinizi tanıtır mısınız?

-Ben Şaziye Küçük, Düzceli'yim. 1940 doğumluyum. Aslen Gürcü'yüm. Bizim anamız babamız Gürcistan'dan gelmiş. Lazlardan evlendim. Biz Düzce'de doğduk. Doğma büyüme oralıyız. 14 yaşında evlendim. Trabzon'a kaçırıldılar beni.

-Kendi isteğinle evlenmedin yani?

-Eşim beni kaçırdı, 8 çocuğu vardı. Kumam vardı. İkinci eş olarak gittim. Çocuğum oldu ayrılamadım. 5 kızım oldu, oğlum olmadı. Hala nikahım yok. İşte burada süründüm de biraz birşeyler yaptık. Çoluk

çocuğumuzu yerleştirdik.

Allah kimsenin başına vermesin. Beni kaçırıldılar, adama bakıyorum taksinin içinde. Arkada iki tane genç var, acaba hangisine diye baktım. Elimi tutmaya başladı. Dedim beni dağa kaldırıyorlar. Çünkü mümkünü yok. Adam 60 yaşında ben 14 yaşındayım. Beğenmiş almış. Nişanlıyım başka yere. Çok çile çektim şu dünyada. Bak hala da çekmekteyim. Kızım yoksul, kocası rahatsız, iş bulamadı. Kızım işte orda burda ne bileyim. Ne yapacağımızı bilmiyoruz.

-Zorla kaçırıldıktan sonra baba evine dönme imkanınız olmadı mı?

-Çocuğum oldu, daha gelemedim. Babam yoktu zaten, bir annem vardı. İstediler, ben dönmedim. Nişanlı tarafım da istedi ama dönmedim tabi. Çocuğum var gelemem dedim. İki kızım oldu. Sekiz sene sonra bir tane daha oldu. Peşpeşe 5 kızımız oldu.

-Sonra Samsun'dan mı buraya göç ettiniz?

-Önce Trabzon Araklı'da köyde oturduk bir süre. Sonra Samsun'a taşındık. Samsun'dan 72'de İstanbul'a geldik. 250 bin lirayla ev işine başladım. 11 sene ev işinde çalıştım. Temizlik işini yaptım. Üç tane çocuğum küçüktü. Geldik bu dağbaşına çıktık. Allahın kulu yok, orman burası. Ev sahipleri bizi dışarı attı, çocukların çok

deyip eve kabul etmediler. İşte geldim şu bir odayı yaptım. Cama muşamba çektim. Kapıya battaniye yaptım. Çakallar burada, orman burası. Çakallar bağırmağa başladı. O kadar çile çektik ki anlatamam. Şimdi böyle olduk, sakatlandık. Ne emekli var ne birşeyimiz var.

-Peki burada çocuklarınızı büyütürken nasıl sıkıntılarla karşılaşıyorsunuz?

-Bir roman olsa da yazsam. Adam İstanbul'a geleli çalışmadı. 250 bin lirayla işe başladım. 2500 lirayla işi bıraktım. Hayvancılık yaptım. Şurada bir ahırım var. 200-300 kilo süt satardım günde. Ama sağlamdım. Şimdi şu çatıya çıkıp da şu kiremiti doğrultmadım. Demek o kadar yaşlanmışım ki merdiven dayadım çıkayım dedim kendimden geçtim. Şimdi artık hastalık var. Tansiyon var, kalp var, mide var ne olsa var.

-Peki ana, bu mahalle farklı kültürlerden, farklı mezheplerden insanların yaşadığı bir mahalle. Burada farklılıkların olması sorun yaratıyor mu?

-Önceden çok yarattı. Siz Lazsınız gidin buradan dediler. Bize çok zahmetler ettiler ama ilk geldiğimiz zamanlar. İki sene sonra bu mahalle kuruldu. Adam yaşlı ama çocuklara dokunmadı kimse. Ama "Gidin buradan" dediler, "Uyun bize" dediler, "Lazsınız" dediler, "Bizim mezhebimizden değilsin" dediler. Bir yaşlı adam ama

hiç kimseden korkmadı. Ama şimdi hiç komşularımızla sorunlarımız yok.

-Peki bu şekilde Alevi-Sünni, Türk-Kürt şeklinde ayrımcılık yapan insanlara ne söylemek istersiniz?

-Alevi olsun Sünni olsun, Yahudi olsun gavur olsun asla ben ayrımcılık etmem. Ama onlar ediyorlarsa kendileri bilir artık. Biz edemeyiz. Bütün insanlar eşittir.

-Peki ana sen Lazca biliyorsun, Gürcüce biliyorsun. Yani kendi kültürünü koruyorsun, yaşatıyorsun. Bu noktada neler söylemek istersin.

-Herkesin dilini bilmesi lazım. O kadar mutluyum ki Gürcüce bildiğim için. Azıcık daha şey olsam şu karşıda Malatyalılar var. Kürtçe konuşurlar. Kafam çalışıyor da gücüm yetmiyor. Kürtçe de öğrenmek istedim. Ama şu an 40 yaşında olmam lazımdı, bense altmışımdayım.

Komşularımız Cemevine Okmeydanına gidiyor. Ben isterim ki, burada olsun, burada gitsinler. Camiyi yapan devlet, cemevi de yapsın, kilise de. Ben Yahudilerin yanında çalıştım, Adalar'da. Kiliselerine de gittim, onlar da bizim gibi kendi inançlarında ibadet ediyorlar. Bu yasadışı olmaz ki! Herkesin dili, dini, ibadet yeri farklı ama sonuçta hepimiz insanız, bu yüzden eşit olmalıyız.

-Sorularımızı yanıtladığınız için teşekkür ederiz. (İstanbul)

Nuran ilk değil, peki son mu?

verilirken cenazeye birkaç akrabası ve kadınlar sahip çıktı. Annesi ve kardeşleri dahi katılmadı cenazeye. Gökkuşluğu Kadın Derneği üyeleri ise "Mezar değil, sığınak istiyoruz" yazılı pankart açarak Nuran'ı son yolculuğuna uğurladılar.

Daha 14 yaşındaydı Nuran, aile meclisinin aldığı karar sonucu babası tarafından elektrik kablosuyla öldürüldüğünde.

Geleceğe umutla bakan gözler karartılırken, biz seyirci kalıyoruz toplum olarak olup bitenlere. Daha çocuk yaşında töre denilen vahşetin kurbanı olan Nuranların katili ise tek başına aileleri değil elbette. Emperyalist-kapitalist sistemin yoz kültürü beyinlere öylesine işlemiş ki insanın insanı gözünü kırpmadan öldürebileceği duruma getirmiş. Tüm bunlara karşı devletin yaptığı tek şey ise olayı kınamakla kalmak oluyor. Tecavüz suçlularını evlenmeleri koşuluyla serbest bırakan devlet, "töre" diyerek katilleri de birkaç yıl içinde bırakıyor. Ne de olsa onlar "devletin güvenliğine" değil, kadının güvenliğine dokunuyorlar!

Nuran'ın cenazesi amcası tarafından Adli Tıp'tan alınarak 29 Nisan 2004 tarihinde Perşembe günü Küçükçekmece Kayabaşı'nda toprağa

(H. Merkezi)

İzmir Kadın Platformu'ndan kınama

27 Nisan 2004 tarihinde bir araya gelerek kadına yönelik cinsel şiddet ve tecavüzü protesto eden **İzmir Kadın Platformu** üyesi bir grup kadın "Saldırılarla karşılaşan tüm kadınlarımızın yanında olacağımızı, töre ve namus cinayetleri sonucu yaşanan ölümlere sessiz kalmayacağımızı bir kez daha haykırıyoruz" dediler.

İzmir Kadın Platformu adına bir konuşma yapan **İsmi naz Ergül**; İstanbul'da düzenlenecek NATO Zirvesi öncesinde ABD'nin desteği ile toplumsal muhalefetin bastırılmaya çalışıldığına dikkat çekerek, "Emperyalistlerin sadık uşaklığını yapan devlet, ülkemizdeki demokratik kurumlara ve sosyalist basın çalışanlarına yönelik terör estiriyor" dedi.

(İzmir)

OĞULLARI ÖLDÜRÜLEN ANALAR

Sahne çalışmalarına Hollanda'da başlayan Su Tiyatrosu, tek kişilik 'Oğulları Öldürülen Analar' adlı oyunlarıyla Hit Kültür Merkezi'nde perdelerini açtı. Şair Kemal Özer'in 'sahne şiiri' olarak kaleme aldığı 'Oğulları Öldürülen Analar' adlı kitabından aynı isimle sahneye uyarlanan oyunu Medine Akbaş canlandırıyor. Oyun, oğulları farklı şekillerde ölen ya da öldürülen anaların acı çığlığını sahneye aktararak, kadınlara birliklik çağrısında bulunuyor. Oyundaki 'Görüş Günü'nde hapishanedeki oğlunu ziyaret eden bir ananın Kürtçe konuşması yasaklandığı için kullandığı tek kelimeye dikkat çekiliyor.

"Oğulları Öldürülen Analar" adlı oyunun ilk gösterimi geçtiğimiz yıl mayıs ayında Hollanda'nın Lahey kentinde gerçekleştirilmişti. Oyunu sahne üzerinde ve gerisinde yürüten tek kişi olan Medine Akbaş, üniversite yıllarında amatör olarak başladığı tiyatro tutkusunu, özel bir şirkette çalışmasına rağmen akşamları ve hafta sonları tiyatroya ayırarak devam ettirmiş. Oyunun geçtiğimiz günlerde Hit Kültür Merkezi'nde gerçekleşen prömiyerinde Akbaş'ın heyecanlı olduğu gözlemlendi. İlk gösterimde hazırlıksız olduğu gözlenen Akbaş, çok fazla zaman ayıramadığından ve gösteriminin vakitsiz sahnelenmesinden yakınıyor. Şair Özer'in kitabındaki şiirleri değişiklik yapmadan sahneye aktaran Akbaş'ın oyununda, kimi pazar yerinde, kimi faili meçhulde, kimi Sivas katliamında öldürülen oğulların yanı sıra karnesindeki kırıkta dolayı intihar eden çocukların analarının yaşadığı acı anlatılıyor. Medine Akbaş, kitabın

sahne şiirleri olarak tasarlandığını dolayısıyla bu yanıla bakıldığında oyunun deneysel bir tiyatro gibi görüldüğünü; fakat diğer taraftan hikâyelerin aradaki anlatıcıların konuyla ilgili bağlantılarının da kendisinde Brecht'in Epik tiyatrosunu çağrıştırdığını aktarıyor.

'Oyun ruhumu tatmin ediyor'

Daha önceleri Eskişehir ve Adana'da çeşitli tiyatro grupları halinde çok sayıda oyuncu kadrosuyla oynanan oyunu, imkânsızlıklar ve koşulsuzluklardan dolayı tek kişi olarak oynadığını aktaran Akbaş, olumsuzluklara rağmen oyunu tek kişi sahnelenmekten memnun. Oyunda bazı eksikliklerin olduğunu farkında olduğunu ifade eden Akbaş, oyuna amatör olarak bakıldığında sonuç olarak kendi ruhunu tatmin eden bir oyun olmanın da ötesinde konu itibarıyla kendisini cezbedtiğini söylüyor.

'Ölüm her yerde var'

Oyunun konusunun her anlamda güncel olduğunu belirten Akbaş, sözlerini şöyle sürdürüyor:

"Bu sadece Türkiye'nin değil, dünyanın gerçekliğini içeriyor. Yani bir yerde her zaman bir ana var ve bir yerde bir oğul, bir kız, her şekilde ölüyor ya da öldürülüyor. Ve işte yaklaşık bir yıldır süren Irak işgali, sonra ülkemizde ve dünyanın birçok yerinde çok y a y g ı n olan faili meçhuller. Aslında

hepsi oyunun bir yerinde var. Ölüm insanı bir pazarda kısacası her yerde yakalayabiliyor. Bu çok güncel bir acı. Kemal Özer, bir ozan olarak bunu çok güzel dile getirmiş. Dolayısıyla bunun da sahneye aktarılması dillendirilmesi gerekiyordu. Ben bu düşünceyle hareket ettim."

Anaların tülbentleri birbirine bağlanıyor

Oyunun sonuna doğru her ana tiplemesinin başındaki tülbentleri birbirine bağlamasının simgesel bir anlamı olduğuna dikkat çeken Akbaş, bunun bütün kadınlara genel bir çağrı olduğunu söylüyor. Akbaş, şunları dile getiriyor: "Bir anlamda şairin yapmak istediğini yapmaya çalıştım. Genel bir çağrıydı; hem oğulları ölmemiş olan kadınlara hem de oğulları daha önce öldürülmüş kadınlara hepsine bir şekilde bu duygulara daha yakın olmaya ya da bu duyguları daha ciddiye almaya... Belki bu duyguları ciddiye alıyorduk ama sonuçta kendi yaşamadıkları zaman kendi acıları olmuyor. O anlamda evet bir çağrıydı. Birlikte olup birlikte hareket etsinler, bunun karşısında dursunlar. Hiçbir şey yazgı olmasın. Ne bir kadın oğlunu pazar yerinde kaybetmiş ne bir çocuk karnesindeki zayıftan dolayı intihar etsin ne de diğer taraftan ana, oğlunun hiç bilinmeyen eller tarafından öldürüldüğünü öğrensün ve mezarını bile bulamasın."

Konuşması yasak ananın söylediği tek cümle

Kitabın yazarı Şair Kemal Özer ise, Pablo Neruda'nın anı kitabında yer alan "Bir ozanın ya-

şamı bütün yaşamlardan oluşmuştur" söylemini hatırlatarak, kendisinin toplumcu gerçekçiliğin peşinde bir ozan kimliği olduğunu söyledi. Kitabının başında "Görüş Günü" adlı şiirin Diyarbakır Hapishanesi'ndeki oğlunu ziyaret eden Kürt bir ananın gerçek anısı olduğunu kaydederek, "O dönemlerde Türkçe konuşma koşulu varmış. Ve kadın görüşme sürecince oğluna tek söylediği kelime 'Nasılsın?' imiş" şeklinde konuştu. İlk defa tek kişiyle sahnelenen oyunun şiirlerindeki duyguları yansıttığını vurgulayan Özer, "Benim yazdıklarımı bana okuyarak yazdıklarımı tekrar hissetmemi sağladı" dedi. (DİHA)

Ezginin Günlüğü İzmir'deydi

Ezginin Günlüğü, 24 Nisan 2004 tarihinde İzmir'de verdiği konserle dinleyicilere müzik ziyafeti sundu.

Konser öncesi Berfin Kitabevi'nde "İlk Aşk" adlı son albümünün imza gününde albümlerini imzalayan Grup, İsmet İnönü Sanat Merkezi'nde gerçekleşen konserde eski ve yeni albümlerinden oluşan parçalarından müzik demeti sundu.

ODTÜ'de Tiyatro Şenliği

Ortadoğu Teknik Üniversitesi'nde 4 yıldır Amatör Tiyatro Topluluklarının katılımı ile düzenlenen Şenlik, 24 Nisan-2 Mayıs tarihleri arasında düzenlenecek.

Şenlikte kukla yapımı, Karagöz yapımı, alternatif tiyatro oyunculuğu üzerine atölye çalışmaları yapılacak. "Alternatif Tiyatro ve Üniversite Tiyatrosu Üzerine" konulu bir panel gerçekleştirilecek. Atatürk Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Sahne Sanatları Bölümü, **Dicle Üniversitesi Tiyatro Topluluğu**, İTÜ öğrencileri ve ODTÜ oyuncularının yer alacağı şenlikte öğrenciler yeteneklerini sergileyecek. (Ankara)

Grup Kızılırmak'tan konser

28 N i s a n

2004 tarihinde çıktığı turne kapsamında Adana Büyükşehir Belediye Tiyatro Salonu'nda bir konser veren

Grup Kızılırmak,

türkülerini ölüm

oruçlarında yaşam-

larını yitiren tutsaklar ile Kürt, Türk ve Arap halkının kardeş-

liği için seslendirdi. Eski ve yeni albümlerinden çeşitli şarkılarını seslendiren **İlkay Akkaya** "Gitme" adlı eserini ölüm orucunda yaşamını yitiren tutsaklara adadı. Kürtçe seslendirdiği semah havasını ise Kürt, Türk ve Arap halkının kardeşliği için seslendirdiğini söyledi.

Rıza ve Barbara yoldaşların ardından

Zorluklar nasıl algılanır yoldaş? Tek başına kalmak, kuş ötüşlerine, yaprak kırmıdamalarına gerilla duyarlılığı ile kilitlenmek. Doğanın her hareketine her davranış ve kıpırdanışına stratejiye göre kilitlenmek. Yani gerillaca düşünmek, gerillaca hareket etmek, gerillaca yaşamak. Yıllarca bilincindeki, beynindeki devrim umudunu **Kaypakkaya** programını büyütmeyle yaşamak. Ve güçlü kitlesel akışın olmadığı dağınıklığın, düzensizliklerin sürdüğü bir dönemde, kısa vadede herşeyin düzelemeyeceğini bildiğin bir süreçte devrime ve **Kaypakkaya'ya bağlanmak**, halka güvenmek, devrimi örgütlemek, umudu büyütme.

Tasfiyeciliğin, ihanetin ve kaçkınlığın, bireysel kurtuluşun kutsandığı, meşurlaştırıldığı bir dönemde devrimi ve **Kaypakkaya'yı** çoğaltmak, ideallerini büyütme. Elbetteki devrimi, partiyi ve **Kaypakkaya'yı** yaşatmak kolay değildir. Hem de ihanet ve karalama sofrasında boğazlanmak istenen tarihimize sahip çıkarak, bunları yapmaya çalıştınız. Tarihi tersten yazanlara karşı mücadele etmek, sınıfsal tarihsel bir görevdir. **Göz yummak, suskun kalmak, tasfiyeciliğin yolunu açmaktır.** Bu kabul edilemezdi. Sürece tanık olanlar kabul etmemeliydi ve sizler bunu kabul etmediniz.

Tarihi tersten yazmak isteyenlere karşı doğru yolda yürümeyi göstermek. Sonra yine yürümek, dinlenmek bilmeden, yorulmuşu unutarak, zorluklara göğüs gereker, yürümek, birgün yoldaşlarıyla buluşmayı bekleyerek, umutla sabırsızlıkla kararlılıkla beklemek. Geleceğe ilişkin yapılacakların üzerinde düşünmek, planlama yapmak, hareket tarzını örgütlemek. Stratejiye ölümüne kilitlenmek! Devrime, **Kaypakkaya'ya** kilitlenmek! Yaşamın her adımını her kıpırdanışını geleceğin örgütlenmesine kilitlenmek!

Yazı, kışı, baharı "**bir avuç**" yoldaşla yürümek, köy köy mezra mezra "**Biz buradayız, tek başımıza kalsak da ölmedik, devrim ölmedi, devrimin idealleri ve partinin ideolojisi yaşıyor, biz yaşıyoruz!**" diyerek, yürümek. Devrimin, partinin propagandasını yaparak, geleceğin örgütlenmesini planlayarak yürümek. Ve yoldaşlarıyla buluşacağını özlemlerin devrime akacağı anı beklemek.

Ne de çok istedin yoldaşlarıyla buluşmayı, onlarla kucaklaşmayı. Her yük-

selen Atmaca'nın, Doğan'ın, Kartal'ın kanat çırpışında, süzülerek uçuşunda, gözlerin gökyüzüne takılı kaldı. Süzülen Atmaca'nın kanat çırpınışlarında kaldı, hayalin. Beyaz güvercinlerin yükselişinde kaldı, çocukluğun. Ve halkın acı dolu bakışlarında, bilge sözlerinde kaldı, ilk gençlik anılarının.

Haksızlığa yalana karşı öfken, seni **Kaypakkaya** programına yöneltti. Yoldaş sohbetlerinde özlemin büyüdü. İlk gençlik yıllarında da yoldaşları köyün çıkışındaki kayaların kuytuğunda sabırsızlıkla bekledin. Birgün yeniden çıkıp gelecek sıcak demli çay sohbetlerine konuk olacaklar diye umudunu yitirmeden bekledin. Onlara benzemek, onlar gibi yürümek, konuşmak gülmek. Yani gerilla özlemiyle **Kaypakkaya** anılarıyla gerillaya sevdalanmak.

Hozat'ı, Ovacık'ı, Çemişgezek'i, sonra **Dersim'in** her bir mezra ve köyünü toprak toprak arşınlamak. Bilinç, umut, cesaret taşımak. Yön tayin etmek için pusula hassasiyetiyle yüzünü güneşe dönmek, akan suyun sesinden, rüzgarın her esişinde, yağmurun yağış yönüne uygun olarak, yön tespiti, nokta tespiti yapmak. Yani gerillaca yaşamak, gerillaca yön bulmak, gerillaca yaşamak yoldaşım!

Her dönem şehitler başımızın tacı, yüz akımız, geleceğe olan inanç kararlılığımız, göz ışığımızdır. Her dönem şehitler saygıya değerdir. Sınıf savaşımının belli tarihi kesitlerinde suskunluğun, umutsuzluğun, karamsarlığın ağır bir gölge gibi yüreklere düştüğü dönemde tasfiyeciliğin, kaçkınlığın, ihanetin devriye gezdiği bir süreçte, dağları mesken eylemek, kitleleri-partiyi ve gerilla savaşını örgütlemek! Bu sürecin ağırlığı altında ezilmeden, tereddüt göstermeden, tasfiyeciliğe boyun eğmeden, yürümek! Bu sürecin şehitleri partinin ve devrimin şehidi olmak apayrı bir önem ve anlam taşır.

MLM bilimine inanç, devrime, partiyeye olan bağlılık, halka olan sevgidir. Bunların hepsi daha anlamlı ve gerçektir. Düşünceleri derinleştiren, sözleri anlamsız kılan budur. Sözü hükümünü yitirdiği yerde toprağa düşmek, güneşe gömülmek, halkın bağrında **SEVDA** olmak!

Sonra Rıza yoldaş! Sizleri kaybetmenin ardından, kaybettiklerimizi düşündük. Suskunluk içinde halkın acı dolu yaşam derinliğine gittik. Karanfillerle sloganlarla uğurlandınız. Kilometrelerce yolu halkın acılı

bedenine yoldaş oldunuz, omuzdaş oldunuz. "Bu halk adam olmaz! Bu halka güvenilmez" diyenler, sizlerin omuzlarda taşınışını görmeliydiler. Sizleri Hozat'ın, Ovacık'ın, Çemişgezek'in Dersim'in çilekeş köylüleri vefalı emekçileri yalnız bırakmadılar. Bu halk sizleri yalnız bırakmadı. Halkın acı ve minnet dolu bakışlarını görseydiniz yoldaşlar! "**Bu halk için neler yapılmaz**" diye bir kez daha haykıracaktınız. "**Sağolun yoldaşlar, sağolun emekçiler, sağolun halkımız, bizleri yalnız bırakmadınız, son yolculuğumuzda bizlerle oldunuz**" diye haykıracaktınız. Ve mücadelenin, kavganın zorluklarla dolu olan diğer yanında halkın bitmez tükenmez sevgisiyle, sahiplenme duygusu, vefa duygusuyla dolu olan sıcaklığı var. Bu güçlü ve derin duygu kavgayı mücadeleyi anlamlandırıyor. Zorlukları alt etme cesareti veriyor.

Güçlü devrim ve sınıf bilinci, güçlü halk sevgisi olmadan tasfiyeciliğe karşı durulmaz. Sınıf düşmanlarının da en fazla saldırdığı da bu değil midir? Halka karşı güvensizlik, halkla devrimcileri karşı karşıya getirme ve düşman ederek, yalnızlaştırma. Oysa karanfillerle, kızıl bayraklarla kilometrelerce yolu kat ederek, sizleri omuzlarda taşıyan halk, her türlü mücadele ve zorluklara katılmaya layıktırlar. Bu halk kadir kıymet bilir. Minnet ve sevgi duyguları derindir. Halkın hafızası bazı gel gitleri yaşasa da güçlüdür. Ona güvenip, ona inanarak, bilinç taşındıkça onlar vefasızlık yapmaz.

Sonra hevalemin, sizler olması gereken bir olumluluğa daha imza attınız. Unutulmaya yüz tutmuş, ilke defterinde yeterince "**eski**"miş bir yasayı da hatırlattınız. Ayrılığı değil, birliği; zayıflığı değil, gücü; bölünmüşlüğe parçalanmışlığa karşı proletaryanın yenilmez gücünü hatırlattınız. Devrimci saflarda yeterince "**moda**" olan ayrılık, küçük grup olarak kalma, "**hizip**" oluşturarak "yürümeye" anlayış ve kötü geleneklere güçlü bir nokta koydunuz. **Pazarlıksız, hesapsız, ön koşulsuz, Proletarya Partisi'ne katıldınız. Bu tavrın altında devrim ve sınıf bilinci var, örgütlü olma bilinci vardır. Aykırı, küçük yürüyüşlerin yeterince devrimci mücadeleye zarar verdiği, bugün proletaryanın birlik yanının "büyütülmesi" yönlü bilinci taşıdınız. Bu tavrın, örnek alınması gerek-**

tiği açıktır. Büyütülüp, her tarafa yayılması gerektiği açıktır.

Sizlerden örnek alınması gereken tavrın bu olduğu görülmelidir. **İK çizgisinde ısrarla yürümek isteyen her bilinç ve yüreğin yapması gereken budur.** Devrimi, partiyi büyütme. Mücadele içinde farklılıkları gidermek. Düşünsel zenginliğin, düşünsel çatışmanın içinde birliği büyütme. Birliği pekiştirme. Birlik ilkesiyle yola çıkarak, farklılıkların mücadelesini vererek, daha güçlü birliği pekiştirmek. Aslanan budur. İlkeli ve bilimsel olmak budur.

Sizlerin her konuda Proletarya Partisi'yle hem fikir olmadığınızı biliyorduk. Farklılıkların süreç ve mücadele içinde birlik ilkesiyle güçlendirileceğini de biliyorduk. Partiye yürümek. Partiye savaşmak. Düşüncen güçlüydü. Ve bu güçlü **TKP/ML'li olma, İK çizgisini savunma** düşüncen seni birliğe taşıdı. Doğru olan, gerçek olan ve bilimsel olan budur. "**Çelişme yasası**" ya da "**zıtların birliği**" yasası, böyle emrediyordu. Bu yasaya uydunuz.

Devrim, kendi yasalarıyla büyür. Kendi ilkeleriyle güçlenir. Yasaların ilkelerin yaşam bulmadığı yerde zayıflık ve güçsüzlük başlar. **Ayrılıkların güçlendirildiği yerde ilkeler zayıftır.** Proletarya Partisi zıtların birliği ve mücadele yasasıyla büyüyecektir, güçlenip, geniş emekçi yığınları örgütleyecektir. Kendi iç birliğini, kitlelerin birliğiyle güçlendirmeyen bir parti devrimi gerçekleştiremez. Doğru bir politik çizgiye sahip olmak demek, devrimi ve kitleleri örgütlemek demektir. Bu çizgi, MLM ilkelere, çelişki yasasına uygun hareket etmek, gerçeklerle ve halkın devrim ihtiyacıyla bütünleşmek demektir.

Yoldaşlarına, kitlelere güven veremeyenler, sınıf düşmanlarını alt edemez. Güvenilir olmak, ilkeli ve sözle pratiğin diyaloguna uygun davranmak demektir. Devrimin yasalarına uygun hareket etmeyenler, kitlelerden soyutlanırlar, dolayısıyla da yenilgiden kurtulamaz.

Proletaryanın ve halkın birliğinin yolu birdir. İlkeler üzerinde yükselmeyen, sınıf savaşımının toplumun ve partinin gelişim yasalarıyla hareket etmeyen, proletaryanın ve halkın birliğini gerçekleştiremez.

Seçeneklerin fazlaca olduğu ortamda devrimi ve gerilla savaşı yolunu seçmek, sıradan bir bilincin tercihi olmaz. Zorluklara karşı göğüs germenin, bedel ödeme bilincinin zayıfladığı dönemler, düşman saldırılarının yoğun olduğu, kitlelerle bağların zayıfladığı, devrimci hareketin güç kaybettiği dönemlerdir. Bu süreç, zorluklarla doludur. Aşılması için büyük bedeller ödemek gerekir, güçlü bilinç yüklenmek gerekir. Duruş ve yürüyüşünüzle nerede nasıl durup nasıl yürünmesi gerekenler için, kılavuz oldunuz. **Devrim ve parti haykırışınız mesaj oldu. Biz, bu mesajı doğru okuyacağız. Biz sizleri doğru kavrayacağız.** Ancak böyle düşüncelerin yerleri doldurulur. Yürüdüğünüz yol yürünmeye devam edilecektir. Siz rahat uyuyun sevgili yoldaşlar! **BARBARA'ca** büyüyecek, **RIZA'ca** çoğalacağız! **YOLDAŞCA** yürüyeceğiz!

KAVGA YOLDAŞLARI

Her ölüm erkendir, ama...

Kaç gündür düşünüyorum. Sizi nasıl anlatmalı, yazıya nasıl başlamalı diye. Kolay değil gidenlerimizin ardından yazı yazmak, gidenleri anlatmak. İşte böyle bir zorluk yaşıyorum... Kavga kaçkınılığının, ideolojik çürümenin kol gezdiği, tasfiye rüzgarlarının estiği bir dönemde sizi anlatmak daha bir zorunluluk hali alıyor ve başlıyorum yazmaya.

Yoldaşlar, 1991'de gerillaya katıldığınızı duymuştum. Sayısız muharebelere katıldığınızı, birçok kademelerde yer aldığınızı biliyorum. 94 ayrılığında TKP(ML) saflarında yer almıştın. TKP(ML) saflarındayken birçok kademesinde görev almıştın. Karadeniz ve Dersim'de birçok çatışmalara girmiş, bu ça-

tışmalardan düşmana olan kinin büyümüş, sınıf savaşına olan bağlılığın artarak çıkmıştın. TKP(ML)'nin 1. kongresinden sonra MKP tasfiyeciliğine tavrı olarak ayrılmıştın. Ayrılmadan kısa bir süre sonra TKP/ML ile ilişkiye geçmeye çalıştığını duymuştum. Seninle bir köyde karşılaşmıştık. Ettiğimiz sohbette MKP'nin girdiği tasfiye sürecini anlatırken bir an evvel yoldaşlarla ilişkiye girmek istediğini sürekli dillendiriyordun. Karadeniz'de faaliyet yürüttüğün için oraya gidip orada da yoldaşlarla görüşebileceğini söylemiştin. Artık tüm gücünü, enerjini TKP/ML için harcamaya başlamıştın. Geçen yıl barınak sürecine girmeden, sana yakın olanlara kendindeki değişimi anlatmış onları da parti saflarına davet etmiştin. Bazıları partiyle hareket edeceğini belirtirken bazıları da düşünceğini söylemişti. Yarınlarına dair düşüncelere dalmıştın. Dersim'de halkın istemlerine, taleplerine nasıl çözüm üretebiliriz. Bu yıl barınaktan erken çıkmıştın. Daha hiçbir ağaç yaprak açmamıştı. Bunun ne anlama geldiğini çok iyi biliyordun. Düşmanın operasyonları çok yoğundu. Hiçbir kişisel kaygı taşımadan kavgayı büyütmenin hesaplarını yapıyordun. Düşmanın nasıl hareket ettiğini, nasıl konumlandığını öğrenmeliydin. Düşünmek için senden zaman isteyen birçok taraftarı gezmeye başlamıştın.

Onlarla tartışıyor ikna etmeye çalışıyordun. Bunun yanında şehit düşen DHKP-C gerillalarının nasıl şehit düştüğünü, ihbarın olup olmadığını araştırarak devrimci dayanışmanın güzel bir örneğini de veriyordun. Şehit düşmeden kısa bir süre önce köye uğramıştın. Yine yoldaşlar üzerine sohbetler etmiştin. Kim bilebilirdi ki bu son görüşmeniz olacak. Evden çıkmadan yan komşuyu çağırmıştınız. Belki bir daha görüşemeyiz demiştiniz. Onları da görmüş hasret gidermişsiniz. Ayrılık zamanı gelmişti. Birkaç gün sonraya randevulara çıkıştınız evden. "Görüşürüz" diyerek yola koyulmuşunuz. Arkanızdan bakan yoldaşlardan biri Barbara'nın vedalaşmasına anlam verememiş "Bu kız bir daha dönmeyecek gibi vedalaştı" demişti. Cumartesi akşam köyden ayrılmıştınız. Daha gideli birkaç gün olmuştu. Döneceğiniz gün sabırsızlıkla bekleniyordu. 14 Nisan Çarşamba günü o kara haberi duymuştuk. Kabullenemiyorduk. Hem son görüşmenizde yoldaşla bir anlaşma yapmamış mıydınız, yoldaşlarla görüşmeden şehit düşmek yoktu. Kabullenemiyorduk çünkü zamansız gelmişti kahpe pus. Yarınlarına dair sözlerimiz, yapacaklarımız vardı birlikte. Bizi bu kadar erken bırakıp gitmeyecektiniz. Her gelen ölüm erkendir derler ya gerçekten sizin ölümünüz erken gelmişti. Kabullenmek

zordu ama yapacak başka da bir şey yoktu...

Yürüttüğümüz demokrasi, bağımsızlık mücadelesinde ölümler, bedel ödemeler, ödetmeler kaçınılmazdır. Teslimiyetin, kaçkınılığın kol gezdiği böyle bir süreçte sizler bize hangi yolda, nasıl yürümemiz gerektiğini bir kez daha gösterdiniz. Açtığımız yoldan yürüyeceğimize, bıraktığınız bayrağı layıkıyla taşıyacağımıza, sizin şahsınızda tüm şehitlerimize layık olacağımıza, sınıf savaşını daha da ileriye taşıyacağımıza olan inancım...

Bir yoldaşınız

Proletaryanın yılmaz savaşçıları Rıza ve Barbara yoldaşlar STUTTGART VE BASEL'DE ANILDI

13 Nisan 2004 tarihinde Dersim'de şehit düşen Ahmet Laço ve Sevdâ Yıldız yoldaşlar, 25 Nisan 2004 tarihinde Stuttgart'ta Tohum Kültür Derneği'nde dostları ve yoldaşları tarafından anıldı.

Dersim dağlarında şehit düşen Sevdâ yoldaşın büyük boy resminin karanfillerle süslendiği salonda önce saygı duruşu yapıldı. Bu sırada Rıza Laço'nun çok sevdiği şiir okundu. Saygı duruşunun ardından açılış konuşması yapan bir kişi, anma toplantısının anlamı ve önemi üzerinde durdu. Parti ve devrim şehitlerini anmanın, onların devrim ideallerini yaşatmak ve devrimci mücadelelerini sürdürmek olduğunun altını çizen bir konuşma yaptı.

Açılış konuşmasının ardından Grup Şiar seslendirdiği parçalar ile kitleye duygulu dakikalar yaşattı.

TKP/ML-MK'nın konu ile ilgili mesajının ardından Rıza Laço ile birlikte aynı saflarda uzun bir süre mücadele yürüten bir kişi, "Rıza yoldaş devrimci yaşamının uzun bir bölümünü kırsal alanda gerilla, siyasi komiser, önemli kademelerde sorumlu olarak sürdürdü. Dersim ve Karadeniz'de düşmana yönelik çok sayıda devrimci saldırıları örgütledi, feda ruhuyla kuşanan yoldaşlar, birer dava adamı olarak savaş-

ti. Onlar, MKP'nin gerçekleştirmiş olduğu kongrede tasfiyeciliğe karşı mücadele ederek, TKP/ML saflarında yerini aldı." Aynı kişi konuşmasını şöyle sürdürdü; "Tasfiyeciliğe karşı mücadele etmek demek, onun için Proletarya Partisi'nin ideolojik-politik-örgütsel hattında yer almak demektir. Hiçbir mevki ve kariyer peşinde koşmadan sadece TKP/ML saflarında savaşmak demektir. Yüce bir davanın savunuculuğunu üstlenmektir. Yaklaşık bir yıldan fazla bir zamandır, TKP/ML saflarında yerini alarak, Dersim'de partiyi, orduyu ve kitleleri örgütlemek için çalıştı, görev aldı. Ve her türlü zorlu görevi yerine getirmeye hazır olduğunu belirtti."

Son olarak, söz alan başka bir konuşmacı ise "Tasfiyeciliğe meydan okurken, önceki birçok olumsuz örneklerden ayrılarak, "bağımsız", "özgür" ve "ayrı" bir örgüt kurma tavrına girmede. Tasfiyeciliğin ideolojik-politik-örgütsel saldırılarına karşı, Kaypakkaya'nın ideolojik-politik-örgütsel hattında yer alarak, tasfiyeciliğe karşı nasıl mücadele edip, nasıl tavır takınmamız gerektiğini öğretti. Nerede durup nasıl yürümemiz, nasıl mücadele edip, nasıl savaşmamız gerektiğini, nasıl saf tutmamız gerektiğini bizlere öğretti. Rıza ve Barbara yoldaşların bizlere sunduğu en önemli ve anlamlı mesaj buydu. Bu mesaj doğru algılanmalıdır" dedi ve "Rıza ve Barbara yoldaşların bizlere ver-

diği mesajı doğru algılamalıyız. Onlar kahramanca can bedeli bir kavgada dava adamı olmayı, zor süreçlerin, zorlukların devrimcisi olmayı bizlere öğretti. Mesajı doğru okumalıyız. Biz buna muktediriz. Yaşasın halk savaşı" dedi.

Anma "TKP/ML şehitleri ölümsüzdür", "Devrim şehitleri ölümsüzdür", "Rıza ve Sevdâ yoldaşlar ölümsüzdür" sloganlarıyla son buldu. (Stuttgart)

AHMET LAÇO VE SEVDÂ YILDIZ ÖLÜMSÜZDÜR!

13 Nisan 2004 tarihinde Dersim'de faşist TC güçleri ile TKP/ML-TİKKO gerillaları arasında çıkan çatışmada Ahmet Laço ve Sevdâ yıldız adlı gerillalar ölümsüzlüğe uğurlandılar.

Bundan dolayı 25 Nisan 2004 tarihinde İsviçre'nin Basel şehrinde bir anma gerçekleştirildi. Yıldız ve Laço şahsında parti ve devrim şehitleri için yapılan saygı duruşundan sonra, onların Proletarya Partisi saflarına katılımı anlatıldı. Daha sonra TKP/ML'nin Laço ve Yıldız'a ilişkin çıkardığı bildiri okundu.

Sonraki bölümde kitleye anma için söz hakkı verildi. Daha sonra yapılan toparlama bölümü ile anma sona erdi.

(Basel)

İşçi-köylü'den

**1 MAYIS 2003'TEN 1 MAYIS 2004'E KAZANAN IRAK HALKI OLDU!
KAZANAN DÜNYA HALKLARI OLACAK!**

Geçtiğimiz yıl yani 2003 yılında tarih 1 Mayıs'ı gösterdiğinde ABD Başkanı Bush Irak'ta savaşın artık sona erdiğini, Irak halkının ABD bombardımanları altında "özgürleştirdiğini" iddia ediyordu. Oysa Bush'un Irak'ta zaferini ilan ettiği günden bugüne manzara şöyle;

ABD gelişen direniş karşısında askerlerini üç hafta boyunca kuşatma altında tuttuğu Felluce'den geri çekmek zorunda kalıyor. Bush her ne kadar bunun bir geri adım anlamına gelmediğini iddia etsede de bu gelişme direnişin geldiği boyutları göstermesi anlamında oldukça çarpıcı gerçeklere işaret ediyor. Nefes'te direniş her geçen gün biraz daha büyüyecek işgalcileri zor durumda bırakıyor. İspanya 1400 askerini Irak'tan çekti. Dünya, Irak'a "medeniyet, insanlık, özgürlük götürme" görevini üstlenen ABD askerlerinin Iraklı esirlere yaptığı işkence haberleri ile sarsılıyor. Bir yıl içinde Irak'ta ölen ABD askerlerinin sayısı 750'ye yaklaştı.

1 Mayıs 2003 tarihinde basın karşısına kendinden emin pozlarla çıkarak "bu iş bu kadar" diyen Bush'un yerini 1 Mayıs 2004 tarihinde Irak'ı Vietnam'a benzeten ne yapacağını bilemez hale gelen, adeta Vietnam sendromu yaşayan bir Bush alıyor. Kısacası 1 Mayıs 2003'ten 1 Mayıs 2004'e netleşen önemli gerçeklerden biri ABD'nin Irak'ta çoktan kaybettiği ve zaferi Irak halkının kazanmış olduğu oluyor.

Gerçek şu ki ABD Irak'ta yenik düştü. Artık kimse ABD'nin yalanlarına inanmıyor. Her geçen gün Irak'ta daha rezil hale düşen ABD, en önemlisi Irak'ta kesin ve çabuk bir sonuç ile vermeye çalıştığı mesajları veremiyor. Neydi bu mesajlar? ABD'nin "önlenebilir", "engellenemez" yürüyüşü vb. Ama olmadı. Irak'ta direniş bir türlü bastırılmadı ve hala

bastırılmıyor. ABD'nin tüm söylemleri direnişin geldiği boyut ve ABD askerlerinin yaşadığı çöküntü, Iraklı esirlere yaptıkları işkenceler ile iflas etmiş durumda.

Tüm bunlar dünyada Amerikan karşıtlığını daha üst boyutlara taşıyor.

Elbette ki bu durum ABD'nin ileriye dönük planlarını özellikle de "Büyük Ortadoğu" projesinin geleceğini etkileyen boyutlara varmaktadır. ABD tüm bu planları yaparken bu gelişmeleri göze almak zorunda kalmaktadır. Örneğin Kıbrıs meselesi ABD'nin ileriki planlarında oldukça önemli bir pozisyonda durmaktadır. Çünkü Kıbrıs hem AB hem de ABD için ve denilebilir ki hem de İsrail için Ortadoğu üzerinde yapılan hegemonya dalaşlarında kilit ülke durumundadır. Kıbrıs'ı kontrolü altına alan bir güç Balkanlar'ı, Kafkaslar'ı, Ortadoğu'yu ve Ortadoğu üzerinden Hint Okyanusu'nu denetimi altına almış olacaktır. Yani Kıbrıs ABD'nin "Büyük Ortadoğu" projesi; İngiltere'nin "Ortadoğu bölgesi için genel strateji"si; İsrail'in "Büyük İsrail" projesi; AB'nin "Ortadoğu'da ortak geleceğe ilişkin stratejik işbirliği" projesi için vazgeçilmez konumdur.

Aslında ABD'nin Ortadoğu'da yaşadığı tüm sıkıntılar dünya üzerinde oynamaya çalıştığı diğer oyunları etkilemektedir. Kıbrıs'ta yakın süreçte yaşananlar bunun bir ispatıdır.

Bunun yanında elbette önemli olan bir diğer gelişme de AB'li emperyalistlerin durumudur. Ortadoğu'da, Kıbrıs'ta bu gibi gelişmeler yaşanırken AB'li emperyalistler de kendi çıkarları gereği önemli adımlar atmaktadır. ABD ile AB arasında bir çeşit "ölüm dansı" olarak adlandırılan Kıbrıs'ta yaşanan gelişmeler emperyalistler arası çelişkilerin nasıl yaşandığına ve giderek şiddetlendiğine

verilebilecek bir örnektir. Şuan için bakıldığında ABD Kıbrıs özgülünde AB'li emperyalistlerden bir adım önde durmaktadır. Deyim yerinde ise ABD AB karşısında bir sıfır öndedir. Gelişmeler daha çok ABD emperyalizminin çıkarları üzerinden şekillenmektedir.

Bunun yanında AB'de bir son bir başlangıç olarak niteleyebileceğimiz genişleme süreci de 10 yeni ülkenin katılımı ile gerçekleşti. Çek Cumhuriyeti, Estonya, Letonya, Litvanya, Macaristan, Polonya, Slovenya, Malta ve Kıbrıs Rum kesiminin katılımı ile 50 yıllık tarihinin en büyük genişlemesini yaşayan AB, bu genişleme ile büyük piyasa ortaklıklarının yaratılması, yeni iş sahalarının açılması, yatırımların çoğaltılması gibi büyük kazançlar peşinde. En önemli etkenlerden bir tanesi de elbette ABD karşısında daha bütün olma çabası. Bu çabanın ne kadar hayat bulacağı ve emperyalistler arası çelişkilerin nereye varacağını zaman gösterecek olmakla birlikte Irak ve Filistin direniş en azından tüm gelişmelerin emperyalistlerin istediği gibi olmadığını göstermektedir.

1 Mayıs 2004 tarihinin ifade ettiği diğer önemli anlam ise dünyada ve Türkiye'de bu koşullarda kutlanan 1 Mayıs ve kutlamalarda öne çıkan, kutlamalara damgasının vuran yanlardır. Emperyalist saldırganlık ve işgal karşıtlığı tüm 1 Mayıs kutlamalarına damgasını vururken Türkiye açısından önemli olan bir diğer yan da kutlamaların 28-29 Haziran tarihleri arasında yapılacak olan NATO zirvesi öncesine denk gelmesi idi. Emekçilerin az bir kısmının örgütlü olduğu, esnek çalışmanın yoğun bir şekilde dayatıldığı, kriz bahanesi ile adeta bir işsizler ordusunun yaratıldığı, özelleştirmenin pervasızca sürdürüldüğü ve NATO zirvesi için seçilen bugünün Türkiye'sinde 1 Mayıs'ın özel bir anlamı vardı.

Ancak tüm bunlara rağmen 1 Mayıs kutlamalarının istendiği kutlanmadığı da görülen bir gerçek. Bu yılki 1 Mayıs kutlamaları İstanbul'da ikiye bölündü. DİSK, KESK ve bazı meslek örgütleri 1 Mayıs'ı Sarayhan'de toplanıp Yenika-

pı'ya yürüyerek, Türk-İş ve bazı siyasi partiler Şişli Abide-i Hürriyet Meydanı'nda kutladı. 1 Mayıs tarihinden günler öncesinde başlayan bu tartışmayı sadece yer tartışması olara görmek fazla iyi niyetli bir yaklaşım olacaktır. NATO zirvesi öncesi kitlesel, anlamlı bir 1 Mayıs'ı kendisi için tehlikeli gören devletin yarattığı bu durumun sadece ve sadece egemenlerin işine yaradığını görmek gerekir.

5 milyon sigortalı daha fazlası sigortasız çalışanın, bundan belki de kat kat fazla işsiz, 700 binin altında örgütlü sendikalı işçinin bulunduğu, ortalama 10 saat, çok düşük ücretlerle, köle misali çalıştırılanların çoğunlukta olduğu Türkiye'de 8 saatlik iş günü talebi için yapılan savaşımın yani 1 Mayıs'ın 120. yıl dönümünde yapılan bu iki parçalı kutlamanın kimseyi memnun etmediği görülmelidir. Bu memnuniyetsizliği miting meydanında konuşan Sümerbank işçisinin "yüreğimizi bölemezler" sözleri göstermektedir. Bu sözler herkes açısından ibret verici olmalıdır.

Yaklaşan NATO zirvesi devletin yeni saldırıları için zemin olmaktadır. Yapılan düzenlemeler (örneğin yurtların boşaltılarak yakın illerden gelecek polisleri yerleştirme çalışmalarına başlanması, zirvenin yapılacağı alana yakın yerlerde ikamet edenlerin araştırılarak gözetlense alınması) devletin zirveye verdiği önemin işaretleridir.

Bölgede özellikle Afganistan ve Irak'ta üstleneceği görevler için dört gözle bekleyen egemenler için önemli bir tarih olan NATO zirvesi aynı zamanda saldırıların boyutlanacağı bir tarih olacaktır. Sürecin önemli saldırılara zemin olacağı bir gerçek iken bunun yanında devrimcilerin birlikte hareket etmesi anlamında önemli fırsatları elimize vereceği de bir gerçektir. Bu gelişmeler karşısında harekete geçmek, adım atmak dünden daha önemlidir. Yaklaşan 18 Mayıs'ı anlamlı kılmak ancak böyle mümkün olacaktır.

Ferro Krom'da Açlık Grevi

Özelleştirilecek kurumlar listesine alınan Ferro-Krom Fabrikası'nın 5 işçisi, kararı protesto için Türkiye Maden İşçileri Sendikası Elazığ Şubesi'nde açlık grevine başladı. Görev başındaki işçiler ise fabrikada yemek boykotu başlattı.

Türkiye Maden İşçileri Sendikası Elazığ Şubesi Başkanı Vahdettin Demirtaş, sendika binasında düzenlediği basın toplantısında, siyasilerin verdiği sözlerinde durmalarını istedi.

Fabrikanın özelleştirilmesiyle 446 işçinin aç kalacağına dikkat çeken Demirtaş, "Açlık grevi eylemimiz bugün 5 arkadaşımızla başladı. Yarın bunun seyri değişebilir. Kaç günlük dönüşümlü olacağı belli de-

ğil. Şu an fabrikada çalışan 441 arkadaşımız fabrikada çıkan bir öğünlük yemeği yememe eyleminde. Sırasıyla düşündüğümüz eylemlerimiz var, bunları uygulayacağız. Gerektiğinde 446 işçi de açlık grevine başlayabilir" diye konuştu.

Yetkililerin ve milletvekillerinin duyarlı olması gerektiğini ifade eden Demirtaş, gerektiğinde Ankara'ya yürüyeceklerini kaydetti.

"AK Parti kendini aklasın", "İşçilik suç ise memur olmak istiyoruz", "Bugün beşiz yarın hepimiz", "Bugün biz bitiyoruz, yarın siz" yazılı önlükler giyen işçiler, daha sonra sendika binasında açlık grevine başladı. (H. Merkezi)

Ayser Tekstil işçileri grevlerini devam ettiriyor

TEKSİF Bakırköy Şubesi'nin Ayser Tekstil'de 78 gün önce başlattığı grev devam ediyor. Aylardır grevde olan işçilere patronun yanısıra jandarmannın da baskısı artarak sürüyor. Bu baskıları kınamak ve seslerini bir kez daha duyurmak için işçiler ve sendika yöneticileri bir basın açıklaması yaptılar.

22 Nisan günü fabrika önünde bir araya gelen işçiler eylem yaparak kararlı olduklarını dile getirdiler. Bakırköy Sümerbank işçileri, TEKSİF Avcılar Şube yöneticileri ve Tekstil-Sen yöneticilerinin katılımı ile yapılan eylemde konuşan Bakırköy Sümerbank İşye-

ri temsilcisi Ersan Çarkı, işçiler için demokrasi olmadığını söyledi. Ağır çalışma koşullarına karşı sendikalaştıklarını ancak patronun 28 kişiyi işten attığını anlatan Ayser işçisi Kamil Ünal, bu baskılara karşı greve çıktıklarını ve kazanmaya kararlı olduklarını ifade etti. TEKSİF Şube Başkan Yardımcısı Yurter Çakmak da yasak olmasına rağmen patronun grevdeki işyerinde işçi çalıştırdığını anlattı. İşçilerin çadır kurmasına dahi izin verilmediğini söyleyen Çakmak "yağmur da yağsa, kar da yağsa mücadelemizi sürdüreceğiz" dedi. Eylem atılan çeşitli sloganlarla sona erdirildi. (Kartal)

**KATLEDİLİŞİNİN 31. YILINDA
KOMÜNİST ÖNDER İBRAHİM KAYPAKKAYA'YI
ANMA GECESİNDE BULUŞALIM!**

PROGRAM
AGİRÊ JÎYAN
ARZU
KAZIM KOYUNCU
METİN-KEMAL
KAHRAMAN
PARTİZAN MÜZİK
TOPLULUĞU
GRUP HAYKIRIŞ
HALK OYUNLARI
SİNEVİZYON
DELEGASYONLAR
KONUŞMACILAR

22 MAYIS 2004 • saat 15.00

UNI-Halle Wuppertal
Albert-Einstein-Str. 20 • Wuppertal

GECE TERTİP KOMİTESİ